

Warszawa, dnia 15 maja 2020 r.

Poz. 869

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 17 marca 2020 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawienie wolności oraz dokumentowania tych czynności

1. Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawienie wolności oraz dokumentowania tych czynności (Dz. U. poz. 927), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 sierpnia 2016 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawienie wolności oraz dokumentowania tych czynności (Dz. U. poz. 1341);
- 2) rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2017 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawienie wolności oraz dokumentowania tych czynności (Dz. U. poz. 1925);
- 3) rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 2018 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawienie wolności oraz dokumentowania tych czynności (Dz. U. poz. 1800).

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity rozporządzenia nie obejmuje:

- 1) § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 sierpnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawienie wolności oraz dokumentowania tych czynności (Dz. U. poz. 1341), który stanowi:
„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 2) § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2017 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawienie wolności oraz dokumentowania tych czynności (Dz. U. poz. 1925), który stanowi:
„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”;
- 3) § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 2018 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawienie wolności oraz dokumentowania tych czynności (Dz. U. poz. 1800), który stanowi:
„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”.

Minister Sprawiedliwości: *Z. Ziobro*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości
z dnia 17 marca 2020 r. (poz. 869)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 czerwca 2015 r.

w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności oraz dokumentowania tych czynności

Na podstawie art. 249 § 3 pkt 7 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2020 r. poz. 523 i 568) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) centralny zbiór danych – centralny zbiór danych prowadzony w systemie teleinformatycznym, przeznaczony do przetwarzania w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej danych niezbędnych do realizacji ustawowych zadań tej służby;
- 2) cudzoziemiec – cudzoziemca w rozumieniu ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2020 r. poz. 35);
- 3) dane osobowe – imiona, nazwisko, poprzednio używane imiona i nazwiska, pseudonimy, imiona i nazwiska rodziców, datę i miejsce urodzenia, aktualne i poprzednie adresy zameldowania lub zamieszkania, wizerunek, dane wynikające z orzeczeń, informacji, o których mowa w art. 11 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, zwanej dalej „k.k.w.”, informacji zawartych w centralnym zbiorze danych oraz inne niezbędne dane, jeżeli to wynika z przepisów szczególnych;
- 4) dokument osobisty – następujące dokumenty:
 - a) dowód osobisty,
 - b) dokument paszportowy,
 - c) książeczkę żeglarską,
 - d) dokument podróży, o którym mowa w pkt 5,
 - e) kartę pobytu, polski dokument osobisty cudzoziemca, polski dokument podróży dla cudzoziemca, tymczasowy polski dokument podróży dla cudzoziemca, tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca, dokument potwierdzający posiadanie zgody na pobyt tolerowany o nazwie „zgoda na pobyt tolerowany”,
 - f) inny dokument potwierdzający obywatelstwo lub prawo pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - g) książeczkę wojskową, legitymację służbową żołnierza zawodowego oraz legitymację służbową funkcjonariusza organu powołanego do ochrony bezpieczeństwa publicznego, funkcjonariusza lub pracownika Służby Więziennej albo pracownika organu wymiaru sprawiedliwości i ścigania;
- 5) dokument podróży – dokument uprawniający do przekroczenia granicy, w rozumieniu ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, albo inny dokument potwierdzający tożsamość i obywatelstwo, o którym mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 293), cudzoziemca będącego:
 - a) obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - b) obywatelem państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
 - c) obywatelem Konfederacji Szwajcarskiej;
- 6) druk – również wydruk z systemu informatycznego;

- 7)¹⁾ dyrektor – dyrektora jednostki penitencjarnej, o której mowa w pkt 9, z uwzględnieniem ust. 1a pkt 2;
- 8) dyrektor okręgowy – dyrektora okręgowego Służby Więziennej;
- 8a)²⁾ główny księgowy jednostki penitencjarnej – głównego księgowego jednostki penitencjarnej, o której mowa w pkt 9, lub upoważnionego przez dyrektora funkcjonariusza lub pracownika działu finansowego;
- 9)³⁾ jednostka penitencjarna – zakład karny albo areszt śledczy wraz z wyodrębnionym oddziałem zewnętrznym tego zakładu albo aresztu, jako jednostka organizacyjna Służby Więziennej;
- 10) kara porządkowa – karę, o której mowa w art. 276 § 2 i art. 916 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „k.p.c.”, art. 287 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30, 413 i 568), zwanej dalej „k.p.k.”, oraz art. 49 § 1 i art. 50 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 365 i 288);
- 11)⁵⁾ kierownik – kierownika działu ewidencji lub inną osobę, która sprawuje funkcję kierownika działu ewidencji albo go zastępuje, z uwzględnieniem ust. 1a pkt 4;
- 12) Krajowy Ośrodek Zapobiegania Zachowaniom Dysocjalnym – ośrodek, o którym mowa w ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób (Dz. U. z 2019 r. poz. 2203 oraz z 2020 r. poz. 278);
- 13) odpis orzeczenia – również wyciąg z tego orzeczenia;
- 14) okres wykonywania kary – okres wykonywania kary pozbawienia wolności, zastępczej kary pozbawienia wolności, kary aresztu wojskowego, kary aresztu lub zastępczej kary aresztu, kary porządkowej oraz środka przymusu skutkującego pozbawieniem wolności, orzeczonego w postępowaniu cywilnym;
- 15) organ doprowadzający – funkcjonariusza jednostki organizacyjnej Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Celnej⁶⁾, żołnierza Żandarmerii Wojskowej, a ponadto komornika przy wykonywaniu orzeczenia sądu o zastosowaniu środka przymusu skutkującego pozbawieniem wolności wydanego w postępowaniu cywilnym oraz funkcjonariusza Służby Więziennej w wypadkach, o których mowa w art. 201 § 3 k.k.w., art. 18 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2020 r. poz. 848) oraz art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób;
- 16) organ dysponujący – prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w sprawie, w której nastąpiło tymczasowe aresztowanie, a po wniesieniu aktu oskarżenia – sąd, przed którym sprawa się toczy;
- 17) organ wzywający – prokuratora lub sąd, który wystawił nakaz wydania lub polecenie przetransportowania osadzonego w związku z jego udziałem w czynnościach procesowych;
- 18) orzeczenie oczekujące na wykonanie – orzeczenie podlegające wykonaniu, przesłane przez sąd wraz z informacją o wyznaczonym terminie stawienia się skazanego lub ukaranego do odbycia kary oraz pozostałymi dokumentami niezbędnymi do przyjęcia, o których mowa w § 26 ust. 1 i 3;
- 19) osadzony – osobę tymczasowo aresztowaną, skazaną, ukaraną lub wymienioną w art. 589a § 1 k.p.k., która jest ujęta w ewidencji jednostki penitencjarnej;
- 20) osoba powiązana – tymczasowo aresztowanego, którego przestępstwo pozostaje, według organu prowadzącego postępowanie karne, w związku z przestępstwem popełnionym przez inną osobę;

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 2018 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności oraz dokumentowania tych czynności (Dz. U. poz. 1800), które weszło w życie z dniem 21 września 2018 r.

²⁾ Dodany przez § 1 pkt 1 lit. a tiret drugie rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1469, 1495, 1649, 1655, 1798, 1802, 1818, 2070, 2089, 2128 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288 i 462.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 1 lit. a tiret czwarte rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

⁶⁾ Obecnie: Służby Celno-Skarbowej, na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505), która weszła w życie z dniem 1 marca 2017 r., w związku z art. 159 pkt 3, art. 160 ust. 1 pkt 2 i art. 162 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948), która weszła w życie z dniem 1 marca 2017 r.

- 21) placówka pocztowa – placówkę pocztową w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188, z 2019 r. poz. 1051, 1495 i 2005 oraz z 2020 r. poz. 695);
- 22) polecenie doprowadzenia – polecenie:
 - a) o którym mowa w art. 201 § 3 k.k.w. – przeniesienia osadzonego do zakładu psychiatrycznego,
 - b) o którym mowa w art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób – przeniesienia skazanego do Krajowego Ośrodka Zapobiegania Zachowaniom Dysocjalnym;
- 23) pomieszczenie Policji – pomieszczenie, o którym mowa w art. 223b § 1 k.k.w., w którym mogą być odrębnie umieszczeni tymczasowo aresztowani po wniesieniu aktu oskarżenia, skazani i ukarani;
- 24) postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania – również postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania wydane przez prokuratora przed dniem 4 sierpnia 1996 r.;
- 25) powiadomienie – informację przekazaną adresatowi na piśmie, którego treść ustala nadawca;
- 26) przepustka – przepustkę oraz zezwolenie na czasowe opuszczenie terenu jednostki penitencjarnej udzielone na podstawie przepisów art. 91 pkt 7, art. 92 pkt 9, art. 138 § 1 pkt 7 i 8, art. 165 § 2 oraz art. 234 § 2 k.k.w., art. 1059 k.p.c., a ponadto udzielone na podstawie art. 91 pkt 3 i 4, art. 92 pkt 3–5, art. 131 § 2 oraz art. 141a § 1 k.k.w., jeżeli są realizowane bez konwoju, asysty funkcjonariusza lub pracownika albo bez asysty innej osoby godnej zaufania;
- 27)⁷⁾ przetransportowanie – przeniesienie osadzonego do innej jednostki penitencjarnej połączone ze skreśleniem go z ewidencji jednostki penitencjarnej, w której przebywał, i z ujęciem go w ewidencji jednostki penitencjarnej, do której został przeniesiony, z uwzględnieniem ust. 1a pkt 5;
- 28) sąd penitencjarny – sąd penitencjarny, w którego okręgu przebywa osadzony, a jeżeli przepis dotyczy przerwy w wykonaniu kary – sąd penitencjarny, który jej udzielił;
- 29) skazany – osobę odbywającą karę pozbawienia wolności, zastępczą karę pozbawienia wolności lub karę aresztu wojskowego na podstawie prawomocnego wyroku, którym wymierzono karę za przestępstwo;
- 30) środek przymusu – środek przymusu skutkujący pozbawienie wolności, orzeczony w postępowaniu cywilnym;
- 31) tymczasowo aresztowany – osobę pozbawioną wolności na podstawie postanowienia o zastosowaniu lub przedłużeniu tymczasowego aresztowania, z uwzględnieniem § 26 ust. 2, w tym również:
 - a) po wyroku skazującym sądu pierwszej instancji – do czasu otrzymania odpisu prawomocnego wyroku, którym wymierzono karę pozbawienia wolności albo karę aresztu wojskowego, wraz z nakazem przyjęcia,
 - b) prawomocnie skazaną za granicą – do czasu otrzymania odpisu prawomocnego orzeczenia sądu okręgowego określającego karę pozbawienia wolności, która ma być wykonywana, wraz z nakazem przyjęcia;
- 32) ukarany – osobę odbywającą karę aresztu lub zastępczą karę aresztu orzeczoną za wykroczenie albo zastępczą karę pozbawienia wolności orzeczoną za wykroczenie skarbowe, karę porządkową, a także osobę, wobec której jest wykonywany środek przymusu;
- 33) właściwy sąd – sąd, który skierował orzeczenie do wykonania;
- 33a)⁸⁾ wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne – wyodrębniony oddział zewnętrzny utworzony na podstawie art. 208 § 5 k.k.w., różniący się od wyodrębnionego oddziału zewnętrznego utworzonego na podstawie art. 72 § 4 k.k.w. w szczególności tym, że:
 - a) prowadzi się w nim odrębne dokumenty ewidencyjne wymienione w § 73 ust. 1,
 - b) urzęduje w nim administracja jednostki penitencjarnej, w tym dział ewidencji realizujący – w takim samym zakresie jak w siedzibie jednostki penitencjarnej – czynności administracyjne związane z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawienie wolności oraz dokumentowania tych czynności, a także pozostałe służby jednostki niezbędne dla zapewnienia realizacji tych czynności;

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 1 lit. a tiret piąte rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

⁸⁾ Dodany przez § 1 pkt 1 lit. a tiret szóste rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

- 34) wyrok – również:
- nakaz karny wydany przez sąd przed dniem 1 lipca 2003 r.,
 - orzeczenie lub nakaz karny wydane przez kolegium do spraw wykroczeń przed dniem 17 października 2001 r.,
 - orzeczenie karne finansowego organu orzekającego w sprawach o przestępstwa skarbowe wydane przed dniem 17 października 1999 r.;
- 35) zakład leczniczy – podmiot, o którym mowa w art. 213 § 1 k.k.w.;
- 36) zarządzenie – również odpis zarządzenia;
- 37) zawiadomienie – informację przekazaną adresatowi na druku, którego wzór ustalił Dyrektor Generalny Służby Więziennej.

1a.⁹⁾ Jeżeli w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne, użyte w rozporządzeniu określenia:

- areszt śledczy – oznacza również wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne;
- dyrektor – oznacza również:
 - zastępcę dyrektora – wykonującego czynności dyrektora w wyodrębnionym oddziale zewnętrznym realizującym czynności administracyjne,
 - funkcjonariusza lub pracownika jednostki penitencjarnej, upoważnionego do wykonywania czynności dyrektora w wyodrębnionym oddziale zewnętrznym realizującym czynności administracyjne – podczas nieobecności zastępcy, o którym mowa w lit. a– z wyłączeniem przepisów pkt 4, § 37 ust. 4, § 46 ust. 2, § 73 ust. 3, § 96 ust. 1 pkt 2, § 117 ust. 3, § 118 ust. 6, § 123 ust. 8 oraz § 126 ust. 1;
- ewidencja jednostki penitencjarnej – oznacza ewidencję prowadzoną w siedzibie jednostki penitencjarnej oraz w wyodrębnionym oddziale zewnętrznym realizującym czynności administracyjne;
- kierownik – oznacza również upoważnionego przez dyrektora funkcjonariusza lub pracownika działu ewidencji, wykonującego czynności kierownika w:
 - wyodrębnionym oddziale zewnętrznym realizującym czynności administracyjne – także w czasie obecności kierownika lub osoby zastępującej kierownika w czasie jego nieobecności, w siedzibie jednostki penitencjarnej,
 - siedzibie jednostki penitencjarnej – także w czasie obecności kierownika lub osoby zastępującej kierownika w czasie jego nieobecności, w wyodrębnionym oddziale zewnętrznym realizującym czynności administracyjne– z wyłączeniem przepisów § 73 ust. 3 oraz § 126 ust. 1;
- przetransportowanie – oznacza również przeniesienie osadzonego w ramach jednostki penitencjarnej z:
 - siedziby jednostki penitencjarnej albo wyodrębnionego oddziału zewnętrznego, innego niż oddział realizujący czynności administracyjne, do wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne,
 - wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne do siedziby jednostki penitencjarnej albo innego wyodrębnionego oddziału zewnętrznego– skutkujące skreśleniem z jednej i ujęciem w drugiej ewidencji jednostki penitencjarnej, odpowiednio jak w ust. 1 pkt 27.

1b.⁹⁾ W wypadku gdy w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne, określenie „inna jednostka penitencjarna” użyte w § 82 ust. 4 pkt 1 lit. b i pkt 3, ust. 5 i 6 oraz § 83 ust. 3 i 5 oznacza również:

- siedzibę jednostki penitencjarnej, a w wypadku gdy jest mowa o ustalaniu innej jednostki penitencjarnej, w której znajdują się akta ewidencyjne zwolnionego na przerwę, także podległy jej inny niż realizujący czynności administracyjne wyodrębniony oddział zewnętrzny – jeżeli czynności te są wykonywane w wyodrębnionym oddziale zewnętrznym realizującym czynności administracyjne,
 - wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne – jeżeli te czynności są wykonywane w siedzibie jednostki penitencjarnej
- z uwzględnieniem § 82 ust. 6a i § 83 ust. 6.

⁹⁾ Dodany przez § 1 pkt 1 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

1c.⁹⁾ Jeżeli w rozporządzeniu jest mowa o doręczeniu lub wpływie do jednostki penitencjarnej albo otrzymaniu przez jednostkę penitencjarną określonego dokumentu (np. orzeczenia, zarządzenia, nakazu), akt ewidencyjnych, przesyłki z korespondencją – należy przez to rozumieć również doręczenie lub wpływ takiego dokumentu, takich akt lub takiej przesyłki do siedziby jednostki penitencjarnej albo do wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne albo ich otrzymanie przez siedzibę jednostki penitencjarnej albo wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne – w wypadku gdy w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne.

2. Jeżeli w rozporządzeniu jest mowa o pierwszym lub kolejnym dniu w odniesieniu do czasu trwania kary pozbawienia wolności, zastępczej kary pozbawienia wolności, kary aresztu wojskowego, kary aresztu, zastępczej kary aresztu, kary porządkowej, tymczasowego aresztowania oraz środka przymusu skutkującego pozbawieniem wolności, rozumie się przez to pierwszy lub kolejny okres 24 godzin liczony od chwili będącej początkiem czasu ich trwania.

§ 2. Jeżeli w rozporządzeniu używa się określenia:

- 1) tymczasowo aresztowany, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności – odpowiednie przepisy rozporządzenia mają zastosowanie także do osadzonych, o których mowa w art. 223a § 1 k.k.w.;
- 2) tymczasowo aresztowany, względem którego stosuje się przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności – odpowiednie przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania do osadzonych, o których mowa w art. 223a § 1 k.k.w.

§ 3. 1. W wypadku gdy przepis rozporządzenia dotyczy przerwy w wykonaniu kary, przepisy dotyczące sądu penitencjarnego stosuje się odpowiednio do sądu oraz Prokuratora Generalnego, o których mowa w art. 568 k.p.k.

2. Przepisy dotyczące tymczasowo aresztowanych stosuje się odpowiednio do osoby pozbawionej wolności na terytorium innego państwa, czasowo wydanej w celu złożenia zeznań w charakterze świadka lub dokonania z jej udziałem innej czynności procesowej przed polskim sądem lub prokuratorem w toczącym się postępowaniu karnym, chyba że rozporządzenie stanowi inaczej.

§ 4. 1. Jeżeli rozporządzenie nie stanowi inaczej, wszelkie czynności administracyjne powinny być wykonywane bezzwłocznie. Dotyczy to w szczególności wprowadzania do wykonania postanowień w przedmiocie tymczasowego aresztowania, orzeczeń, obliczania okresu wykonywania kary, realizowania zwolnień, dokonywania adnotacji w aktach i dokumentach ewidencyjnych, przesyłania zawiadomień i powiadomień oraz doręczania osadzonym korespondencji.

2. Wpisów w dokumentach oraz wpisów do centralnego zbioru danych dokonuje się bezzwłocznie po zaistnieniu podstawy do ich zamieszczenia.

3. W razie konieczności zmiany lub poprawki w zapisie dokonany w dokumencie nowy zapis odnotowuje się obok dotychczasowego, który przekreśla się w sposób umożliwiający jego odczytanie. Prawidłowość zmiany lub poprawki potwierdza czytelnym podpisem, obok przekreślenia, osoba, która dokonała korekty.

§ 5. 1. Odpis orzeczenia podlega wykonaniu, jeżeli:

- 1) jest podpisany lub uwierzytelniony przez uprawnioną osobę;
- 2) zawiera sygnaturę akt sprawy;
- 3) jest opatrzony odciskiem okrągłej pieczęci urzędowej z godłem państwowym;
- 4) jest zaopatrzony we wzmiankę o wykonalności;
- 5) zawiera datę uprawomocnienia się – w wypadku orzeczenia prawomocnego;
- 6) jest sporządzony pismem maszynowym, na druku urzędowym lub w formie wydruku z systemu informatycznego.

2. Do zarządzeń oraz dokumentów, z których treści wynika obowiązek wykonania orzeczenia albo odstąpienia od wykonywania orzeczenia, stosuje się odpowiednio przepisy, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 6.

3. Do postanowień wydanych przez prokuratora nie stosuje się przepisów, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5.

4. W razie skierowania do wykonania więcej niż jednej kary na podstawie jednego orzeczenia, podstawę wykonywania tych kar stanowią dokumenty, o których mowa w § 26, sporządzone odrębnie dla każdej kary. W takim wypadku jest wystarczające przesłanie przez sąd tylko jednego egzemplarza uzasadnienia do orzeczenia.

§ 6. 1. W razie wątpliwości co do autentyczności dokumentów niezbędnych do przyjęcia, dalszego wykonywania kary pozbawienia wolności lub zwolnienia osadzonego albo skutkujących obliczenie okresu wykonywania kary, a także w razie stwierdzenia, że te dokumenty są niekompletne, nieczytelne w zakresie niezbędnym do określenia, czy podlegają wykonaniu, że omyłkowo odnotowano w nich dane osobowe, nazwy organów lub sygnatury akt albo nie podlegają one wykonaniu z powodu niespełnienia wymogów, o których mowa w § 5, należy bezzwłocznie zażądać od organu, który sporządził dokument, pisemnego potwierdzenia jego autentyczności, nadesłania poprawionego lub brakującego dokumentu albo pisemnego sprostowania omyłek.

2. Wszelkie omyłki w dokumentach powinny być sprostowane przez organ, który popełnił omyłkę.

3. W uzasadnionych wypadkach potwierdzenie autentyczności dokumentów, nadesłanie poprawionego lub brakującego dokumentu albo sprostowanie omyłek może nastąpić za pośrednictwem telefaksu. Przepisu § 7 ust. 2 nie stosuje się.

4. Wraz z dokumentami niezbędnymi do przyjęcia, dalszego wykonywania kary pozbawienia wolności lub zwolnienia osadzonego albo skutkującymi obliczenie okresu wykonywania kary przekazuje się informację o właściwym numerze telefonu lub telefaksu do zgłoszenia wątpliwości lub nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1.

5. Do czasu wykonania przez właściwy organ czynności, o których mowa w ust. 1, nie można przyjąć dokumentów do wykonania, chyba że sprostowanie dotyczy oczywistej omyłki pisarskiej lub rachunkowej.

6. W razie konieczności zwrotu dokumentów do organu z powodów, o których mowa w ust. 1, informuje się ten organ na piśmie o przyczynie zwrotu.

§ 7. 1. Nie podlega wykonaniu rozstrzygnięcie skutkujące pozbawieniem wolności, koniecznością dokonania lub zmiany obliczenia okresu wykonywania kary, wydaniem poza teren jednostki penitencjarnej lub zwolnieniem osadzonego, zawarte w dokumencie doręczonym za pośrednictwem poczty elektronicznej oraz telefaksu, z wyjątkiem wypadków, gdy:

- 1) rozporządzenie stanowi, że dokument może być przesłany telefaksem;
- 2) właściwy organ przesyła telefaksem dokumenty skutkujące zwolnieniem osadzonego, a w szczególnie uzasadnionych wypadkach także dokumenty skutkujące pozbawieniem wolności, koniecznością dokonania lub zmiany obliczenia okresu wykonywania kary lub wydaniem poza teren jednostki penitencjarnej, i powiadamia o tym dyrektora poprzez przesłanie pocztą elektroniczną informacji o treści rozstrzygnięcia, która została podpisana *bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu*¹⁰⁾ lub certyfikatu niekwalifikowanego wydanego przez sąd, któremu Minister Sprawiedliwości powierzył zadania związane z wydawaniem takich certyfikatów, oraz znakowana czasem, również przy użyciu znaczników czasu wydanych przez ten sąd.

2.¹¹⁾ Nie może być przesłany za pośrednictwem telefaksu dokument, o którym mowa w ust. 1, jeżeli siedziba jednostki penitencjarnej lub wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne znajdują się w tej samej miejscowości, w której jest siedziba właściwego organu.

3. Przesłanie dokumentu za pośrednictwem telefaksu nie zwalnia właściwego organu od obowiązku doręczenia tego dokumentu do jednostki penitencjarnej na zasadach ogólnych. Wydruk informacji przesłanej za pośrednictwem poczty elektronicznej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, włącza się do akt ewidencyjnych.

§ 8. W razie uzasadnionego przypuszczenia, że pozbawienie wolności nastąpiło niezgodnie z prawem lub nastąpiło przedawnienie wykonania kary, dyrektor natychmiast powiadamia o tym sędziego penitencjarnego; takie przypuszczenie nie stanowi podstawy do odmowy wykonania orzeczenia. Kopię powiadomienia włącza się do akt ewidencyjnych.

§ 9. 1. Dokumenty inne niż te, o których mowa w § 5, wystawiane przez sądy, prokuratury i organy doprowadzające, związane z wykonywaniem tymczasowego aresztowania, kary oraz środka przymusu podlegają wykonaniu, jeżeli są ostemplowane, podpisane przez uprawnioną osobę i zaopatrzone w sygnaturę akt sprawy.

2. Zawiadomienia o przekazaniu tymczasowo aresztowanego do dyspozycji innego organu, zawiadomienia o wyroku skazującym sądu pierwszej instancji lub o uprawomocnieniu się tego wyroku, a także nakazy przyjęcia, wydania i zwolnienia oraz polecenia doprowadzenia i polecenia, o których mowa w § 113, podlegają wykonaniu, jeżeli są ponadto zaopatrzone w odcisk okrągłej pieczęci urzędowej z godłem państwowym.

3. Dokument niespełniający wymogów, o których mowa w ust. 1 i 2, zwraca się do organu, który go wystawił, wraz z pismem informującym o przyczynie zwrotu. Przepisy § 6 ust. 1–3 i 5 stosuje się odpowiednio.

¹⁰⁾ Obecnie: kwalifikowanym podpisem elektronicznym, na podstawie art. 131 ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 162), która weszła w życie z dniem 7 października 2016 r.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

§ 10. 1. Organ dysponujący ustala się na podstawie nazwy sądu lub prokuratury w połączeniu z sygnaturą akt sprawy.

2. W wypadku gdy brak odnotowanej sygnatury akt prokuratorskich na dokumencie wystawionym przez sąd w postępowaniu karnym powoduje niemożność ustalenia, czy dokument dotyczy danej sprawy, zwraca się ten dokument do organu, który go wystawił, wraz z pismem informującym o przyczynie zwrotu. Przepisy § 6 ust. 1–3 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 11. 1. Sprawdzenie tożsamości osadzonego w związku z przyjęciem go do jednostki penitencjarnej, przed i po przetransportowaniu, w związku z wydaniem go poza teren jednostki penitencjarnej, opuszczeniem jednostki penitencjarnej na podstawie decyzji o udzieleniu mu przepustki lub w związku ze zwolnieniem go odbywa się w szczególności na podstawie danych osobowych, rysopisu i zdjęć, a w razie potrzeby na podstawie przeglądu akt ewidencyjnych lub teczek osobopoznawczej.

2. W wypadku przejścia osadzonego:

- 1) wydawanego do udziału w czynności procesowej dokonywanej poza terenem jednostki penitencjarnej,
- 2) wydawanego w celu umieszczenia w zakładzie leczniczym,
- 3) wydawanego w celu umieszczenia w pomieszczeniu Policji,
- 4) wydawanego czasowo za granicę:
 - a) w charakterze świadka w toczącym się tam postępowaniu karnym,
 - b) jako osoba ścigana w związku z prowadzonym tam przeciwko niej postępowaniem karnym,
- 5) przekazywanego za granicę,
- 6) będącego cudzoziemcem:
 - a) któremu została wydana decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu podlegająca przymusowemu wykonaniu zgodnie z art. 329 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,
 - b) któremu została wydana decyzja o wydaleniu podlegająca przymusowemu wykonaniu zgodnie z art. 71 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin,
 - c) podlegającym przekazaniu, o którym mowa w art. 41 *ust. 2*¹²⁾ ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1666 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 322),
- 7) przekazywanego do zakładu psychiatrycznego,
- 8) przekazywanego do Krajowego Ośrodka Zapobiegania Zachowaniom Dysocjalnym,
- 9) nieletniego przekazywanego do zakładu poprawczego lub schroniska dla nieletnich po uchyleniu tymczasowego aresztowania

– organ doprowadzający potwierdza przejście czytelnym podpisem zawierającym imię i nazwisko na nakazie wydania, poleceniu doprowadzenia, piśmie zawierającym polecenie, o którym mowa w § 113, lub na upoważnieniu, o którym mowa w § 133. W potwierdzeniu przejścia odnotowuje się ponadto numer legitymacji służbowej konwojenta oraz datę przejścia.

Rozdział 2

Rejonizacja osadzania w jednostkach penitencjarnych

§ 12. 1. Tymczasowo aresztowanego mężczyznę osadza się w areszcie śledczym przeznaczonym dla mężczyzn.

2. Tymczasowo aresztowaną kobietę osadza się w areszcie śledczym przeznaczonym dla kobiet.

3. Skazanego i ukaranego wzywającego do stawienia się w wyznaczonym terminie do odbycia kary kieruje się do aresztu śledczego położonego najbliżej miejsca jego stałego pobytu. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio; przepisów § 14 nie stosuje się.

¹²⁾ Obecnie: art. 41 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1666) nie zawiera ust. 2, na podstawie art. 1 pkt 10 ustawy z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1607), która weszła w życie z dniem 13 listopada 2015 r.

§ 13. 1. Tymczasowo aresztowanego przyjmuje się do aresztu śledczego wskazanego w nakazie przyjęcia, chyba że rozporządzenie stanowi inaczej.

2. Tymczasowo aresztowanego, którego sąd nakazał osadzić w areszcie śledczym nieokreślonym z nazwy, oraz tymczasowo aresztowanego, wobec którego zarządzono poszukiwanie, w tym listem gończym, przyjmuje się do aresztu śledczego, do którego nastąpiło doprowadzenie. W wypadku gdy w tej samej miejscowości swoje siedziby ma kilka aresztów śledczych, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Skazanego lub ukaranego doprowadzonego do odbycia kary przyjmuje się do aresztu śledczego, w którym znajduje się orzeczenie oczekujące na wykonanie. W szczególnie uzasadnionym wypadku, gdy znaczna odległość pomiędzy siedzibą aresztu śledczego, w którym znajduje się orzeczenie, a siedzibą organu doprowadzającego i miejscem zatrzymania skazanego lub ukaranego, wobec którego zarządzono poszukiwanie, przemawia za doprowadzeniem zatrzymanego do innego aresztu śledczego, przyjmuje się go do aresztu, do którego nastąpiło doprowadzenie, o ile organ doprowadzający jednocześnie:

- 1) powiadomi o tym telefaksem lub telefonicznie areszt śledczy, w którym znajduje się orzeczenie oczekujące na wykonanie,
- 2)¹³⁾ ustali warunki przyjęcia z dyrektorem, a w czasie jego nieobecności – dowódcą zmiany; w takim wypadku przyjęcie doprowadzonego może nastąpić w innym czasie niż wskazany w § 37 ust. 1 zdanie pierwsze tylko wtedy, gdy dyrektor albo osoba go zastępująca wyrazi na to zgodę

– a areszt śledczy, do którego ma nastąpić przyjęcie, otrzyma dokumenty niezbędne do przyjęcia przesłane telefaksem przez areszt, o którym mowa w pkt 1.

4. Skazanego lub ukaranego doprowadzonego wraz z orzeczeniem przyjmuje się do aresztu śledczego, do którego nastąpiło doprowadzenie.

5. Osadzonego, który zbiegł albo w wyznaczonym terminie nie powrócił z przepustki, przyjmuje się do:

- 1) aresztu śledczego lub zakładu karnego typu zamkniętego, do którego nastąpiło doprowadzenie;
- 2) jednostki penitencjarnej, do której się zgłosił; w takim wypadku przepisów § 12 i § 14 nie stosuje się.

6. Skazanego lub ukaranego doprowadzonego po przerwie w wykonaniu kary przyjmuje się do aresztu śledczego, do którego nastąpiło doprowadzenie, albo do zakładu karnego typu zamkniętego, w którym znajduje się dokumentacja doprowadzonego. Zgłaszającego się przyjmuje jednostka penitencjarna, o której mowa w § 146 ust. 2 i 3.

7. Osobę prawomocnie skazaną za granicą i przekazaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonania kary pozbawienia wolności oraz osobę pozbawioną wolności na terytorium innego państwa, sprowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu złożenia zeznań w charakterze świadka lub dokonania z jej udziałem innej czynności procesowej w postępowaniu karnym, przyjmuje się do aresztu śledczego wskazanego w nakazie przyjęcia, z zastrzeżeniem ust. 8.

8.¹⁴⁾ W szczególnie uzasadnionym wypadku, gdy znaczna odległość pomiędzy siedzibą aresztu śledczego wskazanego w nakazie przyjęcia a miejscem przejęcia przez organ doprowadzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby prawomocnie skazanej za granicą i przekazanej w celu wykonania kary pozbawienia wolności przemawia za doprowadzeniem tej osoby do innego aresztu śledczego, przyjmuje się ją do aresztu, do którego nastąpiło doprowadzenie. W takim wypadku, jeżeli zachodzi konieczność przyjęcia grupy takich osób, przyjęcie następuje po uprzednim ustaleniu warunków przyjęcia z dyrektorem, a w czasie jego nieobecności – dowódcą zmiany, także w czasie wskazanym w § 37 ust. 1 zdanie pierwsze.

9. Osadzonego wzywającego z innej jednostki penitencjarnej do udziału w czynnościach procesowych kieruje się do aresztu śledczego właściwego ze względu na rejonizację osadzania ustaloną dla danego organu wzywającego. Jeżeli wzywającym do udziału w czynności procesowej jest osadzony, o którym mowa w § 14, kieruje się go do wyznaczonego aresztu śledczego właściwego ze względu na rejonizację osadzania ustaloną dla danego organu wzywającego.

§ 14. 1. Doprowadzoną osobę, o której mowa w *art. 88 § 4¹⁵⁾*, *art. 88a § 2* oraz *art. 212a § 3 i § 4¹⁶⁾* k.k.w., przyjmuje się do wyznaczonych aresztów śledczych.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 4 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

¹⁵⁾ Uchylony przez art. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. poz. 1573), która weszła w życie z dniem 24 października 2015 r.

¹⁶⁾ Uchylony przez art. 1 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 15.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, przyjęcie do wyznaczonego aresztu śledczego następuje także wówczas, gdy w nakazie przyjęcia wskazano inny areszt, niewłaściwy dla tej kategorii osób.

3. Do wyznaczonych aresztów śledczych przyjmuje się także inne osoby, jeżeli organ dysponujący lub stosujący tymczasowe aresztowanie tak postanowił ze względów bezpieczeństwa.

4. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osadzonego przetransportowanego w związku z udziałem w czynnościach procesowych, zakwalifikowanego jako wymagającego osadzenia w areszcie śledczym lub w zakładzie karnym typu zamkniętego w warunkach zapewniających wzmożoną ochronę społeczeństwa i bezpieczeństwo aresztu lub zakładu albo jako wymagającego osadzenia w tym areszcie lub zakładzie w wyznaczonym oddziale lub celi.

§ 15. 1.¹⁷⁾ Szczegółową rejonizację osadzania tymczasowo aresztowanych w aresztach śledczych ustala dyrektor okręgowy w uzgodnieniu z właściwymi prezesami sądów okręgowych i wojskowych sądów garnizonowych, prokuratorami okręgowymi, naczelnikami Wydziałów Zamiejscowych Departamentu do Spraw Przeszłości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej oraz komendantami wojewódzkimi Policji.

2. W razie zaistnienia konieczności osadzenia tymczasowo aresztowanego w areszcie śledczym niewchodzącym w skład danego okręgu, zwłaszcza z przyczyn określonych w § 16, ustalenie rejonizacji osadzenia następuje pomiędzy właściwymi dyrektorami okręgowymi w uzgodnieniu z organami, o których mowa w ust. 1.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do tymczasowo aresztowanych, skazanych i ukaranych w związku z ich udziałem w czynnościach procesowych w sprawie, w której nie zastosowano tymczasowego aresztowania.

4.¹⁸⁾ Jeżeli nie można osiągnąć porozumienia, dotyczącego rejonizacji osadzania, z prezesami sądów okręgowych lub wojskowych sądów garnizonowych albo z prokuratorami okręgowymi, naczelnikami Wydziałów Zamiejscowych Departamentu do Spraw Przeszłości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej, dyrektor okręgowy dokonuje niezbędnych uzgodnień z właściwymi prezesami sądów apelacyjnych lub wojskowych sądów okręgowych, prokuratorami regionalnymi albo Prokuratorem Krajowym.

5. W wypadku gdy nie można osiągnąć porozumienia co do rejonizacji osadzania w trybie określonym w ust. 1 i 4, dyrektor okręgowy występuje z wnioskiem do Dyrektora Generalnego Służby Więziennej o dokonanie niezbędnych uzgodnień odpowiednio z kierownikami właściwych komórek organizacyjnych podległych Ministrowi Sprawiedliwości lub Ministrowi Obrony Narodowej, Prokuratorem Generalnym albo Komendantem Głównym Policji.

6. Zmiana ustalonej rejonizacji osadzania wymaga dokonania niezbędnych uzgodnień, o których mowa w ust. 1 i 4, pomiędzy dyrektorem okręgowym a organem lub organami, których ta zmiana bezpośrednio dotyczy, chyba że dyrektor okręgowy lub organ, który zwrócił się o dokonanie zmiany rejonizacji osadzania, uznał, że konieczne jest uzgodnienie tej zmiany ze wszystkimi organami, które uprzednio brały udział w jej ustaleniu.

7. W dokumencie ustalającym rejonizację osadzania wskazuje się w szczególności, do których wyznaczonych aresztów śledczych poszczególne sądy i prokuratury będą kierować osoby, o których mowa w § 14.

8. Dokument ustalający rejonizację osadzania, także w wypadku jej zmiany w trybie określonym w ust. 6, dyrektor okręgowy przesyła organom oraz dyrektorom jednostek penitencjarnych, których dotyczy rejonizacja, a w wypadku, o którym mowa w ust. 2, ponadto właściwym dyrektorom okręgowym.

§ 16. 1. W wypadku braku wolnych miejsc zakwaterowania w areszcie śledczym, inny areszt, właściwy do przyjmowania tymczasowo aresztowanych, ustala się w trybie, o którym mowa w § 15.

2. W uzasadnionym wypadku, w szczególności wynikającym z potrzeby zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania karnego lub zapewnienia bezpieczeństwa osobie pozbawionej wolności, w tym w związku z objęciem jej szczególną ochroną, o której mowa w art. 88d § 1 i § 2 oraz art. 212ba § 1 i § 2 k.k.w., właściwy dyrektor okręgowy wraz z organem dysponującym lub wzywającym uzgadniają, w którym areszcie śledczym ma być osadzona określona osoba. O dokonanych uzgodnieniach dyrektor okręgowy powiadamia dyrektora aresztu śledczego, w którym ta osoba ma być osadzona.

§ 17. 1. Tymczasowo aresztowany, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, może być przetransportowany do innego aresztu śledczego wyłącznie na podstawie pisemnego polecenia lub pisemnej zgody organu dysponującego.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 sierpnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności oraz dokumentowania tych czynności (Dz. U. poz. 1341), które weszło w życie z dniem 10 września 2016 r.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 17.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osoby, którą można przetransportować do innej jednostki penitencjarnej na podstawie art. 223 k.k.w.

3. Termin i sposób przetransportowania osadzonego, o którym mowa w ust. 1, w związku z potrzebą udzielenia mu świadczeń leczniczych lub przeprowadzenia badań, a także tryb powiadomienia o realizacji transportu uzgadnia się z organem dysponującym, chyba że ten organ ustali inaczej. Z uzgodnienia telefonicznego sporządza się notatkę urzędową, którą włącza się do akt ewidencyjnych. Przepis stosuje się odpowiednio do transportów powrotnych.

4.¹⁹⁾ W razie konieczności udzielenia natychmiastowej pomocy lekarskiej osadzonemu, o którym mowa w ust. 1, areszt śledczy może samodzielnie dokonać przetransportowania lub czasowego przeniesienia osadzonego, o którym mowa w § 74 ust. 5, z powiadomieniem o tym organu dysponującego, nie później niż pierwszego dnia roboczego po wyjeździe osadzonego.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w wypadku konieczności przetransportowania do:

- 1) wyznaczonego aresztu śledczego osadzonego zakwalifikowanego jako wymagającego osadzenia w areszcie śledczym lub w zakładzie karnym typu zamkniętego w warunkach zapewniających wzmożoną ochronę społeczeństwa i bezpieczeństwo aresztu lub zakładu albo jako wymagającego osadzenia w tym areszcie lub zakładzie w wyznaczonym oddziale lub celi;
- 2) innego aresztu śledczego osadzonego:
 - a) skierowanego do tego aresztu w celu objęcia go szczególną ochroną w związku z toczącym się lub zakończonym postępowaniem karnym, ze względu na wystąpienie poważnego zagrożenia lub istnienie bezpośredniej obawy wystąpienia poważnego zagrożenia dla jego życia lub zdrowia,
 - b) objętego szczególną ochroną, o której mowa w lit. a, w celu zapewnienia mu tej ochrony.

§ 18. O umieszczeniu tymczasowo aresztowanego, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, w podmiocie leczniczym innym niż podmiot leczniczy dla osób pozbawionych wolności, w związku z jego stanem zdrowia, powiadamia się organ dysponujący, nie później niż pierwszego dnia roboczego po wyjeździe, chyba że przed powiadomieniem organu tymczasowo aresztowany powrócił do aresztu śledczego.

§ 19. Przepisy § 16–18 stosuje się odpowiednio do organu wzywającego oraz:

- 1) skazanego lub ukaranego, jeżeli jego pobyt w danej jednostce penitencjarnej jest niezbędny ze względu na udział w czynnościach procesowych w sprawie, w której nie zastosowano tymczasowego aresztowania;
- 2) tymczasowo aresztowanego, względem którego stosuje się przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, jeżeli jego pobyt w danej jednostce penitencjarnej jest niezbędny ze względu na udział w czynnościach procesowych w sprawie, w której nastąpiło tymczasowe aresztowanie, lub w innej sprawie.

§ 20. Dyrektor może samodzielnie dokonać przetransportowania tymczasowo aresztowanego, względem którego stosuje się przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, skazanego lub ukaranego, o których mowa w § 19, jeżeli jednocześnie:²⁰⁾

- 1) nie posiada pisemnej informacji o planowanej czynności procesowej z jego udziałem, w tym zwłaszcza nakazu wydania poza teren jednostki penitencjarnej lub pisma określającego termin dokonania czynności procesowej na terenie jednostki;
- 2) upłynęło 14 dni od dnia dokonania ostatniej czynności procesowej z jego udziałem.

§ 21. W wypadku uchylecia wyroku skazującego sądu pierwszej instancji lub zastosowania tymczasowego aresztowania w innej sprawie wobec osadzonego odbywającego karę w zakładzie karnym transportuje się go do aresztu śledczego wyznaczonego przez dyrektora okręgowego jako właściwy dla tymczasowo aresztowanych, którzy nie mogą przebywać w danym zakładzie karnym.

§ 22. 1. O skierowaniu osadzonego do aresztu śledczego niezgodnie z rejonizacją osadzania, ustaloną dla danego organu dysponującego lub wzywającego, dyrektor powiadamia ten organ oraz dyrektora okręgowego. Przepisu nie stosuje się w wypadkach, o których mowa w § 16 ust. 2.

2. Jeżeli w wyniku przekazania tymczasowo aresztowanego do dyspozycji innego organu jest konieczne przetransportowanie go do aresztu śledczego, ustalonego w rejonizacji osadzania tego organu, dyrektor powiadamia o tym organ dysponujący.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 5 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

²⁰⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 6 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

3. W wypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, dyrektor może, po upływie 14 dni od dnia przyjęcia, przetransportowania lub otrzymania zawiadomienia o przekazaniu do dyspozycji innego organu, samodzielnie dokonać przetransportowania osadzonego do właściwego ze względu na rejonizację aresztu śledczego, chyba że organ dysponujący lub wzywający powiadomi, że inaczej uzgodnił z dyrektorem okręgowym.

4. W wypadku tymczasowo aresztowanego, o którym mowa w § 13 ust. 2 i 8, przyjętego do aresztu śledczego, który nie jest właściwy ze względu na rejonizację osadzania ustaloną dla danego organu dysponującego, dyrektor może, po upływie 14 dni od dnia przyjęcia, samodzielnie dokonać przetransportowania tymczasowo aresztowanego do właściwego ze względu na rejonizację aresztu śledczego.

Rozdział 3

Przyjmowanie tymczasowo aresztowanych, skazanych lub ukaranych

§ 23. 1. Przyjęcie do aresztu śledczego tymczasowo aresztowanego, skazanego lub ukaranego następuje po sprawdzeniu:

- 1) dokumentów niezbędnych do przyjęcia;
- 2) tożsamości osoby przyjmowanej.

2.²¹⁾ Do aresztu śledczego nie może być przyjęty osadzony, co do którego ustalono, że został wydany do udziału w czynności procesowej z innej jednostki penitencjarnej i nadal pozostaje w jej ewidencji. Jeżeli w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne, osadzony wydany z siedziby jednostki penitencjarnej nie może być przyjęty do tego wyodrębnionego oddziału, a wydany z tego wyodrębnionego oddziału nie może być przyjęty do siedziby jednostki penitencjarnej.

3.²²⁾ Przepisów ust. 2 nie stosuje się do osadzonych, którzy zbiegli w czasie czynności procesowych.

§ 24. 1. Prawdliwość przyjęcia tymczasowo aresztowanego, skazanego lub ukaranego podlega kontroli przez kierownika lub upoważnionego przez dyrektora funkcjonariusza lub pracownika działu ewidencji, który potwierdza ten fakt datą i podpisem oraz odciskiem stempla imiennego na pierwszej stronie orzeczenia.

2. W wypadku przyjęcia osadzonego w dniu wolnym od pracy albo po godzinach pracy kierownika lub upoważnionego przez dyrektora funkcjonariusza lub pracownika działu ewidencji, kontroli, o której mowa w ust. 1, dokonuje się pierwszego dnia roboczego po przyjęciu.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w wypadku wprowadzenia do wykonania kolejnego postanowienia w przedmiocie stosowania tymczasowego aresztowania albo postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania w kolejnej sprawie.

§ 25. 1. Dokumentem niezbędnym do przyjęcia tymczasowo aresztowanego jest odpis postanowienia o zastosowaniu albo przedłużeniu tymczasowego aresztowania, którego termin stosowania nie minął, wraz z nakazem przyjęcia.

2. Dokumentem niezbędnym do przyjęcia osoby pozbawionej wolności na terytorium innego państwa, czasowo wydanej w celu złożenia zeznań w charakterze świadka lub dokonania z jej udziałem innej czynności procesowej przed polskim sądem lub prokuratorem w toczącym się postępowaniu karnym, jest odpis postanowienia sądu o umieszczeniu osoby wydanej w areszcie śledczym, wraz z nakazem przyjęcia.

3. Przyjęcie tymczasowo aresztowanego, wobec którego zarządzono poszukiwanie, oraz tymczasowo aresztowanego przekazanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w wykonaniu europejskiego nakazu aresztowania może nastąpić także na podstawie doręczonych przez organ doprowadzający telefaksowych kopii dokumentów, o których mowa w ust. 1. Przepisu § 7 ust. 2 nie stosuje się.

4. Jeżeli w stosunku do skazanego został uchylony, na skutek kasacji albo wznowienia postępowania, prawomocny wyrok, podstawą dalszego wykonywania pozbawienia wolności w tej sprawie jest odpis postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania, wraz z nakazem przyjęcia.

§ 26. 1. Dokumentem niezbędnym do przyjęcia skazanego lub ukaranego jest:

- 1) odpis prawomocnego wyroku, którym wymierzono karę pozbawienia wolności, karę aresztu wojskowego albo karę aresztu, wraz z nakazem przyjęcia;

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 7 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

²²⁾ Dodany przez § 1 pkt 7 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

- 2) odpis prawomocnego wyroku, którym wymierzono karę pozbawienia wolności, karę aresztu wojskowego, karę aresztu albo karę ograniczenia wolności lub karę grzywny, orzeczone z warunkowym zawieszeniem albo bez warunkowego zawieszenia wykonania kary, oraz odpis orzeczenia lub orzeczeń zawierających rozstrzygnięcia, na podstawie których kara powinna być wykonana, a w szczególności orzeczenia o:
 - a) wykonaniu warunkowo zawieszony kary,
 - b) odwołaniu warunkowego zwolnienia albo amnestii,
 - c) wykonaniu zastępczej kary pozbawienia wolności albo zastępczej kary aresztu,
 - d) uchyleniu zezwolenia na odbycie przez skazanego kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego oraz o wykonaniu tej kary w zakładzie karnym– wraz z nakazem przyjęcia;
- 3) odpis prawomocnego orzeczenia sądu okręgowego określającego karę pozbawienia wolności, która ma być wykonywana wobec osoby prawomocnie skazanej za granicą, wraz z nakazem przyjęcia;
- 4) odpis prawomocnego orzeczenia sądu rejonowego o wykonaniu orzeczenia o karach o charakterze pieniężnym wobec osoby prawomocnie skazanej za granicą oraz odpis orzeczenia o wykonaniu zastępczej kary pozbawienia wolności wraz z nakazem przyjęcia;
- 5) odpis orzeczenia o wymierzeniu kary porządkowej wraz z nakazem przyjęcia.

2. W wypadku zastosowania tymczasowego aresztowania na podstawie art. 249 § 4 k.p.k. wobec osoby skazanej prawomocnym wyrokiem przyjęcie następuje na podstawie odpisu postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania oraz odpisu prawomocnego wyroku albo zawiadomienia o uprawomocnieniu się wyroku skazującego wraz z nakazem przyjęcia.

3. W wypadku gdy kara orzeczona za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe podlega natychmiastowemu wykonaniu, przyjęcie ukaranego może nastąpić także na podstawie odpisu nieprawomocnego wyroku. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Przyjęcie skazanego lub ukaranego, wobec którego zarządzono poszukiwanie, oraz skazanego przekazanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w wykonaniu europejskiego nakazu aresztowania może nastąpić także na podstawie doręczonych przez organ doprowadzający telefaksowych kopii dokumentów, o których mowa w ust. 1. Przepisu § 7 ust. 2 nie stosuje się.

5. W wypadku, o którym mowa w § 13 ust. 3 zdanie drugie, przyjęcie skazanego lub ukaranego następuje na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 1 lub 3, przesłanych telefaksem przez areszt śledczy, w którym znajduje się orzeczenie oczekujące na wykonanie.

§ 27. 1. Dokumentem niezbędnym do przyjęcia dłużnika, wobec którego zastosowano środek przymusu, jest odpis prawomocnego orzeczenia, którym sąd orzekł grzywnę z zamianą na areszt, wraz z nakazem przyjęcia.

2. Przyjęcie dłużnika może nastąpić po przekazaniu przez komornika, wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 1, kwoty pieniężnej potrzebnej na wyżywienie dłużnika przez czas wykonywania środka przymusu lub dokumentu potwierdzającego dokonanie wpłaty tej kwoty na rzecz jednostki penitencjarnej albo odpisu orzeczenia zawierającego informację o zwolnieniu wierzyciela od kosztów sądowych w tej sprawie.

§ 28. Dokumentem niezbędnym do przyjęcia osoby prawomocnie skazanej za granicą i przekazanej z terytorium innego państwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonania kary pozbawienia wolności jest odpis postanowienia sądu okręgowego o zastosowaniu tymczasowego aresztowania, którego termin stosowania nie minął, wraz z nakazem przyjęcia.

§ 29. 1. Przyjęcie skazanego lub ukaranego, korzystającego z przerwy w wykonaniu kary, do jednostki penitencjarnej, w której znajdują się jego akta ewidencyjne, następuje w wypadku:

- 1) upływu okresu, na jaki została udzielona przerwa;
- 2) otrzymania odpisu postanowienia o odwołaniu przerwy;
- 3) złożenia przez skazanego lub ukaranego pisemnego oświadczenia, że dobrowolnie wyraża zgodę na wykonywanie kary, jeżeli termin zgłoszenia się po przerwie jeszcze nie upłynął.

2. Przyjęcie skazanego lub ukaranego, doprowadzonego po przerwie w wykonaniu kary, do jednostki penitencjarnej, w której nie ma jego akt ewidencyjnych, następuje, jeżeli:

- 1) tą jednostką jest areszt śledczy;
- 2) organ doprowadzający doręczy dokument stwierdzający, w jakiej jednostce penitencjarnej znajdują się akta ewidencyjne doprowadzonego;
- 3) uzgodniono z dyrektorem, kierownikiem albo wyznaczonym funkcjonariuszem lub pracownikiem działu ewidencji jednostki penitencjarnej, w której znajdują się akta ewidencyjne skazanego lub ukaranego, że zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2; uzgodnienia dokonuje się telefaksem, telefonicznie lub pocztą elektroniczną. Dokument potwierdzający uzgodnienie włącza się do akt ewidencyjnych; fakt dokonania kontroli, o której mowa w § 24 ust. 1, potwierdza się na tym dokumencie.

3. O przyjęciu skazanego lub ukaranego, o których mowa w ust. 2, powiadamia się natychmiast – telefaksem, telefonicznie lub pocztą elektroniczną – jednostkę penitencjarną, w której znajdują się jego akta ewidencyjne, i jednocześnie wzywa się do przesłania tych akt oraz pozostałej dokumentacji osadzonego.

§ 30. 1. Do przyjęcia osadzonego, który zbiegł albo w wyznaczonym terminie nie powrócił z przepustki, jest niezbędne potwierdzenie tego faktu – telefaksem, telefonicznie lub pocztą elektroniczną – przez jednostkę penitencjarną, w której ewidencji pozostaje osadzony. Dokument potwierdzający uzgodnienie włącza się do akt ewidencyjnych. Fakt dokonania kontroli, o której mowa w § 24 ust. 1, potwierdza się na tym dokumencie.

2. Jeżeli osadzony, o którym mowa w ust. 1, został doprowadzony, organ doprowadzający doręcza pismo stwierdzające, kiedy i z jakiej jednostki penitencjarnej nastąpiła ucieczka albo którą jednostkę osadzony opuścił w związku z udzieloną przepustką.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w wypadku zatrzymania osadzonego korzystającego z przepustki przez uprawniony organ w związku z naruszeniem przez niego porządku prawnego; pismo doręczone przez organ doprowadzający powinno ponadto zawierać informację o dacie i przyczynie zatrzymania.

4. W wypadku uzyskania informacji, że osoba, o której mowa w ust. 1, została skreślona z ewidencji jednostki penitencjarnej, powiadamia się o tym natychmiast najbliższą jednostkę organizacyjną Policji, aby ustaliła, czy Policja dysponuje dokumentami uprawniającymi do zatrzymania i doprowadzenia tej osoby do aresztu śledczego.

5. O przyjęciu osadzonego, o którym mowa w ust. 1 i 3, powiadamia się natychmiast – telefaksem, telefonicznie lub pocztą elektroniczną – jednostkę penitencjarną, o której mowa w ust. 1, i jednocześnie wzywa się do przesłania jego akt ewidencyjnych, pozostałej dokumentacji i depozytów; akt, dokumentacji i depozytów osadzonego nie przesyła się, jeżeli uzgodniono bezzwłoczne przetransportowanie osadzonego do tej jednostki.

§ 31. W wypadku gdy przy przyjęciu doręczono telefaksowe kopie dokumentów, informację o tym zamieszcza się w zawiadomieniu o przyjęciu. Organ zarządzający osadzenie przesyła bezzwłocznie do aresztu śledczego odpisy dokumentów niezbędnych do przyjęcia osadzonego.²³⁾

§ 32. 1. Dokumentami służącymi do sprawdzenia tożsamości osoby przyjmowanej są:

- 1) w wypadku obywatela polskiego – dokumenty, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 4 lit. a–c;
- 2) w wypadku cudzoziemca – dokumenty, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 4 lit. e i pkt 5.

2. Do aresztu śledczego nie może być przyjęta, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, osoba nieposiadająca ważnego dokumentu, za pomocą którego sprawdza się tożsamość, albo gdy istnieją uzasadnione wątpliwości co do tożsamości osoby przyjmowanej wynikające z:

- 1) zużycia lub uszkodzenia posiadanego przez nią dokumentu;
- 2) niezgodności danych określających tożsamość zawartych w poszczególnych dokumentach albo niezgodności tych danych w dokumencie z danymi uzyskanymi od osoby przyjmowanej;
- 3) braku możliwości uzyskania potwierdzenia tożsamości od osoby przyjmowanej.

²³⁾ Zdanie drugie w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 8 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli:

- 1) tożsamość osoby doprowadzonej zostanie stwierdzona na piśmie przez organ doprowadzający; w wypadku obywatela polskiego pismo powinno zawierać także informację o numerze PESEL, a w wypadku cudzoziemca – jego obywatelstwo, a także numer PESEL, jeżeli został nadany; w razie gdy przyczyną niezgodności jest zmiana nazwiska – informację o uprzednio używanym nazwisku;
- 2) sprawdzenie tożsamości osoby zgłaszającej się po przerwie w wykonaniu kary, ucieczce albo przepustce jest możliwe na podstawie karty identyfikacyjnej, karty tożsamości lub rysopisu i zdjęć znajdujących się w jej aktach ewidencyjnych lub teczce osobopoznawczej.

4. W razie doprowadzenia tymczasowo aresztowanego, którego tożsamości nie ustalono, organ doprowadzający doręcza pismo stwierdzające, że osoba doprowadzona jest osobą o nieustalonej tożsamości, której dotyczy postanowienie o tymczasowym aresztowaniu i nakaz przyjęcia.

5. W wypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i ust. 4, organ doprowadzający doręcza ponadto aktualne zdjęcie osoby doprowadzonej.

6. Identyfikacji osoby przyjmowanej dokonuje się ponadto z wykorzystaniem:

- 1) informacji, o których mowa w art. 11 § 2 k.k.w., przekazanych przez sąd;
- 2) informacji o tej osobie zawartych w centralnym zbiorze danych.

7. W razie wątpliwości co do tożsamości osoby zgłaszającej się do odbycia kary, w szczególności z przyczyn określonych w ust. 2, powiadamia się najbliższą jednostką organizacyjną Policji o potrzebie potwierdzenia tożsamości takiej osoby. Do czasu potwierdzenia tożsamości przez Policję osoba zgłaszająca się nie może być przyjęta.

8. Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio w wypadku zgłaszającego się do jednostki penitencjarnej osadzonego, który zbiegł albo w wyznaczonym terminie nie powrócił z przepustki.

§ 33. 1. Do aresztu śledczego nie może być przyjęta osoba:

- 1) doprowadzona do odbycia zastępczej kary pozbawienia wolności lub zastępczej kary aresztu za nieuiszczoną grzywnę, która wpłaci w tym areszcie kwotę pieniężną przypadającą jeszcze do uiszczenia;
- 2) co do której ustalono, że podlega zwolnieniu w dniu kalendarzowym, w którym zgłosiła się lub została doprowadzona; przepis § 123 ust. 2 pkt 3 stosuje się odpowiednio.

2.²⁴⁾ O nieprzyjęciu osoby do aresztu śledczego z powodów, o których mowa w ust. 1, decyduje dyrektor, a w czasie jego nieobecności – dowódca zmiany. Przepisy § 39 ust. 1 i 6 stosuje się odpowiednio.

3. Dyrektor powiadamia właściwy sąd o nieprzyjęciu osoby z powodów, o których mowa w ust. 1, oraz dołącza do pisma odpis orzeczenia wraz z nakazem przyjęcia. W wypadku tymczasowo aresztowanego powiadomienie o nieprzyjęciu, wraz z odpisem postanowienia i nakazem przyjęcia, wręcza się organowi doprowadzającemu, który kwituje odbiór powiadomienia na jego kopii.

4. W wypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, powiadomienie o nieprzyjęciu zawiera informację o ustalonym terminie upływu tymczasowego aresztowania lub końca kary.

5. Jeżeli do aresztu śledczego nie została przyjęta osoba zgłaszająca się do odbycia kary, kopię powiadomienia, o którym mowa w ust. 3, wręcza się, za pokwitowaniem, także tej osobie.

§ 34. 1. Do aresztu śledczego nie może być przyjęta osoba wraz z dzieckiem, będąca jego rodzicem lub opiekunem.

2. Przyjmowanie kobiet zgłaszających się lub doprowadzonych, wraz z dzieckiem, do jednostki penitencjarnej, przy której zorganizowano dom dla matki i dziecka, regulują przepisy w sprawie trybu przyjmowania dzieci matek pozbawionych wolności do domów dla matki i dziecka przy wskazanych zakładach karnych oraz szczegółowych zasad organizowania i działania tych placówek.

§ 35. 1. W wypadku przyjęcia do jednostki penitencjarnej osoby wymagającej natychmiastowego leczenia szpitalnego ze względu na bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia lub kobiety od 28. tygodnia ciąży, osobie tej natychmiast zapewnia się odpowiednią opiekę lekarską.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 9 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

2. O przyjęciu do jednostki penitencjarnej osoby, o której mowa w ust. 1, natychmiast powiadamia się sędziego penitencjarnego oraz sąd, który skierował orzeczenie do wykonania, a w wypadku tymczasowo aresztowanego – organ dysponujący. Jeżeli osoba ta zgłosiła się albo została doprowadzona do jednostki penitencjarnej, przy której funkcjonuje szpital z oddziałem mogącym zapewnić jej specjalistyczną opiekę lekarską, powiadomienie obejmuje również tę informację. Kopię powiadomienia włącza się do akt ewidencyjnych.

3. Stan zdrowia lub ciężę osoby, o której mowa w ust. 1, stwierdza się na podstawie doręczonego przez organ doprowadzający dokumentu sporządzonego przez lekarza. Dokument może być również wystawiony przez lekarza podmiotu leczniczego dla osób pozbawionych wolności w areszcie śledczym, do którego nastąpiło doprowadzenie, a jeżeli nie jest to możliwe – lekarza innego podmiotu leczniczego. Na podstawie tego dokumentu wskazuje się ponadto areszt śledczy, przy którym funkcjonuje szpital z oddziałem mogącym zapewnić tej osobie specjalistyczną opiekę lekarską.

4.²⁵⁾ W wypadkach, o których mowa w ust. 1, przyjęcie do aresztu śledczego, przy którym funkcjonuje szpital, następuje także wówczas, gdy w nakazie przyjęcia wskazano inny areszt śledczy.

§ 36. 1. W wypadku doprowadzenia do jednostki penitencjarnej osoby z obrażeniami ciała organ doprowadzający doręcza dokument informujący o okolicznościach i przyczynach powstania tych obrażeń oraz dokument sporządzony przez lekarza, zawierający ich opis. Dokument może być również wystawiony przez lekarza podmiotu leczniczego dla osób pozbawionych wolności jednostki penitencjarnej, do której nastąpiło doprowadzenie.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do osoby zgłaszającej się do odbycia kary, z tym że dokument sporządza lekarz podmiotu leczniczego dla osób pozbawionych wolności, a jeżeli nie jest to możliwe – lekarz innego podmiotu leczniczego.

3. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 1, zgłosiła, że obrażenia powstały w związku z jej zatrzymaniem lub po zatrzymaniu, informację o doprowadzeniu takiej osoby, wraz z jej wyjaśnieniami dotyczącymi przyczyn i okoliczności powstania obrażeń, przesyła się sędziemu penitencjarnemu.

§ 37. 1. Przyjmowanie tymczasowo aresztowanych, skazanych i ukaranych do aresztu śledczego odbywa się codziennie, z wyjątkiem dni ustawowo wolnych od pracy, w godz. 8⁰⁰–16⁰⁰, a w soboty w godz. 8⁰⁰–12⁰⁰. W uzasadnionych wypadkach przyjęcie osoby doprowadzonej może nastąpić także w innym czasie oraz w dni wolne od pracy – po uprzednim ustaleniu warunków przyjęcia z dyrektorem, a w czasie jego nieobecności – dowódcą zmiany.²⁶⁾

2. Przyjmowanie osadzonych zgłaszających się do jednostki penitencjarnej po przerwie w wykonaniu kary, ucieczce oraz tych, którzy w wyznaczonym terminie nie powrócili z przepustki, odbywa się każdego dnia przez całą dobę.

3. Przyjmowanie dłużnika, wobec którego zastosowano środek przymusu, odbywa się w terminie uzgodnionym z komornikiem.

4. W wypadku gdy przyjmowanie odbywa się po godzinach pracy lub dyżuru funkcjonariuszy lub pracowników działu ewidencji, realizuje je, w zakresie ustalonym przez dyrektora, dowódca zmiany.

§ 38. 1. W wypadku doprowadzenia skazanego lub ukaranego organ doprowadzający doręcza dokument stwierdzający datę, godzinę i minutę jego zatrzymania. Jeżeli nie doręczono dokumentu zawierającego datę zatrzymania, a zachodzi wątpliwość w tym zakresie, można odmówić przyjęcia doprowadzonego. W razie braku informacji o godzinie i minucie zatrzymania, a informacja ta jest niezbędna ze względu na realizację czynności związanych ze zwolnieniem skazanego lub ukaranego, przyjmuje się, że zatrzymanie nastąpiło o godzinie 0.00 w dacie kalendarzowej, w której został on zatrzymany.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio:

- 1) do tymczasowo aresztowanego, jeżeli informacja o dacie, godzinie i minucie zatrzymania nie jest zawarta w postanowieniu o zastosowaniu tymczasowego aresztowania;
- 2) w wypadku przejścia przez organ doprowadzający osoby przekazanej z terytorium innego państwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tym że organ doprowadzający doręcza dokument stwierdzający datę, godzinę i minutę tego przejścia.

3. Po zgłoszeniu się skazanego lub ukaranego do odbycia kary, także po przerwie w wykonaniu kary, oraz osadzonego, który zbiegł albo w wyznaczonym terminie nie powrócił z przepustki, sporządza się notatkę urzędową i odnotowuje się w niej datę i godzinę zgłoszenia się. Z treścią notatki zapoznaje się skazanego lub ukaranego, który również ją podpisuje; § 115 ust. 1 stosuje się odpowiednio. Notatkę włącza się do akt ewidencyjnych.

²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 10 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

²⁶⁾ Zdanie drugie w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 11 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy dłużnik powrócił w wyznaczonym terminie z przepustki udzielonej na podstawie art. 1059 k.p.c.

§ 39. 1. Po przejściu osoby doprowadzonej wydaje się organowi doprowadzającemu potwierdzenie doprowadzenia oraz przejścia przekazanych przez ten organ wydanych lub odebranych przedmiotów posiadanych przez osobę doprowadzoną. Przepisu nie stosuje się w wypadku doprowadzenia osadzonego przez funkcjonariusza Służby Więziennej; dowódca zmiany odnotowuje ten fakt w książce przebiegu służby.

2. W wypadku odmowy przyjęcia tymczasowo aresztowanego, skazanego lub ukaranego sporządza się natychmiast szczegółową notatkę urzędową, którą podpisuje dyrektor, a w czasie jego nieobecności – dowódca zmiany.²⁷⁾ Notatka zawiera w szczególności dane osobowe, informacje o doręczonych dokumentach, organie doprowadzającym i przyczynie odmowy przyjęcia oraz jednostce penitencjarnej, w której przyjęcie powinno nastąpić.

3. W wypadku gdy odmowa przyjęcia dotyczy osoby skazanej lub ukaranej doprowadzonej do odbycia kary do aresztu śledczego, w którym znajduje się orzeczenie oczekujące na wykonanie, a ustalono, że możliwe jest jej przyjęcie do innej jednostki penitencjarnej, organowi doprowadzającemu wydaje się ponadto, za pokwitowaniem, posiadane orzeczenie wraz z pozostałą dokumentacją niezbędną do przyjęcia.

4. Notatkę dołącza się do orzeczenia oczekującego na wykonanie lub akt ewidencyjnych zwolnionego na przerwę w wykonaniu kary, a w innych wypadkach przechowuje się w dokumentacji działu ewidencji.

5. Kopię notatki doręcza się, za pokwitowaniem, organowi doprowadzającemu albo osobie zgłaszającej się do odbycia kary, a ponadto natychmiast przesyła się telefaksem:

- 1) organowi dysponującemu;
- 2) właściwemu sądowi, a w wypadku zwolnionego na przerwę w wykonaniu kary – sądowi penitencjarnemu, który jej udzielił;
- 3) dyrektorowi okręgowemu.

6. W wypadku gdy decyzję o odmowie przyjęcia podejmuje dowódca zmiany, niezależnie od sporządzenia i podpisania notatki, o której mowa w ust. 2, odnotowuje on ten fakt w książce przebiegu służby.

§ 40. 1. Dokumenty osobiste osadzonego przechowuje się w dziale ewidencji. Dokumenty te ewidencjonuje się w aktach ewidencyjnych, z odnotowaniem ich nazwy i numeru oraz daty przyjęcia do depozytu. Prawidłowość odnotowania w aktach danych dotyczących dokumentu osadzonego potwierdza czytelnym podpisem. Przepis § 115 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Dokumenty, o których mowa w § 35 ust. 3 oraz w § 36 ust. 1 i 2, a także dokumentację medyczną przyjmowanego, o ile przekazał ją do depozytu, przekazuje się podmiotowi leczniczemu dla osób pozbawionych wolności.

3. Książeczkę wojskową skazanego na karę pozbawienia wolności lub karę aresztu wojskowego przesyła się do wojskowego komendanta uzupełnień prowadzącego ewidencję, którą jest on objęty, a legitymację służbową żołnierza zawodowego skazanego na taką karę – do dowódcy jednostki wojskowej, w której pełni lub ostatnio pełnił zawodową służbę wojskową. Legitymację służbową skazanego na karę pozbawienia wolności funkcjonariusza organu powołanego do ochrony bezpieczeństwa publicznego, funkcjonariusza lub pracownika Służby Więziennej albo pracownika organu wymiaru sprawiedliwości lub organu ścigania przesyła się do organu, który ją wydał.

4. Na pisemne polecenie organu prowadzącego postępowanie karne, wydane w szczególności w związku ze stosowaniem środka zapobiegawczego polegającego na zakazie opuszczania przez osadzonego kraju, połączonego z zatrzymaniem mu paszportu lub innego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy, dokumenty te przesyła się do organu wskazanego w piśmie.

5. W szczególnie uzasadnionym wypadku, na wniosek osadzonego, dokumenty osobiste mogą być wydane, za pokwitowaniem, wskazanej przez niego osobie. Do wydania dokumentu osobistego tymczasowo aresztowanego, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, jest wymagana pisemna zgoda organu dysponującego.

§ 41. 1. O przyjęciu oraz o przetransportowaniu tymczasowo aresztowanego zawiadamia się organ dysponujący. Zawiadomienie przesyła się nie później niż pierwszego dnia roboczego po przyjęciu lub przetransportowaniu.

2. Zawiadomienie o przyjęciu oraz przetransportowaniu tymczasowo aresztowanego w związku z poszukiwaniem go listem gończym wysyła się telefaksem nie później niż do godziny 12⁰⁰ pierwszego dnia roboczego po przyjęciu lub przetransportowaniu.

²⁷⁾ Zdanie pierwsze w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 12 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

3. O przetransportowaniu osadzonego, w związku z jego udziałem w czynnościach procesowych w sprawie, w której nie zastosowano tymczasowego aresztowania, zawiadamia się organ wzywający. Zawiadomienie przesyła się nie później niż pierwszego dnia roboczego po przetransportowaniu.

4. O przyjęciu skazanego lub ukaranego zawiadamia się, za pomocą druku „Obliczenie kary”, o którym mowa w § 60 ust. 1, właściwy sąd; po przerwie w wykonaniu kary zawiadamia się ponadto sąd penitencjarny.

5. O przyjęciu osoby podlegającej osadzeniu jednocześnie w kilku sprawach poszczególne organy zawiadamia się wyłącznie w zakresie dotyczącym ich sprawy.

§ 42. Jeżeli tymczasowo aresztowany podczas przyjęcia lub bezpośrednio po przyjęciu do aresztu śledczego skorzysta z prawa do poinformowania o miejscu swojego pobytu, o którym mowa w art. 211 § 2 k.k.w., podpisane przez niego zawiadomienia przesyła się do:

- 1) osoby najbliższej albo innej osoby, stowarzyszenia, organizacji lub instytucji oraz do obrońcy, zgodnie z podanymi przez tymczasowo aresztowanego adresami;
- 2) właściwego urzędu konsularnego, a w razie braku takiego urzędu – do właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego – w wypadku cudzoziemca.

§ 43. O wprowadzeniu do wykonania, wobec osoby już przebywającej w jednostce penitencjarnej, wyroku albo postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania w innej sprawie zawiadamia się odpowiednio właściwy sąd lub organ dysponujący oraz komórkę organizacyjną bezpośrednio odpowiedzialną za prowadzenie oddziałów penitencjarnych wobec tej osoby. Przepisy § 41 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 44. 1. O przyjęciu osoby podlegającej obowiązkowi czynnej służby wojskowej, mężczyzny albo kobiety, o której mowa w art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1541 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 374), począwszy od dnia, w którym kończy 18 lat życia, do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego, w którym kończy 50 lat życia, a osoby posiadającej stopień podoficerski lub oficerski – 60 lat życia, zawiadamia się wojskowego komendanta uzupełnień prowadzącego ewidencję, którą osoba ta jest objęta.

2. W wypadku, o którym mowa w art. 31a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, o przyjęciu osoby podlegającej obowiązkowi czynnej służby wojskowej, mężczyzny albo kobiety, posiadającej kwalifikacje określone w art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej – począwszy od dnia, w którym kończy 18 lat życia, do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego, w którym kończy 24 lata życia – zawiadamia się wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad 3 miesiące.

3. Przynależność ewidencyjną osoby do wojskowego komendanta uzupełnień ustala się na podstawie wpisów zamieszczonych w wojskowych dokumentach osobistych, a w razie ich braku – ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad 3 miesiące osoby przyjmowanej.

4.²⁸⁾ Jeżeli nie jest możliwe ustalenie przynależności ewidencyjnej osoby, o której mowa w ust. 1 i 2, zawiadomienie o jej przyjęciu przesyła się do wojskowego komendanta uzupełnień właściwego miejscowo dla jednostki penitencjarnej, a jeżeli w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne – do wojskowego komendanta uzupełnień właściwego miejscowo odpowiednio dla siedziby tej jednostki albo do tego wyodrębnionego oddziału zewnętrznego.

Rozdział 4

Rozmieszczanie tymczasowo aresztowanych

§ 45. 1. Izolowanie od siebie osób powiązanych następuje na podstawie pisemnej informacji organu dysponującego, zawierającej w szczególności ich dane osobowe. Informacja może być także przekazana przez sąd, który zastosował tymczasowe aresztowanie.

2. Zaprzestanie izolowania osób powiązanych następuje po otrzymaniu:

- 1) pisemnej informacji organu dysponującego o tym, że ich dalsze izolowanie jest zbędne;
- 2) zawiadomienia o wyroku sądu pierwszej instancji.

²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 13 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

§ 46. 1. W celu zapewnienia właściwej izolacji osób powiązanych, tymczasowo aresztowanych, względem których nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, dzieli się je na grupy.

2. Liczbę grup oraz ich rozmieszczenie w budynkach i oddziałach mieszkalnych ustala dyrektor.

3. Grupy tymczasowo aresztowanych powinny być rozmieszczone w sposób uniemożliwiający przekazywanie informacji między tymczasowo aresztowanymi z różnych grup.

4. W skład tej samej grupy może wchodzić tylko jeden z tymczasowo aresztowanych, którzy mają być od siebie izolowani.

5. Podczas pobytu poza celą mieszkalną tymczasowo aresztowani nie mogą mieć możliwości nawiązania kontaktów z osobami spoza swojej grupy.

6. W celu uniemożliwienia kontaktów, o których mowa w ust. 5, spacery, kąpiele, zajęcia kulturalno-oświatowe, sportowe i wychowania fizycznego oraz inne zajęcia zbiorowe dla poszczególnych grup tymczasowo aresztowanych odbywają się według planów zatwierdzanych przez dyrektora.

§ 47. 1. Rozmieszczania tymczasowo aresztowanych, względem których nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności:

- 1) w grupach,
- 2) w celach według kryterium wieku, uprzedniej karalności i używania wyrobów tytoniowych,
- 3) funkcjonariuszy organów powołanych do ochrony bezpieczeństwa publicznego albo funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej, pracowników organów wymiaru sprawiedliwości i ścigania, w oddzieleniu od pozostałych tymczasowo aresztowanych

– dokonują funkcjonariusze lub pracownicy działu ewidencji.

2. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio do byłych funkcjonariuszy lub pracowników, jeżeli tymczasowe aresztowanie nastąpiło w okresie do roku od zakończenia przez nich służby lub pracy.

3. Rozmieszczania tymczasowo aresztowanych, w stosunku do których organ dysponujący udzielił wskazań mających na celu zabezpieczenie prawidłowego toku postępowania karnego i zapewnienie bezpieczeństwa w areszcie śledczym, dokonują funkcjonariusze lub pracownicy działu ewidencji w uzgodnieniu z właściwymi służbami aresztu śledczego.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio, jeżeli przy rozmieszczaniu tymczasowo aresztowanych zachodzi potrzeba uwzględnienia wskazań właściwych służb aresztu śledczego mających na celu zapewnienie porządku i bezpieczeństwa w areszcie oraz zaleceń lekarskich, psychologicznych lub rehabilitacyjnych.

§ 48. 1. Przemieszczania pomiędzy celami tymczasowo aresztowanych, względem których nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, dokonują funkcjonariusze lub pracownicy działu ewidencji na wniosek funkcjonariuszy lub pracowników komórki organizacyjnej bezpośrednio odpowiedzialnej za prowadzenie oddziaływań penitencjarnych wobec przemieszczanych tymczasowo aresztowanych.

2. Po godzinach pracy lub dyżuru funkcjonariuszy lub pracowników działu ewidencji czynności, o których mowa w ust. 1 oraz w § 47 ust. 1 i 2, może, w uzasadnionych wypadkach, realizować dowódca zmiany. Pisemną informację na ten temat dowódca zmiany przekazuje do działu ewidencji natychmiast po wznowieniu pracy lub dyżuru przez funkcjonariuszy lub pracowników tego działu.

3. Tymczasowo aresztowany dorosły, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, z wyjątkiem osadzonego, o którym mowa w art. 223a § 1 k.k.w., może być umieszczony w celi wspólnie z młodocianym lub młodocianymi po okazaniu decyzji dyrektora w tej sprawie w dziale ewidencji.

§ 49. 1. Rozmieszczenia osadzonych w oddziałach szpitalnych dokonuje funkcjonariusz lub pracownik podmiotu leczniczego dla osób pozbawionych wolności, kierując się przede wszystkim wskazaniami medycznymi; tymczasowo aresztowanego, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, należy, w miarę możliwości, osadzać w oddzieleniu od skazanych, ukaranych oraz tymczasowo aresztowanych, względem których stosuje się przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności.

2. Przepis stosuje się odpowiednio przy rozmieszczaniu osadzonych w izbach chorych.

Rozdział 5

Obliczanie okresu wykonywania kary

§ 50. 1. Obliczenia okresu wykonywania kary dokonuje się po otrzymaniu podlegającego wykonaniu dokumentu, z którego treści wynika konieczność ustalenia terminów początku i końca wykonywania kary.

2. Terminy początku i końca wykonywania kary, o których mowa w ust. 1, określa się datami kalendarzowymi, godzinami i minutami.

3. W wypadku gdy konieczność dokonania obliczenia okresu wykonywania kary jest związana z przyjęciem skazanego lub ukaranego w dniu wolnym od pracy albo po godzinach pracy lub dyżuru funkcjonariuszy lub pracowników działu ewidencji, obliczenia dokonuje się pierwszego dnia roboczego po przyjęciu.

4. Termin końca wykonywania kary umożliwia wyznaczenie godziny zwolnienia skazanego lub ukaranego z jednostki penitencjarnej nie później niż w chwili upływu tego terminu i nie wcześniej niż w okresie 24 godzin poprzedzających tę chwilę, chyba że podlega on następnie pozbawieniu wolności w kolejnej sprawie.

5. Okresy wykonywania kar wobec skazanych lub ukaranych w jednostkach penitencjarnych następują bezpośrednio po sobie, licząc od daty kalendarzowej, godziny i minuty zakończenia poprzedniej kary. Do tych okresów wlicza się wszystkie okresy przebywania skazanego lub ukaranego poza jednostką penitencjarną, które zgodnie z przepisami ustawy zalicza się do okresów wykonywania kary. Jeżeli skazany lub ukarany przebywa poza jednostką penitencjarną w okresie, który ustawa nie zalicza do okresów wykonywania kary, wykonanie kary w dacie, w której opuścił on jednostkę penitencjarną, zaokrąglą się w górę do pełnego dnia, określonego datą kalendarzową, godziną i minutą. W takim wypadku w razie ponownego przyjęcia skazanego lub ukaranego określa się okres dalszego wykonywania kary, począwszy od daty kalendarzowej, godziny i minuty nastąpienia okoliczności wskazanej w § 53, zaistniałej po opuszczeniu jednostki penitencjarnej.

6. W wypadku gdy zakończenie kary nie następuje na skutek wykonania jej w całości, a bezpośrednio po jej zakończeniu następuje wykonanie kolejnej kary, za chwilę zakończenia kary i początku wykonania kolejnej kary uznaje się koniec pełnego dnia, określonego datą kalendarzową, godziną i minutą, który upływa w dacie kalendarzowej rozpoczęcia wykonywania kolejnej kary, następującej po zakończeniu wykonywania poprzedniej kary. Przepis stosuje się odpowiednio do ustalenia chwili przerwania wykonywania kary i rozpoczęcia wykonywania kolejnej kary, która ma być wykonywana w pierwszej kolejności.

§ 51. 1. W celu ustalenia terminu końca kary należy kolejno:

- 1) ustalić, ile dni obejmuje okres wykonywania kary w wymiarze określonym w wyroku lub innym orzeczeniu, którym wymierzono karę podlegającą wykonaniu, jeżeli:
 - a) kara została określona w jednostkach czasu innych niż dzień,
 - b) kara została określona w dniach i jednostkach czasu innych niż dzień
– przeliczając wymierzoną karę na dni i przyjmując, że tydzień liczy się za dni 7, miesiąc za dni 30, a rok za dni 365, a następnie zsumować liczbę dni wynikających z tego przeliczenia, także z liczbą dni, która nie wymagała takiego przeliczenia,
- 2) ustalić, o ile dni okres wykonywania kary, o którym mowa w pkt 1, ulega skróceniu w trybie określonym w art. 71 § 2 k.k.,
- 3) obliczyć w dniach okres podlegający zaliczeniu na poczet kary na podstawie liczby dni, w których następowało faktyczne pozbawienie wolności, z uwzględnieniem zasady określonej w art. 140 § 4 k.k.w., a następnie zsumować liczbę dni wynikających z obliczenia poszczególnych okresów,
- 4) ustalić liczbę dni podlegających zaliczeniu na poczet kary w miejsce dotychczas wykonanej kary grzywny albo kary ograniczenia wolności w trybie określonym w art. 75a § 6 k.k. oraz art. 14 ust. 6, art. 16 ust. 6 i art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396),
- 5) zsumować wszystkie dni podlegające zaliczeniu na poczet kary w tej samej sprawie, to jest:
 - a) liczbę dni odpowiadających skróceniu kary w trybie określonym w art. 71 § 2 k.k., o których mowa w pkt 2,
 - b) liczbę dni, w których następowało faktyczne pozbawienie wolności, o których mowa w pkt 3,
 - c) liczbę dni podlegających zaliczeniu w trybie określonym w art. 75a § 6 k.k. oraz art. 14 ust. 6, art. 16 ust. 6 i art. 17 ust. 6 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, o których mowa w pkt 4,

6) obliczyć liczbę dni, w których kara ma być wykonywana, odliczając od liczby dni odpowiadających okresowi wykonywania kary w wymiarze określonym w wyroku lub innym orzeczeniu, w którym wymierzono karę podlegającą wykonaniu, o których mowa w pkt 1, liczbę dni podlegających zaliczeniu na poczet kary, o których mowa w pkt 5

– a następnie do daty kalendarzowej ustalonej jako początek wykonywania kary należy doliczyć liczbę dni, w których kara ma być wykonywana, obliczonych w sposób określony w pkt 6, przyjmując, że pierwszy dzień kary kończy się w następnej dacie kalendarzowej, a ostatni dzień kary (termin końca kary) – w dacie kalendarzowej, w której upływa tyle dni, przez ile dni kara ma być wykonywana. Koniec kary stanowi w tym dniu godzina i minuta odpowiadająca godzinie i minucie początku kary.

2. Obliczając w dniach okres podlegający zaliczeniu na poczet kary, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, w pierwszej kolejności uwzględnia się liczbę dni zaliczonych przez sąd, a w wypadku braku takiej informacji oblicza się, ile dni upłynęło od dnia rozpoczęcia do dnia zakończenia okresu podlegającego zaliczeniu, przyjmując, że pierwszy dzień tego okresu rozpoczyna się o godzinie 0⁰⁰ w dacie kalendarzowej, w której nastąpiło jego rozpoczęcie, a ostatni dzień kończy się o godzinie 0⁰⁰ w dacie kalendarzowej, w której upłynęło faktyczne pozbawienie wolności w tym okresie, chyba że na podstawie dokumentów zawartych w aktach ewidencyjnych można określić godzinę i minutę rozpoczęcia oraz zakończenia okresu podlegającego zaliczeniu. Przepis § 50 ust. 5 zdanie trzecie stosuje się.

3. Przepisy ust. 1 pkt 3 i ust. 2 stosuje się odpowiednio:

- 1) w wypadku zaliczenia na poczet kary okresu wykonywania kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego na podstawie przepisów *ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. z 2010 r. poz. 960, z 2011 r. poz. 1280, z 2012 r. poz. 692 oraz z 2013 r. poz. 509 i 915)*²⁹⁾;
- 2) wobec osoby prawomocnie skazanej za granicą, w wypadku zaliczenia na poczet kary wykonywanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej okresu wykonywania kary lub innego środka, w trakcie przebywania na terytorium innego państwa, w warunkach, w którym osoba ta faktycznie nie była pozbawiona wolności.

4. W wypadku gdy data zakończenia jednego okresu podlegającego zaliczeniu na poczet kary, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest zarazem datą rozpoczęcia kolejnego okresu w tej samej sprawie, przy obliczeniu okresu wykonywania kary przyjmuje się, że jest to jeden okres, którego początek przypada w dacie rozpoczęcia pierwszego okresu, a koniec w dacie zakończenia drugiego okresu. Przepis stosuje się odpowiednio przy większej liczbie okresów zaliczonych na poczet kary, jeżeli następują bezpośrednio po sobie.

§ 52. 1. Wymiar kary odnotowuje się w aktach i dokumentach ewidencyjnych w takich jednostkach czasu, w jakich kara została określona w wyroku lub innym orzeczeniu, którym wymierzono karę podlegającą wykonaniu.

2. W aktach ewidencyjnych odnotowuje się ponadto dane niezbędne do dokonania obliczenia okresu wykonywania kary, o których mowa w § 51, oraz terminy początku i końca wykonywania kary. Informację o liczbie dni, w których kara ma być wykonywana, obliczonych w sposób określony w § 51 ust. 1 pkt 6, odnotowuje się także w rejestrze orzeczeń oczekujących na wykonanie oraz w rejestrze skazanych i ukaranych korzystających z przerwy w wykonaniu kary, o których mowa w § 82 i § 83.

§ 53. 1. Początek wykonywania kary liczy się od chwili:

- 1) zakończenia wykonywania poprzedniej kary, jeżeli wobec tego samego skazanego lub ukaranego wykonuje się kilka kar, chyba że w pkt 2–14 ustalono inaczej;
- 2) przyjęcia skazanego lub ukaranego, który zgłosił się do odbycia kary;
- 3) zatrzymania skazanego lub ukaranego, który został doprowadzony do odbycia kary;
- 4) zatrzymania w związku z tymczasowym aresztowaniem lub umieszczeniem w schronisku dla nieletnich, którego okres sąd zaliczył na poczet kary;
- 5) zgłoszenia się ukaranego po przepustce udzielonej na podstawie art. 1059 k.p.c.;
- 6) zatrzymania albo zgłoszenia się skazanego lub ukaranego, który zbiegł albo w wyznaczonym terminie nie powrócił z przepustki lub przerwy w wykonaniu kary;
- 7) zatrzymania w związku z pozbawieniem wolności za granicą osoby przekazanej z terytorium innego państwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego okres sąd zaliczył na poczet kary; do czasu zaliczenia tego okresu przez sąd początek wykonywania kary liczy się od dnia przejścia tej osoby przez organ doprowadzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

²⁹⁾ Utraciła moc na podstawie art. 28 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r.

- 8) zatrzymania – jako tymczasowo aresztowanego w innej sprawie – skazanego lub ukaranego korzystającego z przerwy w wykonaniu kary;
- 9) zatrzymania – jako tymczasowo aresztowanego w innej sprawie – skazanego lub ukaranego, jeżeli:
 - a) w areszcie śledczym, do którego został przyjęty, zarejestrowano przed jego zatrzymaniem orzeczenie oczekujące na wykonanie lub
 - b) w innym areszcie śledczym zarejestrowano przed jego zatrzymaniem orzeczenie oczekujące na wykonanie, przesłane do aresztu, do którego został przyjęty– a w wypadku gdy data wpływu orzeczenia do aresztu śledczego, w którym zostało zarejestrowane, jest późniejsza od daty zatrzymania, początek wykonywania kary liczy się od chwili wpływu orzeczenia do tego aresztu;
- 10) wpływu do jednostki penitencjarnej, w której ewidencji jest ujęty tymczasowo aresztowany, prawomocnego wyroku w innej sprawie;
- 11) wpływu do jednostki penitencjarnej, w której ewidencji jest ujęty ukarany, wobec którego jest wykonywana kara orzeczona wyrokiem nieprawomocnym, prawomocnego wyroku w innej sprawie;
- 12) wpływu do jednostki penitencjarnej, w której ewidencji jest ujęty osadzony, orzeczenia o wymierzeniu kary porządkowej lub zastosowaniu środka przymusu; w razie skierowania do wykonania kilku takich kar lub środków wykonuje się je w takiej kolejności, w jakiej wpłynęły;
- 13) wpływu do jednostki penitencjarnej, w której ewidencji jest ujęty skazany, postanowienia o udzieleniu warunkowego zwolnienia, wraz z nakazem zwolnienia, dotyczącego skazanego, wobec którego ma być wykonywana kara nieobjęta warunkowym zwolnieniem; w wypadku gdy w dokumentach skutkujących zwolnieniem określono późniejszą datę warunkowego zwolnienia, początek wykonywania kolejnej kary ustala się w sposób określony w pkt 1;
- 14) wejścia w życie amnestii albo dnia wydania decyzji o ulaskawieniu, którymi złagodzone albo darowano karę skazanemu lub ukaranemu, wobec którego ma być wykonywana kara nieobjęta amnestią lub ulaskawieniem; w wypadku gdy termin końca złagodzonej kary przypada po dacie wejścia w życie amnestii lub wydania decyzji o ulaskawieniu, początek wykonywania kolejnej kary ustala się w sposób określony w pkt 1.

2. Początek wykonywania kary pozbawienia wolności, zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności, kary aresztu wojskowego, kary aresztu lub zastępczej kary aresztu za niewykonaną karę ograniczenia wolności, wymierzonej prawomocnym wyrokiem, który wpłynął w trakcie wykonywania zastępczej kary pozbawienia wolności lub zastępczej kary aresztu za nieuiszczoną grzywnę, liczy się od dnia ustalonego jako początek aktualnie wykonywanej kary zastępczej. W takim wypadku karę zastępczą za nieuiszczoną grzywnę wykonuje się w ostatniej kolejności, a początek jej wykonywania ustala się w sposób określony w ust. 1 pkt 1.

3. W razie objęcia wyrokiem łącznym tylko niektórych ze skierowanych do wykonania kar początek wykonywania kary nieobjętej tym wyrokiem ustala się na dzień wpływu do jednostki penitencjarnej prawomocnego wyroku, którym została orzeczona. Nie dokonuje się ponownego obliczenia okresu wykonywania kary nieobjętej wyrokiem łącznym, jeżeli kara została uprzednio w całości wykonana.

4. Przepisów ust. 1 pkt 1–4, 6–11, 13 i 14 oraz ust. 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli z zarządzenia sędziego penitencjarnego, o którym mowa w art. 80 § 2 k.k.w., wynika konieczność ustalenia w inny sposób początków wykonywania kar. W szczególnie uzasadnionym wypadku zarządzenie to może być przesłane telefaksem; w takim wypadku sędzia penitencjarny przesyła bezzwłocznie odpis tego zarządzenia.

§ 54. 1. Jeżeli w czasie przerwy w wykonaniu kary skazany lub ukarany został osadzony w jednostce penitencjarnej do odbycia kary nieobjętej postanowieniem o jej udzieleniu, dalsze wykonanie kary objętej tym postanowieniem może nastąpić w wypadkach, o których mowa w § 29 ust. 1.

2. Jeżeli wprowadzenie do wykonania kary nie jest możliwe, powiadamia się o tym sąd penitencjarny. Kopię powiadomienia włącza się do akt ewidencyjnych.

§ 55. Jeżeli w stosunku do osadzonego, który zbiegł albo w wyznaczonym terminie nie powrócił z przepustki, wpłynie prawomocny wyrok w innej sprawie, powiadamia się właściwy sąd, że obliczenie okresu wykonywania kary zostanie dokonane po przyjęciu albo powrocie osadzonego. Przepisy § 147 ust. 1 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 56. 1. Zmiany ustalonego okresu wykonywania zastępczej kary pozbawienia wolności lub zastępczej kary aresztu, w wypadku uiszczenia grzywny w części, dokonuje się po otrzymaniu odpisu zarządzenia określającego wymiar kary zastępczej pozostałej do wykonania.

2. W wypadku gdy z pisma sporządzonego przez głównego księgowego jednostki penitencjarnej informującego o wysokości kwoty pieniężnej uiszczonyj w tej jednostce tytułem grzywny wynika, że kwota ta jest mniejsza od kwoty przypadającej jeszcze do uiszczenia, powiadamia się właściwy sąd o wysokości przekazanej kwoty. Jeżeli pismo dotyczy aktualnie wykonywanej kary zastępczej powiadomienie wysyła się do sądu natychmiast telefaksem.

§ 57. 1. W wypadku przyjęcia albo powrotu osadzonego, który zbiegł albo w wyznaczonym terminie nie powrócił z przepustki, końcem okresu podlegającego zaliczeniu na poczet kary jest odpowiednio dzień ucieczki lub dzień wyznaczony jako termin powrotu z przepustki, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W wypadku ukaranego korzystającego z przepustki udzielonej na podstawie art. 1059 k.p.c. końcem okresu podlegającego zaliczeniu na poczet kary jest dzień opuszczenia przez niego jednostki penitencjarnej; przepis stosuje się także w razie terminowego powrotu ukaranego z takiej przepustki.

3. Nie dokonuje się nowego obliczenia okresu wykonywania kary, jeżeli czas przebywania skazanego lub ukaranego poza terenem jednostki penitencjarnej, liczony od godziny ucieczki albo godziny, w której skazany lub ukarany miał powrócić z przepustki, nie przekroczył 24 godziny, chyba że sędzia penitencjarny zarządził odliczenie od okresu odbywania kary czasu przebywania skazanego lub ukaranego na przepustce; przepisu nie stosuje się w wypadku ukaranego, który zgłosił się po przepustce udzielonej na podstawie art. 1059 k.p.c.

4. W razie odliczenia przez sędziego penitencjarnego czasu pobytu na przepustce od okresu odbywania kary, końcem okresu podlegającego zaliczeniu na poczet kary jest dzień opuszczenia jednostki penitencjarnej.

5. W razie niezaliczenia skazanemu lub ukaranemu, postanowieniem sądu penitencjarnego, które uprawomocniło się przed dniem 1 września 1998 r., okresu leczenia w związku z dokonanyj samouszkodzeniem, obliczenia okresu wykonywania kary dokonuje się przez doliczenie do ustalonego końca kary, która była wprowadzona do wykonania w okresie leczenia, liczby niezaliczonych dni.

§ 58. 1. W wypadku gdy sąd powiadomił o odroczeniu wykonania kary lub zawieszeniu postępowania wykonawczego w sprawie, w której termin początku okresu wykonywania kary jeszcze nie nastąpił, orzeczenie wraz z nakazem przyjęcia zwraca się. Nie podlega zwrotowi orzeczenie, którym wymierzono karę objętą zarządzeniem sędziego penitencjarnego o zmianie kolejności wykonania kar lub karę zastępczą, której początek wykonywania ustalono w sposób określony w § 53 ust. 2; przepisy § 120 ust. 2 stosuje się odpowiednio. Kopię pisma, wraz z którym zwrócono dokumentację, włącza się do akt ewidencyjnych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio także w innych wypadkach, jeżeli sąd nakaże zwrócenie orzeczenia bez wykonania.

3. Przepisu ust. 1 zdanie pierwsze nie stosuje się, jeżeli zawieszenie postępowania wykonawczego nastąpiło z przyczyn, o których mowa w § 140 ust. 1.

§ 59. 1. Jeżeli względy penitencjarne przemawiają za wykonaniem kar w innej kolejności niż określona w art. 80 § 1 k.k.w., występuje się do sędziego penitencjarnego z wnioskiem o wydanie zarządzenia w tej sprawie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się w szczególności w wypadku, gdy wobec skazanego odbywającego karę dożywotniego pozbawienia wolności wpłynęła do wykonania inna kara, która ma być wykonywana po karze dożywotniego pozbawienia wolności.

3. W razie skierowania do wykonania orzeczenia o zastosowaniu środka zabezpieczającego wobec skazanego lub ukaranego odbywającego karę w innej sprawie, występuje się do sędziego penitencjarnego z wnioskiem o rozstrzygnięcie kolejności wykonywania orzeczonych kar i środków.

4. Jeżeli środek zabezpieczający ma być wykonywany wobec osoby tymczasowo aresztowanej w innej sprawie, występuje się do organu dysponującego z wnioskiem o rozstrzygnięcie, czy tymczasowe aresztowanie ma być nadal stosowane.

§ 60. 1. Obliczenia okresu wykonywania kary dokonuje wyznaczony funkcjonariusz lub pracownik działu ewidencji, sprawdza kierownik, a zatwierdza dyrektor. Czynności te wymienione osoby potwierdzają podpisem i odciskiem stempla imiennego na druku „Obliczenie kary”.

2. Prawidłowość obliczenia okresu wykonywania kary podlega sprawdzeniu:

- 1) po przetransportowaniu skazanego lub ukaranego do innej jednostki penitencjarnej, chyba że:
 - a) obliczenie było już sprawdzone, z powodu przetransportowania, w uprzedniej jednostce penitencjarnej,
 - b) krótkotrwały pobyt osadzonego w danej jednostce penitencjarnej jest związany wyłącznie z realizacją czynności zmierzających do jego przeniesienia do kolejnej jednostki penitencjarnej (jednostki docelowej);
- 2) w wypadkach, o których mowa w § 70;
- 3) przed zwolnieniem z odbywania danej kary.

2a.³⁰⁾ Przepis ust. 2 pkt 1 stosuje się odpowiednio do przetransportowania, o którym mowa w § 1 ust. 1a pkt 5.

3. W razie stwierdzenia nieprawidłowości w obliczeniu okresu wykonywania kary dokonuje się nowego obliczenia.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do wstępnie ustalonego terminu końca kary orzeczonej wobec tymczasowo aresztowanego w wypadkach, o których mowa w § 65 ust. 1 i 2, z tym że ustalenie tego terminu potwierdza się na zawiadomieniu o wyroku skazującym sądu pierwszej instancji albo na zawiadomieniu o uprawomocnieniu się wyroku skazującego lub na odpisach tych wyroków.

§ 61. Skazanego lub ukaranego informuje się o terminach początku i końca kary zamieszczonych na druku „Obliczenie kary”. Przepis § 115 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 62. 1. Druk „Obliczenie kary” sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden przesyła się do właściwego sądu w celu kontroli prawidłowości obliczenia okresu wykonywania kary, drugi – po dokonaniu czynności, o których mowa w § 61 – dołącza się do odpowiedniego orzeczenia w aktach ewidencyjnych, a trzeci przekazuje się komórce organizacyjnej bezpośrednio odpowiedzialnej za prowadzenie oddziaływań penitencjarnych wobec skazanego lub ukaranego.

2. W wypadku zmiany obliczenia okresu wykonywania kary na druku „Obliczenie kary” zamieszcza się informację o przyczynie dokonania nowego obliczenia.

3. W wypadku wątpliwości co do prawidłowości obliczenia okresu wykonywania kary, dokonanego zgodnie z posiadanymi dokumentami, dyrektor występuje do właściwego sądu z wnioskiem o ich rozstrzygnięcie w trybie art. 13 § 1 k.k.w. oraz przedstawia proponowane obliczenie tego okresu na załączonym do wniosku druku „Obliczenie kary”. Po otrzymaniu postanowienia sądu w tej sprawie dokonuje się, w razie potrzeby, nowego obliczenia okresu wykonywania kary.

§ 63. W wypadku stwierdzenia przez administrację jednostki penitencjarnej, że zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego, dyrektor powiadamia o tym sąd właściwy do wydania wyroku łącznego, o którym mowa w przepisach art. 569 k.p.k.

§ 64. 1. Przepisy § 50 i § 51 ust. 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio w razie konieczności ustalenia terminu, do którego tymczasowe aresztowanie ma trwać, jeżeli termin ten nie został wskazany w postanowieniu o zastosowaniu tego środka.

2. Początek wykonywania tymczasowego aresztowania liczy się od daty kalendarzowej, godziny i minuty zatrzymania w związku z tymczasowym aresztowaniem, a w wypadku tymczasowo aresztowanego przekazanego na terytorium Rzeczypospolitej z innego państwa, jeżeli ten termin nie został wskazany w postanowieniu o zastosowaniu tego środka – od daty kalendarzowej, godziny i minuty przejścia tej osoby przez organ doprowadzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis § 38 ust. 1 zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.

§ 65. 1. Po otrzymaniu zawiadomienia o wyroku skazującym sądu pierwszej instancji lub odpisu tego wyroku dokonuje się wstępnego ustalenia terminu końca kary orzeczonej wobec tymczasowo aresztowanego.

2. W wypadku gdy z treści otrzymanego zawiadomienia o uprawomocnieniu się wyroku skazującego wynika, że wyrok skazujący sądu pierwszej instancji uległ zmianie, oraz w wypadku, o którym mowa w § 26 ust. 2, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Upływ wstępnie ustalonego terminu końca kary nie skutkuje zwolnieniem z jednostki penitencjarnej.

§ 66. Jeżeli sąd nie zaliczył okresu tymczasowego aresztowania na poczet orzeczonej kary lub nieprawidłowo zaliczył ten okres, dyrektor występuje do właściwego sądu z wnioskiem o usunięcie nieprawidłowości w trybie art. 420 § 1 lub § 2 k.p.k.

§ 67. O okresie wykonywania kary wobec tymczasowo aresztowanego w innej sprawie, a także o zmianie tego okresu, zawiadamia się organ dysponujący w celu uwzględnienia tej informacji przy zaliczaniu okresu tymczasowego aresztowania na poczet orzeczonej kary.

Rozdział 6

Ewidencja tymczasowo aresztowanych, skazanych i ukaranych

§ 68. 1. Tymczasowo aresztowanemu, skazanemu i ukaranemu, przyjętemu do jednostki penitencjarnej, zakłada się akta ewidencyjne i kartę identyfikacyjną.

2. Osadzonego przyjętego lub przetransportowanego rejestruje się w dokumentach ewidencyjnych.

³⁰⁾ Dodany przez § 1 pkt 14 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

3. Dane niezbędne do dokonania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, uzyskuje się z dokumentów dostępnych osobie przyjmującej. Mogą być one poszerzone o informacje uzyskane od osoby przyjmowanej oraz dotyczące tej osoby dane zgromadzone w centralnym zbiorze danych.

4. Dane o osadzonych i dokumentach stanowiących podstawę wykonywania wobec nich pozbawienia wolności, a w szczególności o wykonywanych wobec nich wyrokach i postanowieniach w przedmiocie tymczasowego aresztowania, odnotowuje się w centralnym zbiorze danych. Dane powinny być w pełni zgodne z danymi zawartymi w aktach i dokumentach ewidencyjnych.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio przy odnotowywaniu w centralnym zbiorze danych informacji dotyczących orzeczeń oczekujących na wykonanie oraz przerw w wykonaniu kary, o których mowa w § 82 i § 83.

6. Przy dokonywaniu wpisów w centralnym zbiorze danych przepis § 6 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

§ 69. 1. W aktach ewidencyjnych przechowuje się odpisy orzeczeń, a także inne dokumenty związane z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu, w tym w szczególności dokumenty stanowiące podstawę prawną przyjęcia do jednostki penitencjarnej, wykonywania pozbawienia wolności, wydawania do udziału w czynnościach procesowych, izolowania osób powiązanych oraz zwolnienia osadzonego.

2. Do akt ewidencyjnych wkleja się zdjęcie osadzonego. Jeżeli jest to uzasadnione zmianą wyglądu osadzonego, do akt wkleja się aktualne zdjęcie osadzonego.

§ 70. 1. W wypadku przyjęcia osadzonego, który dokonał ucieczki albo korzystał z przepustki lub przerwy w wykonaniu kary, do jednostki penitencjarnej niedysponującej jego aktami ewidencyjnymi należy:

- 1) założyć zastępcze akta ewidencyjne;
- 2) odnotować w nich, po dokonaniu czynności określonych w § 29 ust. 2 pkt 3 lub § 30 ust. 1, tymczasowe aresztowania, kary i środki przymusu podlegające wykonaniu;
- 3) spowodować przesłanie uprzednio założonych akt oraz pozostałej dokumentacji osadzonego do jednostki penitencjarnej, w której osadzony obecnie przebywa, chyba że uzgodniono jego bezzwłoczne przetransportowanie do jednostki, w której akta ewidencyjne i dokumentacja ta się znajdują;
- 4) włączyć dokumenty znajdujące się w zastępczych aktach do otrzymanych akt;
- 5) połączyć obydwa obwoluty akt ewidencyjnych w sposób umożliwiający odczytanie poczynionych na nich adnotacji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, gdy:

- 1) osadzony został doprowadzony do aresztu śledczego w związku z inną sprawą;
- 2) po założeniu akt ewidencyjnych okaże się, że przyjęty osadzony pozostaje w ewidencji innej jednostki penitencjarnej.

§ 71. 1. Zastępcze akta ewidencyjne zakłada się również w razie wydania z jednostki penitencjarnej właściwych akt. Akt ewidencyjnych nie wydaje się, jeżeli są one niezbędne dla wykonania czynności związanych ze zwolnieniem osadzonego, o czym powiadamia się organ zwracający się o ich wydanie i jednocześnie wskazuje się termin, w którym akta będą mogły być wydane.

2. Akta ewidencyjne wydaje się Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej, dyrektorowi okręgowemu lub sędziemu penitencjarnemu, a w uzasadnionych wypadkach również dyrektorowi jednostki penitencjarnej, w której uprzednio przebywał osadzony. Innym uprawnionym organom akta wydaje się, jeżeli wykonane zostały wszystkie znajdujące się w nich orzeczenia i dokumentacja osadzonego może zostać przekazana do archiwum, chyba że wydania akt zażądał sąd lub prokurator w związku z prowadzonym postępowaniem karnym, a w wypadku sądu – także w postępowaniu wykonawczym. W takim wypadku akta wydaje się jedynie na czas konieczny do wykonania niezbędnych czynności procesowych, nie dłuższy niż 14 dni od dnia ich doręczenia.

3. Żądanie wydania akt ewidencyjnych zawiera informację o terminie ich zwrotu. O niezwróceniu akt w terminie zawiadamia się organ nadrzędny lub sprawujący nadzór nad organem, któremu akta wydano, a w wypadku, gdy akta przekazano sądowi lub prokuratorowi – ponadto sędziemu penitencjarnemu. Przepisu nie stosuje się w wypadku wydania akt Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej lub dyrektorowi okręgowemu.

4. Zastępcze akta likwiduje się po zwrocie właściwych akt. Obwolutę właściwych akt uzupełnia się informacjami odnotowanymi na obwolutie zastępczych akt, a przechowywane w nich dokumenty włącza się do właściwych akt.

5.³¹⁾ Nie zakłada się zastępczych akt ewidencyjnych w razie przekazania akt ewidencyjnych w ramach jednostki penitencjarnej, jeżeli w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny.

³¹⁾ Dodany przez § 1 pkt 15 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

§ 72. 1. Akta ewidencyjne przechowuje się w dziale ewidencji.

2. Kartę identyfikacyjną przekazuje się działowi ochrony.

§ 73. 1. W jednostkach penitencjarnych prowadzi się następujące dokumenty ewidencyjne:

- 1) księgę główną osadzonych;
- 2) skorowidz rozmieszczenia tymczasowo aresztowanych, zwany dalej „skorowidzem ruchomym”;
- 3) książkę stanu osadzonych;
- 4) karty identyfikacyjne;
- 5) rejestr ewidencji widzeń;
- 6) rejestr orzeczeń oczekujących na wykonanie;
- 7) rejestr skazanych i ukaranych korzystających z przerwy w wykonaniu kary;
- 8) rejestr wydanych akt ewidencyjnych;
- 9) rejestr korespondencji urzędowej doręczonej osadzonym, zwany dalej „rejestrem korespondencji”;
- 10) rejestr osadzonych wydanych poza teren jednostki penitencjarnej;
- 11) kalendarz terminów czynności procesowych;
- 12) kalendarz zwolnień skazanych;
- 13) kalendarz zwolnień tymczasowo aresztowanych.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 5–7, 10 i 11, prowadzi się w centralnym zbiorze danych.

3. Na wniosek kierownika dyrektor może wyrazić zgodę na prowadzenie tych dokumentów także w innej formie.

4. W zakładzie karnym można odstąpić od prowadzenia kalendarza zwolnień tymczasowo aresztowanych i odnotowywać stosowne dane dotyczące tymczasowo aresztowanych w kalendarzu zwolnień skazanych, o ile przemawia za tym liczba tymczasowo aresztowanych, względem których stosuje się przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, ujętych w ewidencji tej jednostki.

5.³²⁾ Jeżeli w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne, dokumenty ewidencyjne, o których mowa w ust. 1, prowadzi się w:

- 1) siedzibie jednostki penitencjarnej dla tej jednostki i podległego wyodrębnionego oddziału zewnętrznego innego niż wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne;
- 2) wyodrębnionym oddziale zewnętrznym realizującym czynności administracyjne dla tego oddziału.

§ 74. 1. Do księgi głównej osadzonych wpisuje się podstawowe dane o osobach przyjmowanych lub przetransportowanych, w takiej kolejności, w jakiej osoby te przybyły do danej jednostki penitencjarnej.

2. W księdze głównej osadzonych odnotowuje się:

- 1) numer ewidencyjny osadzonego, składający się z liczby porządkowej, ukośnika oraz dwóch ostatnich cyfr roku przyjęcia lub przetransportowania;
- 2) datę i godzinę przyjęcia lub przetransportowania;
- 3) informację, czy do danej jednostki penitencjarnej osadzony zgłosił się, został doprowadzony czy został przetransportowany;
- 4) nazwisko, imię (imiona), imię ojca i datę urodzenia osadzonego;
- 5) informację o wykonywanym wobec osadzonego w dniu przyjęcia lub przetransportowania tymczasowym aresztowaniu, wykonywanej karze lub wykonywanym środkiem przymusu, nazwę organu, który zarządził osadzenie, i sygnaturę akt sprawy;

³²⁾ Dodany przez § 1 pkt 16 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

- 6) datę i informację o:
- przetransportowaniu osadzonego do innej jednostki penitencjarnej,
 - zwolnieniu, zgonie albo skreśleniu osadzonego z ewidencji jednostki penitencjarnej, w trybie określonym w § 140 ust. 2 lub § 143 ust. 1, z tym że w wypadku zwolnienia osadzonego również informację o godzinie opuszczenia przez niego jednostki,
 - przesłaniu akt ewidencyjnych do innej jednostki penitencjarnej w związku z doprowadzeniem lub zgłoszeniem się do tej jednostki osadzonego, który zbiegł albo w wyznaczonym terminie nie powrócił z przepustki.

3. Jeżeli osadzony był przetransportowany, w księdze głównej osadzonych zamiast informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i pkt 6 lit. a, wpisuje się nazwę jednostki penitencjarnej, z której albo do której nastąpiło przetransportowanie.

4. W kolejnym roku kalendarzowym kontynuują się zapisy w dotychczas prowadzonej księdze głównej osadzonych, z tym że numery ewidencyjne osobom przybyłym nadaje się, począwszy od liczby porządkowej „1”. W wypadku wypełnienia całej książki zakłada się jej kolejny tom i wpisuje się na stronie tytułowej numer kolejny tomu oraz datę założenia.

5. W razie czasowego pobytu w jednostce penitencjarnej osadzonego przeniesionego w związku z koniecznością udzielenia mu natychmiastowej pomocy lekarskiej, a ujętego w ewidencji innego aresztu śledczego lub zakładu karnego, księgę główną osadzonych wypełnia się jak po przetransportowaniu, z tym że zamiast adnotacji, o której mowa w ust. 2 pkt 5, dokonuje się wpisu „czasowy pobyt w związku z leczeniem”. Pobyt ten nie może przekraczać 7 dni.

6. Po dokonaniu formalności powodujących skreślenie osadzonego z ewidencji jednostki penitencjarnej, w której uprzednio przebywał, i ujęcie w ewidencji jednostki czasowego pobytu wpisy podlegają uzupełnieniu odpowiednio o dane, o których mowa w ust. 2 pkt 5 lub pkt 6 lit. a. Na obwołanie akt ewidencyjnych jako datę przetransportowania odnotowuje się datę przybycia osadzonego na leczenie.

7. Przepisy ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio w wypadku czasowego pobytu osadzonego w jednostce penitencjarnej, uzasadnionego innymi ważnymi przyczynami.

7a.³³⁾ Jeżeli w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne, w wypadku osób czasowo przeniesionych w ramach jednostki penitencjarnej z:

- siedziby jednostki penitencjarnej albo wyodrębnionego oddziału zewnętrznego, innego niż oddział realizujący czynności administracyjne, do wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne,
- wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne do siedziby jednostki penitencjarnej albo innego wyodrębnionego oddziału zewnętrznego

– przepisy ust. 5–7 stosuje się odpowiednio.

8. Księga główna osadzonych powinna mieć strony ponumerowane oraz zabezpieczone w sposób chroniący przed ich usunięciem lub wymianą. Liczbę kart poświadcza się na ostatniej stronie książki.

§ 74a.³⁴⁾ 1. W wypadku zniesienia:

- jednostki penitencjarnej i utworzenia w jej miejsce wyodrębnionego oddziału zewnętrznego innej jednostki penitencjarnej,
- wyodrębnionego oddziału zewnętrznego i utworzenia w jego miejsce innej jednostki penitencjarnej,
- wyodrębnionego oddziału zewnętrznego i utworzenia w jego miejsce wyodrębnionego oddziału zewnętrznego innej jednostki penitencjarnej (zmiana podległości)

– osadzonych ujętych w księdze głównej osadzonych prowadzonej w znoszonej jednostce penitencjarnej albo wyodrębnionym oddziale zewnętrznym realizującym czynności administracyjne przepisuje się do książki głównej osadzonych prowadzonej, odpowiednio, w jednostce penitencjarnej albo wyodrębnionym oddziale zewnętrznym realizującym czynności administracyjne, utworzonym w miejsce zniesionej jednostki penitencjarnej albo wyodrębnionego oddziału zewnętrznego.

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, przepisy § 74 ust. 1 i 2 pkt 1–5 i pkt 6 lit. a oraz ust. 3 stosuje się odpowiednio, z tym że:

- dane osadzonych przepisujących odnotowuje się w księdze głównej osadzonych w takiej kolejności, w jakiej osadzeni zostali przyjęci lub przetransportowani do znoszonej jednostki penitencjarnej albo wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne;

³³⁾ Dodany przez § 1 pkt 17 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

³⁴⁾ Dodany przez § 1 pkt 18 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

- 2) w księdze głównej osadzonych odnotowuje się datę utworzenia jednostki penitencjarnej albo wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne oraz godzinę 0⁰⁰;
- 3) zamiast informacji, o których mowa w § 74 ust. 2 pkt 3 i pkt 6 lit. a, wpisuje się nazwę jednostki penitencjarnej albo wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne, prowadzącego księgę główną osadzonych, z której albo do której nastąpiło przepisanie osadzonego, oraz informację o przepisaniu.

§ 75. 1.³⁵⁾ W razie czasowego przeniesienia do innej jednostki penitencjarnej:

- 1) tymczasowo aresztowanego, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności,
- 2) tymczasowo aresztowanego, względem którego stosuje się przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, skazanego lub ukaranego, w wypadku gdy:
 - a) przyczyną przeniesienia jest konieczność udzielenia mu natychmiastowej pomocy lekarskiej,
 - b) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że czasowy pobyt zakończy się skreśleniem osadzonego z ewidencji jednostki penitencjarnej, w której uprzednio przebywał, i ujęciem w ewidencji jednostki czasowego pobytu

– przewiezienia osadzonego dokonuje się wraz z aktami ewidencyjnymi, a także tymi dokumentami, których skompletowanie nie spowoduje opóźnienia w przewiezieniu. Jeżeli zachodzi konieczność udzielenia natychmiastowej pomocy lekarskiej bezpośrednio po przyjęciu osadzonego, gdy akta ewidencyjne nie zostały jeszcze założone, albo w innych szczególnie uzasadnionych wypadkach, dopuszcza się przewiezienie osadzonego bez akt ewidencyjnych.

2.³⁶⁾ W wypadku gdy w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne, ust. 1 stosuje się odpowiednio do czasowego przeniesienia osadzonego w ramach jednostki penitencjarnej z:

- 1) siedziby jednostki penitencjarnej albo wyodrębnionego oddziału zewnętrznego, innego niż oddział realizujący czynności administracyjne, do wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne;
- 2) wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne do siedziby jednostki penitencjarnej albo innego wyodrębnionego oddziału zewnętrznego.

§ 76. 1. O pobycie osadzonych w jednostce penitencjarnej w związku z przerwą w transportowaniu, w trakcie której nastąpiło ich przemieszczenie do pomieszczeń lub cel tej jednostki, czyni się adnotację w księdze przebiegu służby dowódcy zmiany lub w odrębnym rejestrze – jeżeli dyrektor tak ustali ze względu na liczbę wpisów dokonywanych z tego powodu w księdze przebiegu służby. Adnotacja zawiera imię, nazwisko i numer legitymacji służbowej dowódcy konwoju, numer rejestracyjny samochodu, liczbę transportowanych osadzonych, czas i powód ich pobytu oraz nazwę jednostki, do której konwój się udaje.

2. Przepis stosuje się odpowiednio do transportowania przez organ doprowadzający osadzonych, którzy są ujęci w wykazie transportowym sporządzonym przez jednostkę penitencjarną.

§ 77. 1. O pobycie w jednostce penitencjarnej osoby uznanej za stwarzającą zagrożenie, w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób, umieszczonej w Krajowym Ośrodku Zapobiegania Zachowaniom Dys socjalnym w związku z udzieleniem jej świadczenia zdrowotnego przez podmiot leczniczy dla osób pozbawionych wolności, czyni się adnotację w księdze przebiegu służby dowódcy zmiany. Adnotacja powinna zawierać: imię (imiona), nazwisko, imię ojca, numer PESEL osoby stwarzającej zagrożenie, a także służbowe dane identyfikacyjne pracownika Krajowego Ośrodka Zapobiegania Zachowaniom Dys socjalnym odpowiedzialnego za przewiezienie osoby stwarzającej zagrożenie do jednostki penitencjarnej oraz numer rejestracyjny samochodu, którym dokonano jej przewiezienia.

2. W razie konieczności, zwłaszcza w wypadku pozostania na nocleg osoby uznanej za stwarzającą zagrożenie, o której mowa w ust. 1, dyrektor określa, w razie potrzeby w porozumieniu z kierownikiem Krajowego Ośrodka Zapobiegania Zachowaniom Dys socjalnym, warunki pobytu tej osoby w jednostce penitencjarnej. Przepis § 49 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 78. 1. W skorowidzu ruchomym ewidencjonuje się – według miejsc zakwaterowania – tymczasowo aresztowanych, względem których nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności.

³⁵⁾ Oznaczenie ust. 1 nadane przez § 1 pkt 19 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

³⁶⁾ Dodany przez § 1 pkt 19 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

2. W skorowidzu ruchomym odnotowuje się:

- 1) dane osobowe tymczasowo aresztowanego;
- 2) informację o uprzednim odbywaniu kary pozbawienia wolności lub kary aresztu wojskowego;
- 3) nazwę organu dysponującego i sygnaturę akt sprawy;
- 4) dane osobowe osoby powiązanej podlegającej izolowaniu;
- 5) informację o używaniu przez tymczasowo aresztowanego wyrobów tytoniowych.

§ 79. 1. W książce stanu osadzonych oblicza się, według stanu na godzinę 24⁰⁰, codzienny ogólny stan liczbowy osadzonych oraz stan liczbowy osadzonych według miejsc ich aktualnego pobytu.

2. Ogólny stan liczbowy osadzonych dowódca zmiany uzgadnia, po rozpoczęciu oraz przed zakończeniem pracy przez dział ewidencji, z kierownikiem albo wyznaczonym funkcjonariuszem lub pracownikiem tego działu. Dokonane uzgodnienia, z uwzględnieniem późniejszego ruchu osadzonych, stanowią podstawę sprawdzania ich stanu faktycznego w czasie apelu porannego i wieczornego.

§ 80. 1. W karcie identyfikacyjnej zamieszcza się zdjęcie osadzonego oraz odnotowuje podstawowe dane umożliwiające sprawdzenie jego tożsamości. Jeżeli jest to uzasadnione zmianą wyglądu osadzonego, w karcie zamieszcza się aktualne zdjęcie.

2. Karty identyfikacyjne przechowuje wyznaczony funkcjonariusz działu ochrony pełniący służbę w oddziale mieszkalnym.

§ 81. W rejestrze ewidencji widzeń odnotowuje się niezbędne dane dotyczące widzeń na terenie jednostki penitencjarnej wykorzystanych przez osadzonych.

§ 82. 1. W rejestrze orzeczeń oczekujących na wykonanie odnotowuje się dane o skazanych i ukaranych, którzy mają zgłosić się do odbycia kary.

2. Podstawą dokonania adnotacji jest otrzymanie orzeczenia oczekującego na wykonanie.

3. W wypadkach, o których mowa w § 6 ust. 1, a także w razie uzasadnionego przypuszczenia, że nastąpiło przedawanie wykonania kary, albo w razie otrzymania pisemnej informacji o odroczeniu wykonania kary, umorzeniu lub zawieszeniu postępowania wykonawczego, orzeczenie oczekujące na wykonanie zwraca się do właściwego sądu wraz z informacją na piśmie o przyczynie zwrotu.

4. Przed dokonaniem adnotacji w rejestrze sprawdza się:

- 1) czy skazany lub ukarany, którego orzeczenie dotyczy:
 - a) nie przebywa już w danym areszcie śledczym; przepis § 70 ust. 1 pkt 4 stosuje się odpowiednio,
 - b) nie przebywa już w innej jednostce penitencjarnej;
- 2) czy w danym areszcie śledczym znajdują się akta ewidencyjne tego skazanego lub ukaranego zwolnionego na przerwę w wykonaniu kary; przepis § 70 ust. 1 pkt 4 stosuje się odpowiednio;
- 3) czy w innej jednostce penitencjarnej znajdują się akta ewidencyjne, o których mowa w pkt 2.

5. W wypadku uzyskania informacji, że skazany lub ukarany, którego dotyczy orzeczenie oczekujące na wykonanie, przebywa w innej jednostce penitencjarnej, należy potwierdzić dokonane ustalenie telefonicznie i natychmiast przesłać telefaksem odpis orzeczenia wraz z nakazem przyjęcia do tej jednostki. Orzeczenie przesyła się także wówczas, gdy nie upłynął jeszcze wyznaczony przez sąd termin stawienia się do odbycia kary wymierzonej tym orzeczeniem. Przepisu § 7 ust. 2 nie stosuje się. Oryginał orzeczenia oczekującego na wykonanie przesyła się do jednostki, w której skazany lub ukarany aktualnie przebywa, nie później niż pierwszego dnia roboczego po przesłaniu jego telefaksowych kopii.

6. W wypadku ustalenia, że akta ewidencyjne skazanego lub ukaranego zwolnionego na przerwę w wykonaniu kary znajdują się w innej jednostce penitencjarnej, należy:

- 1) powiadomić tę jednostkę – telefaksem, telefonicznie lub pocztą elektroniczną – o otrzymaniu orzeczenia oczekującego na wykonanie;

2) natychmiast przesłać telefaksem odpis wyroku łącznego wraz z nakazem przyjęcia do tej jednostki, jeżeli sąd skierował do danego aresztu śledczego, jako orzeczenie z wyznaczonym terminem stawienia się, wyrok łączny obejmujący wszystkie lub niektóre z kar wykonywanych przed zwolnieniem na przerwę w wykonaniu kary; oryginał orzeczenia oczekującego na wykonanie przesyła się do jednostki, w której znajdują się akta ewidencyjne zwolnionego na przerwę w wykonaniu kary, nie później niż pierwszego dnia roboczego po przesłaniu jego telefaksowych kopii; o przesłaniu orzeczenia powiadamia się właściwy sąd, a w szczególnie uzasadnionych wypadkach, jeżeli termin stawienia się do odbycia kary pozwala zasadnie przypuszczać, że sąd nie zdąży uprzedzić o tym skazanego lub ukaranego, którego to orzeczenie dotyczy, powiadamia się o tym osobę wezwaną do odbycia kary; kopią tego powiadomienia informuje się właściwy sąd; powiadomienia do skazanego lub ukaranego nie przesyła się, jeżeli na podstawie posiadanych dokumentów nie jest możliwe ustalenie jego miejsca stałego pobytu.

6a.³⁷⁾ W wypadku gdy w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne, oryginał orzeczenia oczekującego na wykonanie, o którym mowa w ust. 5 zdanie czwarte oraz ust. 6 pkt 2, po przesłaniu jego telefaksowych kopii, przekazuje się w ramach jednostki penitencjarnej.

7. W wypadkach, o których mowa w ust. 6, jednostka penitencjarna, w której znajdują się akta ewidencyjne zwolnionego na przerwę w wykonaniu kary, powiadamia o tym sąd penitencjarny, podając w szczególności wyznaczony przez właściwy sąd termin stawienia się skazanego lub ukaranego do odbycia kary. Kopię powiadomienia włącza się do akt ewidencyjnych. Przepis § 147 stosuje się odpowiednio.

8. W razie niezgłoszenia się skazanego lub ukaranego do odbycia kary zawiadamia się o tym właściwy sąd. Zawiadomienie wysyła się trzeciego dnia roboczego po wyznaczonym terminie stawienia się. Orzeczenie oczekujące na wykonanie zwraca się po upływie jednego roku od wyznaczonego przez ten sąd terminu stawienia; przepisu nie stosuje się do wyroku łącznego, o którym mowa w ust. 6 pkt 2.

9. Przy przyjęciu każdego osadzonego sprawdza się, czy figuruje on w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, oraz czy w innym areszcie śledczym nie zostało zarejestrowane dotyczące go orzeczenie oczekujące na wykonanie. W wypadku ustalenia, że orzeczenie takie zarejestrowano w innym areszcie, przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio.

10. W wypadku uzasadnionego przypuszczenia, że wykonanie orzeczenia może skutkować niezgodnym z prawem pozbawieniem wolności, należy bezzwłocznie zawiadomić sąd, który wydał orzeczenie, oraz sędziego penitencjarnego.

§ 83. 1. W rejestrze skazanych i ukaranych korzystających z przerwy w wykonaniu kary odnotowuje się dane o skazanych i ukaranych, którzy mają zgłosić się po przerwie w wykonaniu kary.

2. Podstawą dokonania adnotacji jest zawarte w aktach ewidencyjnych postanowienie sądu penitencjarnego o udzieleniu pierwszej przerwy lub dalszych przerw w wykonaniu kary.

3. Przed dokonaniem adnotacji w rejestrze sprawdza się, czy skazany lub ukarany, którego akta ewidencyjne wpłynęły z innej jednostki penitencjarnej, nie przebywa już w danym areszcie śledczym lub w innej jednostce penitencjarnej. Jeżeli skazany lub ukarany przebywa już w areszcie śledczym, do którego przesłano akta, stosuje się odpowiednio przepisy § 70 ust. 1 pkt 4 i 5. W wypadku ustalenia, że skazany lub ukarany przebywa w innej jednostce penitencjarnej, przesyła się akta do tej jednostki i natychmiast powiadamia się ją o przesłaniu akt – telefaksem, telefonicznie lub pocztą elektroniczną. Przepisy § 70 ust. 1 pkt 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

4. Jeżeli w postanowieniu o udzieleniu przerwy w wykonaniu kary nie wyznaczono terminu, do którego ma ona trwać, zawiadomienie o niezgłoszeniu się skazanego lub ukaranego wysyła się do sądu penitencjarnego po upływie jednego roku od daty zwolnienia.

5. Przy przyjęciu każdego osadzonego sprawdza się, czy figuruje on w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, oraz czy w innej jednostce penitencjarnej nie znajdują się akta ewidencyjne tego osadzonego zwolnionego na przerwę w wykonaniu kary. Jeżeli jego akta ewidencyjne znajdują się w jednostce penitencjarnej, do której nastąpiło przyjęcie, dokumenty niezbędne do przyjęcia włącza się do tych akt. W wypadku ustalenia, że akta ewidencyjne zwolnionego na przerwę znajdują się w innej jednostce penitencjarnej, natychmiast powiadamia się tę jednostkę – telefaksem, telefonicznie lub pocztą elektroniczną – o konieczności przesłania tych akt. Przepisy § 70 ust. 1 pkt 3–5 stosuje się odpowiednio.

6.³⁸⁾ W wypadku gdy w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne, akta ewidencyjne, o których mowa w ust. 3 zdanie trzecie, przekazuje się w ramach jednostki penitencjarnej.

³⁷⁾ Dodany przez § 1 pkt 20 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

³⁸⁾ Dodany przez § 1 pkt 21 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

§ 84. 1. W rejestrze wydanych akt ewidencyjnych odnotowuje się dane osobowe osadzonych, których akta zostały czasowo przekazane z działu ewidencji innym służbom jednostki penitencjarnej.

2. W wypadku jednorazowego przekazania większej liczby akt, w szczególności na posiedzenie sądu penitencjarnego lub komisji penitencjarnej, może być sporządzony ich wykaz.

§ 85. 1. W rejestrze korespondencji odnotowuje się przesyłki z korespondencją urzędową przesyłaną bez zwrotnych pokwitowań odbioru, zwanych dalej „potwierdzeniami odbioru”, a podlegające doręczeniu adresatom.

2. Otrzymanie przesyłki z korespondencją osadzony potwierdza w rejestrze datą oraz czytelnym podpisem zawierającym imię i nazwisko. Doręczenie przesyłki doręczający potwierdza podpisem.

3. Jeżeli doręczana korespondencja nie podlega cenzurze, w rejestrze zamieszcza się dane, które można odnotować bez otwarcia przesyłki.

§ 86. 1. W rejestrze osadzonych wydanych poza teren jednostki penitencjarnej odnotowuje się dane osobowe osadzonych wydanych czasowo:

- 1) za granicę:
 - a) w charakterze świadka w toczącym się tam postępowaniu karnym,
 - b) jako osoby ścigane w związku z prowadzonym tam przeciwko nim postępowaniem karnym;
- 2) w celu umieszczenia w pomieszczeniu Policji;
- 3) organowi doprowadzającemu w celu umieszczenia w zakładzie leczniczym w związku z leczeniem albo badaniem psychiatrycznym połączonym z obserwacją.

2. Dyrektor powiadamia sędziego penitencjarnego oraz organ, który wystawił nakaz wydania, jeżeli osadzony wydany czasowo nie zostanie doprowadzony do jednostki penitencjarnej w wyznaczonym terminie.

3.³⁹⁾ W wypadku gdy osadzony został wydany czasowo z siedziby jednostki penitencjarnej, doprowadzenie powinno nastąpić do tej siedziby, a jeżeli został wydany czasowo z wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne, doprowadzenie powinno nastąpić do tego oddziału.

§ 87. 1. W kalendarzu zwolnień skazanych odnotowuje się dane osobowe wszystkich skazanych i ukaranych, którym termin końca kary lub środka przymusu upływa w danym roku kalendarzowym, a w wypadku gdy termin końca kary lub środka przymusu stanowi jednocześnie termin zwolnienia skazanego lub ukaranego z jednostki penitencjarnej – ponadto wyznaczoną godzinę i minutę zwolnienia z jednostki penitencjarnej, o których mowa w § 123 ust. 2 pkt 1. Adnotacji dokonuje się na stronie odpowiadającej terminowi końca kary lub środka przymusu.

2. Dane osobowe skazanego lub ukaranego, kończącego w danym roku kalendarzowym kilka kar lub środków przymusu, odnotowuje się na stronach odpowiadających terminowi końca każdej z kar lub środków przymusu.

3. Dane osobowe skazanych i ukaranych, którzy zbiegli albo w wyznaczonym terminie nie powrócili z przepustki, oraz zmarłych albo przetransportowanych skreśla się z kalendarza. Przyczynę skreślenia odnotowuje się w rubryce „uwagi”. Prawidłowość skreślenia potwierdza czytelnym podpisem osoba, która dokonała korekty.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio w wypadku korzystania przez ukaranego z przepustki udzielonej na podstawie art. 1059 k.p.c.

5. Dane osobowe skazanych i ukaranych, którzy podlegają zwolnieniu przed terminem albo którym termin końca kary lub środka przymusu uległ zmianie, skreśla się z poszczególnych stron kalendarza. W razie potrzeby, jeżeli dotychczasowy termin końca kary lub środka przymusu stanowił termin zwolnienia skazanego lub ukaranego z jednostki penitencjarnej, dokonuje się odpowiedniej korekty adnotacji o wyznaczonej godzinie zwolnienia z jednostki penitencjarnej, na stronie odpowiadającej terminowi końca kary lub środka przymusu, który aktualnie stanowi termin zwolnienia z jednostki. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

6. W kalendarzu odnotowuje się także wstępnie ustalony termin końca kary, o którym mowa w § 65. Przepisy ust. 1–3 i 5 stosuje się odpowiednio.

7. O zbliżającym się wstępnie ustalonym terminie końca kary powiadamia się sąd, który wydał wyrok, a kopię tego powiadomienia przesyła się sędziemu penitencjarnemu. Powiadomienie przesyła się na miesiąc przed upływem tego terminu.

³⁹⁾ Dodany przez § 1 pkt 22 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

8. W kalendarzu odnotowuje się ponadto dane osobowe wszystkich skazanych i ukaranych, w stosunku do których wpłynęły dokumenty skutkujące zwolnieniem w danej sprawie przed terminem końca kary lub środka przymusu. Adnotacji dokonuje się na stronie odpowiadającej terminowi zwolnienia.

9. Kalendarz zakłada się nie później niż w dniu 1 grudnia roku poprzedzającego rok, którego kalendarz dotyczy.

§ 88. 1. W kalendarzu zwolnień tymczasowo aresztowanych odnotowuje się dane osobowe wszystkich osadzonych, którym termin tymczasowego aresztowania określony w postanowieniu o jego zastosowaniu, przedłużeniu albo oznaczeniu terminu jego stosowania upływa w danym roku kalendarzowym, a ponadto wyznaczoną godzinę i minutę zwolnienia z jednostki penitencjarnej, o których mowa w § 123 ust. 2 pkt 1, a w wypadku otrzymania polecenia organu dysponującego, o którym mowa w § 123 ust. 4 – informację o tym poleceniu. Adnotacji dokonuje się na stronie odpowiadającej terminowi upływu tymczasowego aresztowania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie poszukiwania w innej sprawie osoby już przebywającej w jednostce penitencjarnej. Czas trwania tymczasowego aresztowania określony w postanowieniu o jego zastosowaniu liczy się od chwili wpływu tego postanowienia, wraz z nakazem przyjęcia, do siedziby jednostki penitencjarnej, w ewidencji której osoba ta pozostaje, a jeżeli pozostaje ona w ewidencji wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne – od chwili wpływu tych dokumentów do tego oddziału.⁴⁰⁾

3. W wypadku otrzymania:

- 1) odpisu postanowienia o przedłużeniu tymczasowego aresztowania, w którym terminu jego trwania nie oznaczono,
- 2) odpisu prawomocnego wyroku skazującego na karę pozbawienia wolności albo karę aresztu wojskowego, wraz z nakazem przyjęcia,
- 3) odpisu prawomocnego orzeczenia sądu okręgowego określającego karę pozbawienia wolności, która ma być wykonywana, wraz z nakazem przyjęcia – w wypadku tymczasowo aresztowanego skazanego za granicą

– adnotację w kalendarzu dotyczącą tej sprawy skreśla się. Przyczynę skreślenia odnotowuje się w rubryce „uwagi”. Prawidłowość skreślenia potwierdza czytelnym podpisem osoba, która dokonała korekty.

4. W szczególnie uzasadnionym wypadku postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania albo dokumenty, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lub 3, mogą być przesłane telefaksem; w takim wypadku sąd przesyła bezzwłocznie odpis postanowienia albo wyroku.

5. Jeżeli postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania albo dokumenty, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lub 3, zostały przesłane telefaksem tylko dyrektorowi, ich treść, przed upływem terminu, do którego aresztowanie miało trwać, podaje się do wiadomości osadzonemu, którego dotyczą; przepis § 61 stosuje się odpowiednio.

6. Przepisy § 87 ust. 2, 3, 5 i 9 stosuje się odpowiednio, z tym że nie skreśla się z kalendarza danych osobowych tymczasowo aresztowanych, którzy zbiegli albo w wyznaczonym terminie nie powrócili z przepustki.

7. W kalendarzu odnotowuje się ponadto dane osobowe wszystkich tymczasowo aresztowanych, w stosunku do których wpłynęły dokumenty skutkujące zwolnieniem w danej sprawie przed upływem terminu stosowania tymczasowego aresztowania. Adnotacji dokonuje się na stronie odpowiadającej terminowi zwolnienia.

§ 89. W kalendarzu terminów czynności procesowych odnotowuje się dane osobowe wszystkich osadzonych, wobec których wpłynęły nakazy wydania określające terminy ich udziału w czynnościach procesowych dokonywanych poza terenem jednostki penitencjarnej oraz pisemne polecenia określające terminy realizacji przesłuchań osadzonych na terenie jednostki penitencjarnej, dokonywanych przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tych czynności na odległość.

§ 90. 1. Po decyzji komisji penitencjarnej wydanej w związku z wyrokiem skazującym sądu pierwszej instancji tymczasowo aresztowanego ewidencjonuje się jako skazanego; przepisu nie stosuje się, jeżeli wobec tymczasowo aresztowanego nie mogą być stosowane przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności.

2. W wypadku gdy tymczasowo aresztowany nie wyraził zgody na stosowanie względem niego przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, zawiadomienie o tym przesyła się do organu dysponującego. Zawiadomienie przesyła się po decyzji komisji penitencjarnej.

⁴⁰⁾ Zdanie drugie w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 23 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

3. Tymczasowo aresztowanego skazanego wyrokiem sądu pierwszej instancji, wobec którego nie mogą być stosowane przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, po otrzymaniu zawiadomienia o uprawomocnieniu się wyroku skazującego ewidencjonuje się jako skazanego.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do tymczasowo aresztowanego prawomocnie skazanego za granicą.

§ 91. 1. W wypadku uchylenia wyroku skazującego sądu pierwszej instancji wobec osoby, o której mowa w § 90 ust. 1, ewidencjonuje się ją jako tymczasowo aresztowaną.

2. Jako osobę tymczasowo aresztowaną ewidencjonuje się także osobę pozbawioną wolności na terytorium innego państwa, czasowo wydaną w celu złożenia zeznań w charakterze świadka lub dokonania z jej udziałem innej czynności procesowej przed polskim sądem lub prokuratorem w toczącym się postępowaniu karnym.

§ 92. Dopuszczalne jest sporządzanie przez jednostki penitencjarne we własnym zakresie druków, pod warunkiem że zawierają one zakres informacji nie mniejszy niż przewidziany we wzorze zawiadomień ustalonym przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

Rozdział 7

Wydawanie tymczasowo aresztowanych, skazanych i ukaranych do udziału w czynnościach procesowych oraz do zakładów leczniczych

§ 93. 1. Osadzonego wezwanego do udziału w czynności procesowej dokonywanej poza terenem jednostki penitencjarnej wydaje się organowi doprowadzającemu na podstawie wystawionego przez sąd lub prokuratora nakazu wydania.

2. Na żądanie organu doprowadzającego umożliwia się sprawdzenie tożsamości osadzonego.

3. Po dokonaniu czynności procesowej osadzonego doprowadza się do jednostki penitencjarnej, z której został wydany. Osadzonego wydanego z siedziby jednostki penitencjarnej doprowadza się do tej siedziby, a wydanego z wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne – do tego oddziału.⁴¹⁾

4. W razie konieczności dokonywania czynności procesowych przez dwa lub więcej kolejnych dni, osadzonego doprowadza się na nocleg do jednostki penitencjarnej, z której został wydany. Przepis ust. 3 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.⁴²⁾

5. Dyrektor powiadamia sędziego penitencjarnego oraz organ, który wystawił nakaz wydania, jeżeli osadzony wydany do udziału w czynności procesowej nie powrócił na nocleg; przepisu nie stosuje się w wypadkach, o których mowa w § 94 ust. 1–3.

6. W wypadku gdy organ wzywający poleci wydać organowi doprowadzającemu dokument osobisty osadzonego przechowywany w depozycie jednostki penitencjarnej, pobranie dokumentu organ doprowadzający kwituje czytelnym podpisem, zawierającym imię i nazwisko, na dokumencie zawierającym takie polecenie, wpisując ponadto datę oraz nazwę i numer dokumentu osobistego.

§ 94. 1. Wydanie osadzonego w celu umieszczenia w zakładzie leczniczym w związku z badaniem psychiatrycznym połączonym z obserwacją następuje na podstawie nakazu wydania, a w wypadku gdy nakaz wystawił sąd lub prokurator niebędący organem dysponującym – ponadto postanowienia o skierowaniu osadzonego na badanie.

2. Wydanie tymczasowo aresztowanego, skazanego lub ukaranego w celu umieszczenia w pomieszczeniu Policji następuje na podstawie nakazu wydania oraz zarządzenia prezesa sądu rozpoznającego sprawę. Organ doprowadzający na nakazie wydania, niezależnie od czynności, o których mowa w § 11 ust. 2, potwierdza datą i czytelnym podpisem, zawierającym imię i nazwisko, przejęcie książki zdrowia osadzonego.

3. Wydanie czasowe osadzonego za granicę:

- 1) w charakterze świadka w toczącym się tam postępowaniu karnym,
 - 2) jako osobę ściganą w związku z prowadzonym tam przeciwko niej postępowaniem karnym
- następuje na podstawie wystawionego przez sąd lub prokuratora nakazu wydania.

⁴¹⁾ Zdanie drugie dodane przez § 1 pkt 24 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

⁴²⁾ Zdanie drugie dodane przez § 1 pkt 24 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

4. W wypadkach, o których mowa w ust. 3, osadzonego wydaje się wraz z dokumentem osobistym umożliwiającym przekroczenie granicy, jeżeli znajduje się w depozycie jednostki penitencjarnej. Organ doprowadzający na nakazie wydania, niezależnie od czynności, o których mowa w § 11 ust. 2, kwituje datą i czytelnym podpisem, zawierającym imię i nazwisko, pobranie dokumentu osobistego, wpisując ponadto jego nazwę i numer. Jeżeli osadzony nie posiada dokumentu osobistego umożliwiającego przekroczenie granicy, administracja jednostki penitencjarnej podejmuje niezwłocznie po otrzymaniu nakazu wydania czynności niezbędne do uzyskania przez niego takiego dokumentu.

5. W wypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3, organowi doprowadzającemu przekazuje się, za potwierdzeniem na nakazie wydania, aktualną pisemną opinię o stanie zdrowia osadzonego.

6. Datę i godzinę powrotu osadzonego do jednostki penitencjarnej odnotowuje się na nakazie wydania.

§ 95. 1. Wydanie tymczasowo aresztowanego, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, do udziału w czynności procesowej, o której mowa w § 93 ust. 1 i § 94 ust. 1–3, sądowi i prokuratorowi, do dyspozycji którego on nie pozostaje, wymaga każdorazowo pisemnej zgody organu dysponującego, chyba że organ ten ustali inaczej. W wypadku gdy tymczasowo aresztowany pozostaje do dyspozycji więcej niż jednego organu, jest wymagana zgoda każdego organu, chyba że organy te ustalą inaczej.

2. O konieczności uzyskania zgody jednostka penitencjarna powiadamia organ wzywający.

§ 96. 1. Jeżeli jednostka penitencjarna otrzyma nakaz wydania do udziału w czynności procesowej osadzonego:

- 1) zakwalifikowanego jako wymagającego osadzenia w areszcie śledczym lub w zakładzie karnym typu zamkniętego, w warunkach zapewniających wzmożoną ochronę społeczeństwa i bezpieczeństwo aresztu lub zakładu, w wyznaczonym oddziale lub celi,
- 2) objętego szczególną ochroną w związku z toczącym się lub zakończonym postępowaniem karnym, ze względu na wystąpienie poważnego zagrożenia lub istnienie bezpośredniej obawy wystąpienia poważnego zagrożenia dla jego życia lub zdrowia, o ile dyrektor, określając sposób realizacji szczególnej ochrony, nie ustalił inaczej,
- 3) któremu wymierzono karę 25 lat pozbawienia wolności albo dożywotniego pozbawienia wolności,
- 4) który może być powodem zamachu na konwój

– powiadamia się o tym organ wzywający.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli okoliczności te są znane organowi wzywającemu w związku z prowadzonym postępowaniem karnym albo uprzednio wysłanym powiadomieniem, o którym mowa w art. 212a § 1 k.k.w.

3. Przy wydawaniu osadzonego do udziału w czynności procesowej informuje się organ doprowadzający o okolicznościach, o których mowa w ust. 1. Przyjęcie informacji do wiadomości organ ten potwierdza na nakazie wydania niezależnie od czynności, o których mowa w § 11 ust. 2.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy:

- 1) administracja jednostki penitencjarnej uzna za konieczne przekazanie organowi doprowadzającemu innych informacji istotnych ze względu na bezpieczeństwo osadzonego albo organu wzywającego lub doprowadzającego;
- 2) wobec tymczasowo aresztowanego, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, organ dysponujący udzielił wskazań mających na celu zabezpieczenie prawidłowego toku postępowania karnego i zapewnienie bezpieczeństwa w areszcie śledczym.

§ 97. 1. W razie zaistnienia przyczyny uniemożliwiającej udział osadzonego w czynności procesowej dokonywanej poza terenem jednostki penitencjarnej, informuje się o tym organ wzywający i na jego żądanie przesyła stosowny dokument.

2. Tryb postępowania w wypadku, gdy przyczyną uniemożliwiającą wydanie osadzonego do udziału w czynności procesowej jest jego stan zdrowia, określają przepisy w sprawie trybu wystawiania zaświadczenia potwierdzającego zdolność albo niezdolność stawiennictwa osoby pozbawionej wolności na wezwanie lub zawiadomienie sądu lub organu prowadzącego postępowanie karne.

3. O otrzymaniu nakazu wydania osadzonego, który w jednostce penitencjarnej nie przebywa, informuje się organ wzywający. Nakaz wydania zwraca się organowi wzywającemu, podając przyczynę zwrotu oraz, jeżeli jest to możliwe, miejsce aktualnego pobytu osoby wzywanej.

3a.⁴³⁾ Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio, jeżeli w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne, do czynności wykonywanych w siedzibie jednostki penitencjarnej albo w tym wyodrębnionym oddziale zewnętrznym, z tym że nakaz wydania, który wpłynął do:

- 1) siedziby jednostki penitencjarnej, a dotyczy osadzonego ujętego w ewidencji wyodrębnionego oddziału zewnętrznego,
- 2) wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne, a dotyczy osadzonego ujętego w ewidencji siedziby tej jednostki

– przekazuje się w ramach jednostki penitencjarnej.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli z treści otrzymanego dokumentu wynika, że osadzony ma być przetransportowany z innej jednostki penitencjarnej przed terminem zaplanowanej czynności.

5. W wypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3, informuje się także organ doprowadzający, który według posiadanych przez jednostkę penitencjarną informacji miał doprowadzić osadzonego do miejsca planowanej czynności procesowej.

6. Informację o znanej administracji jednostki penitencjarnej przyczynie niewydania lub niepobrania osadzonego do udziału w czynności procesowej odnotowuje się na nakazie wydania.

§ 98. Jeżeli osadzony wzywany do udziału w czynności procesowej jest pozbawiony wolności także w innej sprawie niż ta, w której jest przeprowadzana czynność, zawiadamia się o tym organ wzywający. Zawiadomienie przekazuje się, za pokwitowaniem na jego kopii, organowi doprowadzającemu.

§ 99. 1. W razie otrzymania nakazów wydania osadzonego do udziału w kilku czynnościach procesowych, które mają być dokonane w tym samym dniu, powiadamia się o tym organy wzywające oraz wnosi się o uzgodnienie terminów czynności.

2. W wypadku gdy organy wzywające nie dokonają uzgodnień terminów czynności osadzonego wydaje się do udziału w czynności procesowej temu organowi doprowadzającemu, który zgłosi się po niego pierwszy.

§ 100. 1. Osadzonego, wzywanego do udziału w czynności procesowej dokonywanej w innej miejscowości, wydaje się organowi doprowadzającemu w celu przetransportowania do aresztu śledczego wskazanego przez organ wzywający, na podstawie wystawionego przez sąd lub prokuratora nakazu wydania z zawartą w nim informacją o mającym nastąpić przetransportowaniu.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie możliwości doprowadzenia osadzonego po dokonaniu czynności procesowej do jednostki penitencjarnej, z której został wydany.

3. W celu wykorzystania wolnych miejsc w pojazdach przetransportowanie osadzonego może być dokonane, za zgodą organu wzywającego, przez jednostkę penitencjarną.

4. Przejęcie transportowanego osadzonego oraz jego dokumentacji i depozytu organ doprowadzający potwierdza na wykazie transportowym.

5. W wypadku gdy polecenie przetransportowania tymczasowo aresztowanego wydał jeden z kilku organów dysponujących, powiadamia się o tym organ wzywający oraz wnosi się o uzgodnienie przetransportowania z innymi organami. Do czasu otrzymania pisemnej informacji o dokonanych uzgodnieniach tymczasowo aresztowanego nie transportuje się.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do organu wzywającego oraz skazanego lub ukaranego, jeżeli jego pobyt w danej jednostce penitencjarnej jest niezbędny ze względu na udział w czynnościach procesowych w sprawie, w której nie zastosowano tymczasowego aresztowania.

7. Jeżeli przetransportowanie, o którym mowa w ust. 1, związane jest z koniecznością bezzwłocznego doprowadzenia do sądu lub prokuratora tymczasowo aresztowanego poszukiwanego:

- 1) nakaz wydania z zawartą w nim informacją o mającym nastąpić przetransportowaniu – skierowany do dyrektora aresztu śledczego, w którym przebywa tymczasowo aresztowany, oraz
- 2) nakaz wydania – skierowany do dyrektora aresztu śledczego, z którego, po przetransportowaniu ma nastąpić wydanie tymczasowo aresztowanego

– bezpośrednio po jego osadzeniu mogą być przesłane telefaksem.

8. Przepisy § 93 ust. 2 i § 95–97 stosuje się odpowiednio.

⁴³⁾ Dodany przez § 1 pkt 25 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

§ 101. 1. Po zakończeniu czynności procesowych z udziałem osadzonego ustala się, czy ma on powrócić do jednostki penitencjarnej, w której uprzednio przebywał, a jeżeli w skład jednostki wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne – do wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne, w którym uprzednio przebywał, czy też odstępuje się od przetransportowania albo kieruje się osadzonego do innej właściwej jednostki penitencjarnej.⁴⁴⁾ W razie potrzeby przesyła się do organu wzywającego wniosek o wydanie organowi doprowadzającemu polecenia przetransportowania osadzonego do jednostki penitencjarnej, w której uprzednio przebywał, lub informuje się, że wydanie takiego polecenia jest zbędne.

2. Przetransportowanie osadzonego przez organ doprowadzający po zakończeniu czynności procesowych następuje po otrzymaniu nakazu wydania z zawartą w nim informacją o mającym nastąpić przetransportowaniu do wskazanej w nakazie jednostki penitencjarnej. Przepis § 100 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

3. Przepis § 100 ust. 3 stosuje się odpowiednio, z wyjątkiem skazanych, ukaranych oraz tymczasowo aresztowanych, względem których stosuje się przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, w wypadku, o którym mowa w § 20.

§ 102. Skazany, ukarany oraz tymczasowo aresztowany, wobec którego stosuje się przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, może być wydawany do udziału w czynnościach procesowych z zakładu karnego, w którym przebywa. Jeżeli w trakcie takiej czynności procesowej zastosowano wobec osadzonego tymczasowe aresztowanie w kolejnej sprawie, doprowadza się go do zakładu karnego, z którego został wydany; przepis § 21 stosuje się odpowiednio.

§ 103. Wydawanie i przyjmowanie osadzonych w związku z udziałem w czynnościach procesowych dokonywanych poza terenem jednostki penitencjarnej odbywa się każdego dnia przez całą dobę, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa tej jednostki.

§ 104. 1. W razie zwolnienia osadzonego po dokonaniu czynności procesowej, organ doprowadzający, któremu został on wydany, doręczając do jednostki penitencjarnej odpis postanowienia o uchyleniu tymczasowego aresztowania albo odpis postanowienia o uchyleniu aresztowania wykonywanego w związku z wymierzeniem kary porządkowej, wraz z nakazem zwolnienia, przekazuje informację dotyczącą miejsca i czasu zwolnienia, jeżeli nie zawiera jej nakaz zwolnienia.

2. W wypadku gdy tymczasowo aresztowany poszukiwany zostanie zwolniony po czynności procesowej dokonanej w trakcie transportowania, o którym mowa w § 100 ust. 7, organ dysponujący, zarządzając zwolnienie, powiadamia o tym telefaksem lub telefonicznie dyrektora aresztu śledczego, do którego przetransportowanie miało nastąpić. Akta ewidencyjne oraz pozostałą dokumentację osadzonego, dokumenty osobiste i depozyty oraz dokumenty, o których mowa w ust. 1, organ doprowadzający doręcza bezzwłocznie do tego aresztu. Przepisy § 68 ust. 2 i § 129 ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio.

3. Osadzonego doprowadza się do jednostki penitencjarnej, jeżeli podlega osadzeniu w innej sprawie.

§ 105. 1. Do dokonania w areszcie śledczym czynności procesowej z udziałem tymczasowo aresztowanego, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, są uprawnieni:

- 1) prokuratorzy i asesory jednostki organizacyjnej prokuratury prowadzącej lub nadzorującej postępowanie przygotowawcze w sprawie, w której nastąpiło tymczasowe aresztowanie, chyba że kierownik jednostki zastrzeże to uprawnienie tylko dla wskazanego prokuratora lub asesora – na podstawie legitymacji służbowej;
- 2) funkcjonariusze Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, *Służby Celnej*⁶⁾, żołnierze Żandarmerii Wojskowej, funkcjonariusze finansowych organów postępowania przygotowawczego lub organów nadrzędnych nad finansowymi organami postępowania przygotowawczego, jeżeli prowadzą postępowanie przygotowawcze w sprawie, w której nastąpiło tymczasowe aresztowanie – na podstawie legitymacji służbowej oraz pisemnego upoważnienia organu dysponującego albo właściwego przełożonego;
- 3) sędziowie, jeżeli prowadzą postępowanie w sprawie, w której nastąpiło tymczasowe aresztowanie – na podstawie legitymacji służbowej;
- 4) biegli, referendarze sądowi, asystenci sędziów, asystenci prokuratorów oraz aplikanci sądowi lub prokuratury – na podstawie dokumentu tożsamości oraz pisemnego upoważnienia organu dysponującego.

2. Jeżeli czynność procesowa jest dokonywana w ramach pomocy prawnej, osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, są uprawnione do ich dokonywania na podstawie legitymacji służbowej oraz wniosku organu dysponującego o udzielenie pomocy prawnej.

⁴⁴⁾ Zdanie pierwsze w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 26 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

3. Przy dokonywaniu czynności procesowej w areszcie śledczym przepisy § 95 stosuje się odpowiednio.

4. Prokurator lub asesor jednostki organizacyjnej prokuratury niebędący organem dysponującym może dokonać na terenie aresztu śledczego czynności z udziałem tymczasowo aresztowanego, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, na podstawie legitymacji służbowej oraz dokumentu, z treści którego wynika, że wykonuje czynności służbowe.

§ 106. Do dokonania w jednostce penitencjarnej czynności procesowej z udziałem skazanego, ukaranego oraz tymczasowo aresztowanego, względem którego stosuje się przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, są uprawnione osoby, o których mowa w § 105 ust. 1 w:

- 1) pkt 1 i 3 – na podstawie legitymacji służbowej;
- 2) pkt 2 – na podstawie legitymacji służbowej oraz pisemnego upoważnienia właściwego przełożonego;
- 3) pkt 4 – na podstawie dokumentu tożsamości oraz pisemnego upoważnienia sądu lub prokuratora.

§ 107. 1. Udzielenie obrońcy, pełnomocnikowi będącemu adwokatem albo radcą prawnym, notariuszowi oraz kuratorowi sądowemu widzenia:

- 1) ze skazanym, ukaranym oraz z tymczasowo aresztowanym, względem którego stosuje się przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, następuje na podstawie legitymacji służbowej;
- 2) z tymczasowo aresztowanym, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, następuje na podstawie legitymacji służbowej oraz zarządzenia o zgodzie na widzenie wydanego przez organ dysponujący. W wypadku gdy tymczasowo aresztowany pozostaje do dyspozycji kilku organów, wymagane jest dostarczenie zarządzenia wydanego przez każdy z organów, chyba że organy te zarządzają inaczej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) aplikantów adwokackich, radcowskich, kuratorskich oraz asesorów i aplikantów notarialnych;
- 2) przedstawicieli niebędących adwokatem lub radcą prawnym, którzy zostali zaaprobowani przez Przewodniczącego Izby Europejskiego Trybunału Praw Człowieka do reprezentowania osadzonego przed tym Trybunałem, z tym że podstawą do udzielenia widzenia może być również dokument tożsamości wraz z zaświadczeniem o pełnieniu funkcji przedstawiciela.

3. Na zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, odnotowuje się datę udzielenia widzenia, a ponadto nazwisko osoby nadzorującej widzenie, jeżeli organ dysponujący zastrzeże przy widzeniu obecność swoją lub osoby upoważnionej.

4. Widzenia, o których mowa w ust. 1, odbywają się w godzinach urzędowania administracji jednostki penitencjarnej, w pomieszczeniach przeznaczonych do dokonywania czynności procesowych. Za zgodą dyrektora widzenie może być zrealizowane w innym czasie i miejscu.

5. Przepisy ust. 1 pkt 2 i ust. 3 stosuje się odpowiednio do udzielania widzeń z rodziną i innymi osobami, z tym że na zarządzeniu o zgodzie na widzenie odnotowuje się ponadto czas trwania widzenia.

6. Zarządzenie o zgodzie na widzenie nie podlega wykonaniu po otrzymaniu zawiadomienia o przekazaniu tymczasowo aresztowanego do dyspozycji innego organu.

§ 108. Udzielenie Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Praw Dziecka lub sędziemu penitencjarnemu widzenia z osadzonym odbywa się na podstawie legitymacji służbowej, a w wypadku osoby upoważnionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich lub Rzecznika Praw Dziecka – na podstawie legitymacji służbowej oraz pisemnego upoważnienia; do udzielenia widzenia z tymczasowo aresztowanym, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, nie jest wymagane zarządzenie o zgodzie na widzenie wydane przez organ dysponujący.

§ 109. 1. Do dokonania w jednostce penitencjarnej czynności procesowej z udziałem skazanego, ukaranego lub tymczasowo aresztowanego, względem którego stosuje się przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, w sprawach o przestępstwa skarbowe oraz wykroczenia skarbowe są uprawnieni funkcjonariusze finansowych organów postępowania przygotowawczego lub organów nadrzędnych nad finansowymi organami postępowania przygotowawczego – jeżeli prowadzą postępowanie przygotowawcze w tej sprawie – na podstawie legitymacji służbowej oraz pisemnego upoważnienia właściwego przełożonego.

2. Dokonanie czynności procesowej z udziałem tymczasowo aresztowanego, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, następuje ponadto na podstawie pisemnego zezwolenia organu dysponującego, jeżeli osoby, o których mowa w ust. 1, prowadzą postępowanie przygotowawcze w innej sprawie niż ta, w której nastąpiło tymczasowe aresztowanie; przepis § 107 ust. 1 pkt 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

§ 110. Przesłuchanie osadzonego, przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość, odbywa się:

- 1) w jednostkach penitencjarnych posiadających odpowiednie techniczne możliwości realizacji takich czynności;
- 2) na podstawie pisemnego polecenia sądu lub prokuratora określającego zasady i warunki przeprowadzenia przesłuchania, ponadto jego datę oraz osoby w nim uczestniczące. Przepisy § 93 ust. 2, § 95, § 97 ust. 1–4 i 6, § 99, § 105 ust. 1, 2 i 4, § 106, § 107 ust. 1–4 i 6 oraz § 109 stosuje się odpowiednio.

§ 111. Tymczasowo aresztowanemu, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, umożliwia się skorzystanie z aparatu telefonicznego na podstawie zarządzenia o zgodzie na korzystanie z aparatu telefonicznego wydanego przez organ dysponujący. W wypadku gdy tymczasowo aresztowany pozostaje do dyspozycji kilku organów, wymagane jest posiadanie zarządzenia wydanego przez każdy z organów dysponujących, chyba że organy te zarządzają inaczej. Przepis § 107 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

§ 112. 1. Czynności procesowe z udziałem osadzonych są dokonywane na terenie jednostki penitencjarnej w godzinach urzędowania administracji, w przeznaczonych do tego celu pomieszczeniach.

2. Z ważnych względów czynności, o których mowa w ust. 1, mogą być dokonywane w innych godzinach, pomiędzy apelem porannym a wieczornym.

3. W wypadkach szczególnie ważnych i niecierpiących zwłoki czynności procesowe mogą być dokonane również po apelu wieczornym, jeżeli przeprowadza je prokurator albo, za jego pisemnym zezwoleniem, inna osoba.

4.⁴⁵⁾ O konieczności dokonania czynności, o której mowa w ust. 2 i 3, należy uprzedzić dyrektora, a w czasie jego nieobecności – dowódcę zmiany.

§ 113. Wydanie organowi doprowadzającemu tymczasowo aresztowanego w celu umieszczenia w zakładzie leczniczym, w związku z jego stanem zdrowia, następuje na podstawie wydanego przez organ dysponujący pisemnego polecenia wskazującego ten zakład i określającego warunki umieszczenia w nim tymczasowo aresztowanego. Przepisy § 93 ust. 2 i 3, § 94 ust. 5 oraz § 96 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 8

Postępowanie z korespondencją

§ 114. 1. Adresowaną do osadzonego przesyłkę z korespondencją urzędową z dołączonym potwierdzeniem odbioru doręcza się adresatowi za pokwitowaniem na tym potwierdzeniu. Sekretariat jednostki penitencjarnej odnotowuje na potwierdzeniu odbioru numer przesyłki poleconej, jaki nadano przesłanej przesyłce.

2. Na potwierdzeniu odbioru korespondencji osadzony wpisuje datę i potwierdza odbiór pisma swoim czytelnym podpisem zawierającym imię i nazwisko, a doręczający wypełnia odpowiednio potwierdzenie odbioru.

3. Potwierdzenie odbioru przekazuje się placówce pocztowej albo oddaje pracownikowi operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, zwanego dalej „operatorem pocztowym”, osobie występującej w imieniu operatora pocztowego lub innej osobie uprawnionej do doręczania przesyłek na podstawie odrębnych przepisów, nie później niż trzeciego dnia roboczego od daty wpływu korespondencji. Potwierdzenia odbioru ewidencjonuje sekretariat jednostki penitencjarnej.

3a.⁴⁶⁾ Jeżeli w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne, czynności sekretariatu, o których mowa w ust. 1 zdanie drugie oraz w ust. 3 zdanie drugie, dokonuje sekretariat tego wyodrębnionego oddziału zewnętrznego.

4. Przesyłkę z korespondencją urzędową przesłaną jako przesyłka polecona bez potwierdzenia odbioru doręcza się adresatowi za pokwitowaniem w rejestrze korespondencji.

5. Treść adresowanej do jednostki penitencjarnej korespondencji urzędowej, z której wynika, że osadzony powinien się z nią zaznajomić, podaje się do wiadomości zainteresowanemu. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, z tym że adnotacji dokonuje się na korespondencji, a podający do wiadomości treść korespondencji wpisuje datę zaznajomienia osadzonego z jej treścią i potwierdza swoim podpisem sposób zaznajomienia.

⁴⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 27 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

⁴⁶⁾ Dodany przez § 1 pkt 28 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

§ 115. 1. W wypadku braku możliwości doręczenia osadzonemu przesyłki z korespondencją z dołączonym potwierdzeniem odbioru, odmowy jej przyjęcia lub odmowy albo niemożności pokwitowania jej odbioru przez adresata, umieszcza się o tym wzmiankę na potwierdzeniu odbioru. Wzmianka zawiera datę i czytelny podpis doręczającego.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przesyłki z korespondencją przesłanej jako przesyłka polecona bez potwierdzenia odbioru, z tym że wzmiankę umieszcza się na przesyłce oraz w rejestrze korespondencji.

3. W wypadku odmowy albo niemożności potwierdzenia zaznajomienia się przez osadzonego z treścią korespondencji, o której mowa w § 114 ust. 5, umieszcza się o tym wzmiankę na korespondencji.

4. Nedoręczoną lub nieprzyjętą przesyłkę z korespondencją przekazuje się placówce pocztowej albo oddaje pracownikowi operatora pocztowego, osobie występującej w imieniu operatora pocztowego lub innej osobie uprawnionej do doręczania przesyłek na podstawie odrębnych przepisów, nie później niż trzeciego dnia roboczego od daty jej wpływu do jednostki penitencjarnej, a także udziela się, w miarę możliwości, informacji o aktualnym miejscu pobytu adresata.

5. Przekazywana placówce pocztowej albo oddawana pracownikowi operatora pocztowego, osobie występującej w imieniu operatora pocztowego lub innej osobie uprawnionej do doręczania przesyłek na podstawie odrębnych przepisów, przesyłka z korespondencją, o której mowa w ust. 4, jest zabezpieczona w sposób uniemożliwiający zapoznanie się z treścią korespondencji przez osoby nieuprawnione, w szczególności gdy przesyłka była otwierana.

6. W wypadku odmowy przyjęcia lub odmowy albo niemożności pokwitowania odbioru przesyłki z korespondencją urzędową niewymienionej w ust. 1 i 2 umieszcza się o tym wzmiankę w rejestrze korespondencji.

7. Jeżeli adresatem przesyłki z korespondencją jest osadzony korzystający z przepustki, czynności, o których mowa w ust. 1–6, dokonuje się nie później niż pierwszego dnia roboczego po dniu wyznaczonym jako termin powrotu do jednostki penitencjarnej.

8.⁴⁷⁾ Jeżeli adresatem przesyłki z korespondencją, która wpłynęła do siedziby jednostki penitencjarnej, jest osadzony ujęty w ewidencji wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne albo adresatem przesyłki, która wpłynęła do wyodrębnionego oddziału zewnętrznego, jest osadzony ujęty w ewidencji prowadzonej w siedzibie jednostki penitencjarnej, przepisy ust. 1, 2, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 116. 1.⁴⁸⁾ Przesyłkę z korespondencją urzędową adresowaną do osadzonego przetransportowanego przesyła się w ślad za przetransportowanym, z powiadomieniem nadawcy pisma. W wypadku przesyłki z korespondencją, do której dołączono potwierdzenie odbioru, oraz przesyłki przesłanej jako polecona bez potwierdzenia odbioru stosuje się przepisy § 115 ust. 1, 2, 4, 5 i 8.

2.⁴⁸⁾ Korespondencję urzędową adresowaną do jednostki penitencjarnej dotyczącą osadzonego przesyła się w ślad za przetransportowanym, z powiadomieniem nadawcy pisma, o ile z jej treści nie wynika, że powinna być załatwiona i przechowywana przez administrację jednostki penitencjarnej, do której była adresowana. Przesyłkę z korespondencją, która wpłynęła jako polecona, przesyła się w ten sam sposób. Jeżeli w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne, przepisy zdania pierwszego i drugiego stosuje się odpowiednio do korespondencji urzędowej adresowanej do siedziby jednostki penitencjarnej albo wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne, dotyczącej osadzonego przetransportowanego.

2a.⁴⁹⁾ Jeżeli w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne, korespondencję urzędową adresowaną do:

- 1) siedziby jednostki penitencjarnej, a dotyczącą osadzonego ujętego w ewidencji tego wyodrębnionego oddziału zewnętrznego,
- 2) wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne, a dotyczącą osadzonego ujętego w ewidencji siedziby tej jednostki

– przekazuje się w ramach jednostki penitencjarnej.

3.⁵⁰⁾ W wypadku przesyłki z korespondencją prywatną adresowanej do osadzonego przetransportowanego stosuje się odpowiednio przepisy § 115 ust. 4 i 8.

⁴⁷⁾ Dodany przez § 1 pkt 29 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

⁴⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 30 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

⁴⁹⁾ Dodany przez § 1 pkt 30 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 30 lit. c rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

§ 117. 1. Jeżeli sąd lub prokurator prześle akta sprawy w celu przejrzania ich przez osadzonego, zwraca się je w terminie określonym przez ten organ. Do akt dołącza się pisemne oświadczenie osadzonego, że je przejrzał. Przepis § 115 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. W wypadku gdy przejrzanie akt przez osadzonego we wskazanym terminie nie jest możliwe, uzgadnia się z sądem lub prokuratorem termin zwrotu akt.

3. Dyrektor ustala sposób przeglądania przez osadzonych akt, o których mowa w ust. 1, oraz dokumentowania tej czynności.

§ 118. 1. Jeżeli względem tymczasowo aresztowanego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, jego korespondencję przesyła się temu organowi dysponującemu, którego postanowienie o tymczasowym aresztowaniu wprowadzono do wykonania jako pierwsze, chyba że organy dysponujące zarządzają inaczej. Przepisu nie stosuje się do:

- 1) zawiadomień, o których mowa w § 42;
- 2) korespondencji, o której mowa w art. 217b § 2 k.k.w.;
- 3) korespondencji, o której mowa w art. 217b § 1a i 3 k.k.w., chyba że organ, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje, zarządzi inaczej.

2. Korespondencja skazanego, ukaranego oraz tymczasowo aresztowanego, względem którego stosuje się przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, prowadzona w języku obcym, podlega przetłumaczeniu przez jednostkę penitencjarną, w której on przebywa.

3. Nadzoru nad korespondencją skazanych, ukaranych i tymczasowo aresztowanych, względem których stosuje się przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, innej niż ta, o której mowa w art. 8a § 2 i 3 k.k.w., dokonuje wyznaczony przez dyrektora funkcjonariusz lub pracownik, który przekazuje funkcjonariuszowi lub pracownikowi komórki organizacyjnej bezpośrednio odpowiedzialnej za prowadzenie oddziaływań penitencjarnych wobec osadzonego istotne informacje uzyskane w wyniku tej czynności.

4. Cenzurowania korespondencji skazanych, ukaranych i tymczasowo aresztowanych, względem których stosuje się przepisy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, innej niż ta, o której mowa w art. 8a § 2 i 3 k.k.w., dokonuje funkcjonariusz lub pracownik komórki organizacyjnej bezpośrednio odpowiedzialnej za prowadzenie oddziaływań penitencjarnych wobec osadzonego, który przekazuje wyznaczonemu funkcjonariuszowi, odpowiedzialnemu za gromadzenie i przetwarzanie informacji uzyskanych w wyniku wykonywanych czynności profilaktycznych, informacje dotyczące bezpieczeństwa jednostki penitencjarnej lub ochrony interesu społecznego, uzyskane w wyniku tej czynności.

5. W wypadku gdy organ dysponujący odstąpi od cenzurowania korespondencji tymczasowo aresztowanego, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

6. Cenzurowania korespondencji tymczasowo aresztowanego, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, z powodów określonych w art. 212ba § 1 k.k.w., dokonuje się zgodnie z ustalonym przez dyrektora sposobem realizacji szczególnej ochrony tego osadzonego.

7. Jeżeli funkcjonariusz lub pracownik komórki organizacyjnej bezpośrednio odpowiedzialnej za prowadzenie oddziaływań penitencjarnych wobec osadzonego, po zapoznaniu się z treścią korespondencji, uzna, że zachodzi konieczność usunięcia części tekstu lub uczynienia go nieczytelnym albo zatrzymania korespondencji, przedstawia dyrektorowi wniosek w tej sprawie.

8. Przepisy ust. 1–7 stosuje się do korespondencji urzędowej i prywatnej.

Rozdział 9

Zwalnianie osadzonych

§ 119. 1. Zwolnienie tymczasowo aresztowanego ze sprawy następuje na skutek upływu terminu stosowania tymczasowego aresztowania, jeżeli jednostka penitencjarna nie otrzymała w tej sprawie:

- 1) odpisu prawomocnego wyroku skazującego na karę pozbawienia wolności albo karę aresztu wojskowego, wraz z nakazem przyjęcia;
- 2) odpisu prawomocnego orzeczenia sądu okręgowego określającego karę pozbawienia wolności, która ma być wykonywana, wraz z nakazem przyjęcia – w wypadku tymczasowo aresztowanego prawomocnie skazanego za granicą.

2. Zwolnienie tymczasowo aresztowanego ze sprawy następuje również po otrzymaniu:

- 1) odpisu postanowienia o uchyleniu tymczasowego aresztowania wydanego przez:
 - a) organ dysponujący,
 - b) sąd właściwy do rozpoznania zażalenia na postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania lub wniosku w przedmiocie dalszego stosowania– wraz z nakazem zwolnienia;
- 2) odpisu postanowienia sądu o uchyleniu postanowienia przedłużającego tymczasowe aresztowanie, wraz z nakazem zwolnienia;
- 3) odpisu protokołu przyjęcia poręczenia majątkowego, wraz z nakazem zwolnienia; przepis § 5 ust. 1 pkt 1–3 i 6 stosuje się odpowiednio;
- 4) odpisu prawomocnego orzeczenia sądu o zastosowaniu środka zabezpieczającego, wraz z poleceniem doprowadzenia do zakładu psychiatrycznego, o którym mowa w art. 201 § 3 k.k.w., a jeżeli wobec tymczasowo aresztowanego:
 - a) wykonywana jest również kara orzeczona w innej sprawie – ponadto zarządzenia sędziego penitencjarnego o wykonaniu w pierwszej kolejności środka zabezpieczającego,
 - b) wykonywane jest tymczasowe aresztowanie w innej sprawie – ponadto dokumentu, z treści którego wynika, że ma zostać zwolniony także z tej sprawy, wraz z nakazem zwolnienia; przepisy § 5 stosuje się odpowiednio;
- 5) odpisu pisma Ministra Sprawiedliwości zawierającego rozstrzygnięcie w przedmiocie wydania ściganego tymczasowo aresztowanego obcemu państwu, wraz z nakazem wydania;
- 6) odpisu pisma Ministra Sprawiedliwości lub postanowienia sądu zawierającego rozstrzygnięcie w przedmiocie przekazania tymczasowo aresztowanego obcemu państwu, wraz z nakazem wydania;
- 7) odpisu postanowienia o uchyleniu tymczasowego aresztowania lub o zmianie tego środka zapobiegawczego na łagodniejszy wobec nieletniego, wraz z nakazem wydania z zawartą w nim informacją o umieszczeniu go w zakładzie poprawczym lub schronisku dla nieletnich;
- 8) odpisu wniosku o przejęcie ścigania karnego tymczasowo aresztowanego cudzoziemca, wraz z pismem organu dysponującego zawierającym informację o rozstrzygnięciu w przedmiocie przekazania ścigania organom państwa obcego i nakazem wydania; przepis § 5 ust. 1 pkt 1–3 i 6 stosuje się odpowiednio;
- 9) innego dokumentu, z treści którego wynika, że tymczasowo aresztowany ma być zwolniony, wraz z odpowiednim nakazem; przepisy § 5 stosuje się odpowiednio.

3. Przepisy ust. 2 pkt 1 lit. b, pkt 2–4 i 7 stosuje się, chociażby nie nadesłano uprzednio zawiadomienia o przekazaniu tymczasowo aresztowanego do dyspozycji sądu.

4. Zwolnienie tymczasowo aresztowanego ze sprawy następuje w dniu upływu terminu stosowania tymczasowego aresztowania albo w dacie wpływu dokumentów, o których mowa w ust. 2, chyba że określono w nich późniejszy dzień zwolnienia.

5.⁵¹⁾ Jeżeli zachodzi konieczność doprowadzenia tymczasowo aresztowanego do zakładu psychiatrycznego położonego w znacznej odległości od siedziby jednostki penitencjarnej albo do wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne, w którym tymczasowo aresztowany przebywa, a jednocześnie wystąpią trudności w realizacji doprowadzenia w dacie wpływu dokumentów, o których mowa w ust. 2 pkt 4, jego zwolnienie może nastąpić także pierwszego dnia po dacie wpływu tych dokumentów.

6. Zwolnienie osoby pozbawionej wolności na terytorium innego państwa, czasowo wydanej w celu złożenia zeznań w charakterze świadka lub dokonania z jej udziałem innej czynności procesowej przed polskim sądem lub prokuratorem w toczącym się postępowaniu karnym, następuje po otrzymaniu odpisu postanowienia polskiego sądu zarządzającego zwolnienie z aresztu śledczego takiej osoby, wraz z nakazem wydania.

7. Dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 5–8 i ust. 6, mogą być przesłane telefaksem.

⁵¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 31 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

8. Dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4, mogą być przesłane telefaksem, jeżeli nie jest możliwe doręczenie tych dokumentów w inny sposób w dacie rozstrzygnięcia o zwolnieniu tymczasowo aresztowanego ze sprawy, a jednocześnie:

- 1) nie jest możliwe także potwierdzenie zwolnienia tymczasowo aresztowanego w sposób określony w § 7 ust. 1 pkt 2;
- 2) spełnione są następujące warunki:
 - a) prezes sądu lub przewodniczący wydziału albo kierownik jednostki organizacyjnej prokuratury uprzedził telefonicznie, że dokumenty te zostaną przesłane telefaksem,
 - b) wraz z dokumentami przekazana została informacja o właściwym numerze telefonu w celu potwierdzenia zwolnienia tymczasowo aresztowanego,
 - c) kierownik albo wyznaczony funkcjonariusz lub pracownik działu ewidencji potwierdził telefonicznie fakt zwolnienia tymczasowo aresztowanego; tymczasowo aresztowanego nie zwalnia się, jeżeli nie uzyskano telefonicznego potwierdzenia faktu zwolnienia; z rozmowy telefonicznej sporządza się notatkę urzędową, którą włącza się do akt ewidencyjnych; notatkę sporządza się także w wypadku braku możliwości potwierdzenia faktu zwolnienia.

§ 120. 1. Zwolnienie skazanego lub ukaranego ze sprawy następuje na skutek wykonania w całości kary lub środka przymusu.

2. Zwolnienie skazanego lub ukaranego ze sprawy następuje również po otrzymaniu:

- 1) odpisu postanowienia o:
 - a) udzieleniu przerwy w wykonaniu kary,
 - b) udzieleniu warunkowego zwolnienia,
 - c) udzieleniu zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego,
 - d) zastosowaniu amnestii,
 - e) wstrzymaniu wykonania kary,
 - f) zawieszeniu postępowania wykonawczego,
 - g) umorzeniu postępowania wykonawczego,
 - h) rozłożeniu grzywny na raty,
 - i) przywróceniu terminu do wniesienia środka odwoławczego od wykonywanego orzeczenia,
 - j) uchyleniu aresztowania wykonywanego w związku z wymierzeniem kary porządkowej lub stosowaniem środka przymusu– wraz z nakazem zwolnienia;
- 2) zarządzenia zwolnienia skazanego, w wypadku wymierzenia w wyroku łącznym kary niższej od okresu odbytych i połączonych już kar pozbawienia wolności lub równej temu okresowi, wraz z odpisem nieprawomocnego wyroku łącznego i nakazem zwolnienia;
- 3) odpisu wyroku kasacyjnego uchylającego zaskarżony wyrok, wraz z nakazem zwolnienia;
- 4) odpisu postanowienia o zastosowaniu prawa łaski, wraz z nakazem zwolnienia;
- 5) zarządzenia zwolnienia wydanego przez właściwy sąd w związku ze złożeniem kwoty pieniężnej przypadającej do uiszczenia tytułem grzywny zamienionej na zastępczą karę pozbawienia wolności lub zastępczą karę aresztu, wraz z nakazem zwolnienia;
- 6) pisma głównego księgowego jednostki penitencjarnej informującego o wysokości kwoty pieniężnej uiszczonej w tej jednostce tytułem grzywny zamienionej na zastępczą karę pozbawienia wolności lub zastępczą karę aresztu, jeżeli kwota ta jest równa kwocie pozostałej jeszcze do uiszczenia – z uwzględnieniem okresu już wykonanej kary zastępczej;
- 7) odpisu prawomocnego orzeczenia sądu o zastosowaniu środka zabezpieczającego, wraz z poleceniem doprowadzenia do zakładu psychiatrycznego, o którym mowa w art. 201 § 3 k.k.w., a jeżeli wobec skazanego:
 - a) wykonywana jest również kara orzeczona w innej sprawie – ponadto zarządzenia sędziego penitencjarnego o wykonaniu w pierwszej kolejności środka zabezpieczającego,
 - b) wykonywane jest tymczasowe aresztowanie w innej sprawie – ponadto dokumentu, z treści którego wynika, że powinien zostać zwolniony także z tej sprawy, wraz z nakazem zwolnienia; przepisy § 5 stosuje się odpowiednio;

- 8) odpisu prawomocnego postanowienia sądu o dopuszczalności przekazania, w celu wykonania kary w państwie obcym, cudzoziemca skazanego przez sąd polski, wraz z nakazem wydania;
- 9) odpisu postanowienia sądu w przedmiocie wystąpienia do państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie kary pozbawienia wolności, wraz z pismem tego sądu zawierającym informację o przekazaniu orzeczenia do wykonania za granicę i nakazem wydania;
- 10) zarządzenia sędziego penitencjarnego o wykonaniu w pierwszej kolejności środka zabezpieczającego w wypadku, o którym mowa w § 59 ust. 3;
- 11) innego dokumentu, z treści którego wynika, że skazany lub ukarany powinien być zwolniony, wraz z odpowiednim nakazem; przepisy § 5 stosuje się odpowiednio.

3. Zwolnienie skazanego lub ukaranego ze sprawy następuje w dniu, w którym upływa termin końca kary lub stosowania środka przymusu, albo w dacie wpływu dokumentów, o których mowa w ust. 2, chyba że określono w nich późniejszy dzień zwolnienia.

4.⁵²⁾ Jeżeli zachodzi konieczność doprowadzenia skazanego lub ukaranego do zakładu psychiatrycznego położonego w znacznej odległości od siedziby jednostki penitencjarnej albo do wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne, w którym skazany lub ukarany przebywa, a jednocześnie wystąpią trudności w realizacji doprowadzenia w dniu wpływu dokumentów, o których mowa w ust. 2 pkt 7, jego zwolnienie może nastąpić także pierwszego dnia po dacie wpływu tych dokumentów.

§ 121. W wypadku stwierdzenia, że pozbawienie wolności nastąpiło niezgodnie z prawem, zwolnienie osadzonego może nastąpić także po otrzymaniu wydanego w tym przedmiocie zarządzenia sędziego penitencjarnego, wraz z nakazem zwolnienia.

§ 122. W razie uzasadnionego przypuszczenia, że orzeczenie lub zarządzenie skutkujące zwolnieniem osadzonego zostało wydane niezgodnie z prawem, dyrektor powiadamia o tym natychmiast sędziego penitencjarnego; przypuszczenie takie nie stanowi podstawy do odmowy wykonania orzeczenia lub zarządzenia. Kopię powiadomienia włącza się do akt ewidencyjnych.

§ 123. 1. Zwolnienie osadzonego z jednostki penitencjarnej następuje w:

- 1) dniu, w którym upływa termin stosowania tymczasowego aresztowania;
- 2) dniu, w którym upływa termin końca kary lub środka przymusu;
- 3) dacie wpływu do jednostki penitencjarnej, w której osadzony przebywa, dokumentów skutkujących zwolnieniem, chyba że:
 - a) określono w nich późniejszą datę zwolnienia,
 - b) wystąpią okoliczności, o których mowa w § 119 ust. 5 albo w § 120 ust. 4, powodujące konieczność zwolnienia osadzonego pierwszego dnia po dacie wpływu tych dokumentów.

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2:

- 1) czynności związane ze zwolnieniem osadzonego należy realizować z uwzględnieniem terminu końca kary lub środka przymusu określonego datą kalendarzową, godziną i minutą lub określonego przez sąd w postanowieniu o tymczasowym aresztowaniu; jeżeli sąd określił w postanowieniu o tymczasowym aresztowaniu jedynie datę kalendarzową, a nie określił godziny i minuty, zwolnienie następuje nie później niż o godzinie i minucie odpowiadającej godzinie i minucie rozpoczęcia pozbawienia wolności, w związku z przyjęciem osadzonego;
- 2) zwolnienie nie może nastąpić później niż w wyznaczonym terminie końca kary lub środka przymusu określonym datą kalendarzową, godziną i minutą lub określonym przez sąd w postanowieniu o tymczasowym aresztowaniu;
- 3) zwolnienie następuje w ostatnim dniu wykonywania pozbawienia wolności:
 - a) w dacie będącej dniem roboczym – w godzinach urzędowania administracji jednostki penitencjarnej, a w dacie będącej dniem wolnym od pracy – w godzinach odpowiadających godzinom urzędowania administracji w tej jednostce penitencjarnej, chyba że nie jest to możliwe ze względu na termin, o którym mowa w pkt 1 i 2,

⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 32 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

- b) w godzinach urzędowania administracji jednostki penitencjarnej albo w godzinach odpowiadających godzinom urzędowania administracji w tej jednostce penitencjarnej w dacie poprzedzającej datę, w której upływa termin, o którym mowa w pkt 1 i 2 – jeżeli nie jest możliwe zwolnienie zgodnie z przepisem lit. a

– przy czym w wypadku gdy termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, upływa w dacie będącej dniem wolnym od pracy, w którym nie jest pełniony dyżur przez funkcjonariuszy lub pracowników działu ewidencji, następującej po dacie będącej dniem roboczym, dopuszczalne jest zwolnienie w godzinach urzędowania administracji jednostki penitencjarnej w dacie będącej dniem roboczym poprzedzającej datę upływu terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, pod warunkiem że zwolnienie nastąpi nie wcześniej niż 24 godziny przed upływem tego terminu. Przepis stosuje się odpowiednio, gdy termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, upływa w dacie będącej dniem wolnym od pracy, w którym nie jest pełniony dyżur przez funkcjonariuszy lub pracowników działu ewidencji, a w poprzedzającej go dacie również będącej dniem wolnym od pracy pełniony jest dyżur przez funkcjonariuszy lub pracowników działu ewidencji.

3. W uzasadnionych wypadkach zwolnienie osadzonego z jednostki penitencjarnej może nastąpić w innym czasie niż godziny urzędowania administracji jednostki penitencjarnej albo godziny odpowiadające godzinom urzędowania administracji w tej jednostce, o których mowa w ust. 2 pkt 3, w ostatnim dniu wykonywania pozbawienia wolności.

4. Na pisemne polecenie organu dysponującego, zwolnienie tymczasowo aresztowanego, względem którego nie stosuje się przepisów o wykonywaniu kary pozbawienia wolności, następuje w innych godzinach niż wymienione w ust. 2 pkt 3; przepis ust. 2 pkt 2 stosuje się.

5. Przejęcie przez organ doprowadzający osadzonego, który po zwolnieniu z jednostki penitencjarnej ma być nadal pozbawiony wolności, może nastąpić także po upływie wyznaczonej godziny i minuty jego zwolnienia, o której mowa w ust. 2 pkt 1.

6. W razie niezgłoszenia się organu doprowadzającego, o którym mowa w § 133, w celu przejęcia osadzonego cudzoziemca w wypadkach, o których mowa w § 11 ust. 2 pkt 6, zwolnienie następuje nie wcześniej niż o godz. 14⁰⁰ w wyznaczonej dacie.

7. W wypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli w dokumentach skutkujących zwolnieniem określono późniejszą datę zwolnienia, do realizacji czynności związanych ze zwolnieniem należy przystąpić:

- 1) po rozpoczęciu urzędowania przez administrację jednostki penitencjarnej – jeżeli określono, że zwolnienie ma nastąpić w dacie będącej dniem roboczym;
- 2) w godzinach odpowiadających godzinom urzędowania administracji w tej jednostce penitencjarnej – jeżeli określono, że zwolnienie ma nastąpić w dacie będącej dniem wolnym od pracy.

Przepis ust. 2 pkt 3 stosuje się. Na pisemne polecenie organu, który zarządził zwolnienie osadzonego, zwolnienie następuje w innym czasie.

8. W wypadku gdy zwolnienie z jednostki penitencjarnej odbywa się przed rozpoczęciem urzędowania przez administrację jednostki penitencjarnej albo po godzinach urzędowania administracji tej jednostki lub po godzinach dyżuru funkcjonariuszy lub pracowników działu ewidencji, realizuje je, w zakresie ustalonym przez dyrektora, dowódca zmiany.

§ 124. W wypadku nieprzerwanego pozbawienia wolności, jeżeli osadzony został przekazany:

- 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innego państwa – wyznaczoną godzinę i minutę zwolnienia, o której mowa w § 123 ust. 2 pkt 1, stanowi godzina i minuta odpowiadająca godzinie i minucie przejęcia osoby przekazanej przez organ doprowadzający, w związku z jej doprowadzeniem do aresztu śledczego;
- 2) ze schroniska dla nieletnich lub innego zakładu zamkniętego, jeżeli na podstawie otrzymanych dokumentów nie jest możliwe określenie godziny i minuty rozpoczęcia pozbawienia wolności, przyjmuje się, na potrzeby wyznaczenia godziny i minuty zwolnienia, o której mowa w § 123 ust. 2 pkt 1, że pozbawienie wolności rozpoczęło się o godzinie 0⁰⁰.

§ 125. Zwolnienie z jednostki penitencjarnej osoby osadzonej w kilku sprawach może nastąpić wyłącznie w wypadku, gdy w każdej z tych spraw istnieją podstawy zwolnienia.

§ 126. 1.⁵³⁾ O mającym nastąpić zwolnieniu osadzonego z jednostki penitencjarnej kierownik informuje zainteresowane służby tej jednostki w terminie i w sposób ustalonych przez dyrektora. Jeżeli w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne, kierownik informuje zainteresowane służby, odpowiednio, w siedzibie jednostki penitencjarnej albo w tym wyodrębnionym oddziale zewnętrznym.

⁵³⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 33 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

2. Jeżeli termin zwolnienia nie był wcześniej znany, informację o zwolnieniu przekazuje się po otrzymaniu dokumentów skutkujących zwolnieniem.

3. Przygotowanie osadzonego do zwolnienia poszczególne służby potwierdzają na wystawionej przez dział ewidencji karcie zwolnienia, którą przechowuje się w dokumentacji finansowej danej jednostki penitencjarnej.

4. Po potwierdzeniu, o którym mowa w ust. 3, właściwe służby przekazują do działu ewidencji informacje niezbędne do sporządzenia świadectwa zwolnienia.

5. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do skazanego uznanego za stwarzającego zagrożenie, w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób, jeżeli zachodzi konieczność jego doprowadzenia, w dniu zwolnienia, do Krajowego Ośrodka Zapobiegania Zachowaniom Dysocjalnym, z tym że informację o tym przekazuje się po otrzymaniu odpisu prawomocnego postanowienia sądu o umieszczeniu osoby uznanej za stwarzającą zagrożenie w tym ośrodku wraz z poleceniem doprowadzenia.

§ 127. 1. Przed zwolnieniem osadzonego z jednostki penitencjarnej kierownik:

- 1) sprawdza:
 - a) akta ewidencyjne wraz z dokumentami skutkującymi zwolnieniem w celu potwierdzenia prawidłowości zwolnienia,
 - b) świadectwo zwolnienia;
- 2) podpisuje potwierdzenie legalności zwolnienia ze sprawy;
- 3) do dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2, dołącza:
 - a) teczkę osobopoznawczą,
 - b) książkę zdrowia.

2. Dyrektor ustala – na podstawie informacji przekazanej przez podmiot leczniczy dla osób pozbawionych wolności – zdolność osadzonego do samodzielnego powrotu do miejsca zameldowania lub miejsca przebywania bez zameldowania, a następnie sprawdza, czy właściwe służby jednostki penitencjarnej wykonały czynności niezbędne dla prawidłowego zwolnienia osadzonego.

3. Dokumentację, o której mowa w ust. 1, kierownik przedkłada dyrektorowi wraz z kalendarzem zwolnień skazanych i kalendarzem zwolnień tymczasowo aresztowanych w celu zatwierdzenia przez niego prawidłowości zwolnienia oraz podpisania:

- 1) potwierdzenia legalności zwolnienia ze sprawy;
- 2) świadectwa zwolnienia.

4. Prawidłowość zwolnienia z jednostki penitencjarnej dyrektor oraz kierownik potwierdzają podpisem i odciskiem stempla imiennego na obwolicie akt ewidencyjnych.

5. Jeżeli osadzony nie jest zwalniany z jednostki penitencjarnej, ponieważ pozostaje pozbawiony wolności w innej sprawie, kierownik przedkłada dyrektorowi akta ewidencyjne wraz z kalendarzem zwolnień skazanych i kalendarzem zwolnień tymczasowo aresztowanych oraz potwierdzeniem legalności zwolnienia ze sprawy w celu zatwierdzenia przez niego prawidłowości zwolnienia oraz podpisania potwierdzenia legalności zwolnienia ze sprawy.

6. Otrzymanie dokumentów dotyczących osadzonego podlegającego zwolnieniu ze sprawy w danym dniu dyrektor potwierdza w kalendarzu zwolnień skazanych i kalendarzu zwolnień tymczasowo aresztowanych podpisem w rubryce „Uwagi” przy nazwisku zwalnianego.

7. Przed zakończeniem urzędowania kierownik potwierdza adnotacją „Sprawdziłem” oraz podpisem i odciskiem stempla imiennego na właściwej stronie kalendarza zwolnień skazanych i kalendarza zwolnień tymczasowo aresztowanych, że przygotowano dokumenty dotyczące zwolnienia wszystkich osadzonych podlegających zwolnieniu w danym dniu oraz w dniach następnych, jeżeli są one wolne od pracy. Dotyczy to zarówno zwolnień ze sprawy, jak i z jednostki penitencjarnej.

§ 128. Otrzymanie świadectwa zwolnienia oraz dokumentów osobistych zwalniany potwierdza czytelnym podpisem na obwolicie akt ewidencyjnych, z zastrzeżeniem § 133. Przepis § 115 ust. 1 stosuje się odpowiednio. Duplikatu świadectwa zwolnienia nie sporządza się.

§ 129. 1. Jeżeli w trakcie dokonywania czynności procesowych poza terenem jednostki penitencjarnej nastąpiło zwolnienie tymczasowo aresztowanego lub ukaranego karą porządkową, o której mowa w art. 276 § 2 i art. 916 § 1 k.p.c. lub art. 287 § 2 k.p.k., czynności związanych ze zwolnieniem dokonuje się po otrzymaniu dokumentów skutkujących zwolnieniem.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, dokumenty skutkujące zwolnieniem mogą być przesłane telefaksem; przepisu § 7 ust. 2 nie stosuje się. Jeżeli tymczasowo aresztowany lub ukarany jest pozbawiony wolności także w innej sprawie, dokumenty skutkujące zwolnieniem przekazuje się za pośrednictwem organu doprowadzającego.

3. Jako termin zwolnienia odnotowywany w dokumentacji przyjmuje się datę, w której nastąpiło faktyczne zwolnienie.

§ 130. 1. O zwolnieniu tymczasowo aresztowanego ze sprawy zawiadamia się:

- 1) organ dysponujący;
- 2) organ, który zarządził zwolnienie.

2. O zwolnieniu skazanego lub ukaranego ze sprawy zawiadamia się:

- 1) właściwy sąd;
- 2) sąd, który zarządził zwolnienie.

3. O zwolnieniu dłużnika, wobec którego zastosowano środek przymusu, kierownik powiadamia na piśmie kierownika działu odpowiedzialnego za sprawy kwatermistrzowskie oraz informuje o liczbie dni aresztu, który był wykonywany wobec dłużnika, w celu rozliczenia z komornikiem kwoty, o której mowa w § 27 ust. 2.

4. O zwolnieniu osadzonego z jednostki penitencjarnej zawiadamia się ponadto organ wymieniony w § 44 ust. 1, a w wypadku, o którym mowa w art. 31a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, organ wymieniony w § 44 ust. 2.

5. W zawiadomieniach o zwolnieniu przesyłanych do organów, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, podaje się w szczególności datę i przyczynę zwolnienia.

6. W zawiadomieniach o zwolnieniu osadzonego z jednostki penitencjarnej, przesyłanych do organów wymienionych w ust. 1 i 2, odnotowuje się ponadto informacje o miejscu przebywania osadzonego po zwolnieniu.

7. Zawiadomienie o zwolnieniu przesyła się nie później niż pierwszego dnia roboczego po zwolnieniu.

§ 131. 1. O terminie zwolnienia skazanego i ukaranego cudzoziemca z jednostki penitencjarnej – na trzy miesiące przed tym terminem – a ponadto o wszczęciu wobec niego przed sądem penitencjarnym postępowania w sprawie o warunkowe zwolnienie, udzielenie przerwy w wykonaniu kary albo zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego powiadamia się:

- 1) najbliższe dla jednostki penitencjarnej właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny, a w wypadku braku przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej oraz gdy dotyczy to skazanego lub ukaranego, którego obywatelstwa nie ustalono – ministra właściwego do spraw zagranicznych;
- 2) wojewodę oraz komendanta oddziału Straży Granicznej właściwych miejscowo dla jednostki penitencjarnej, a kopią tego powiadomienia – komendanta wojewódzkiego Policji właściwego miejscowo dla jednostki penitencjarnej.

2. O wyznaczonym przez sąd penitencjarny terminie posiedzenia, na którym będzie rozpatrywana sprawa o udzielenie cudzoziemcowi warunkowego zwolnienia, przerwy w wykonaniu kary albo zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, powiadamia się bezzwłocznie po otrzymaniu wykazu spraw, które mają być w danym dniu rozpoznane (wokandy), komendanta oddziału Straży Granicznej właściwego miejscowo dla jednostki penitencjarnej.

3. Jeżeli termin zwolnienia osadzonego cudzoziemca nie był wcześniej znany, powiadomienia, o których mowa w ust. 1, przesyła się natychmiast po ustaleniu tego terminu.

4. Powiadomienie zawiera następujące dane dotyczące cudzoziemca:

- 1) nazwisko i imię (imiona);
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) imiona rodziców;
- 4) obywatelstwo;

- 5) nazwę i numer dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy lub informację o jego braku;
- 6) kwalifikację prawną czynu oraz wymiar kary;
- 7) przewidywany termin zwolnienia;
- 8) informację, dokąd zamierza udać się po zwolnieniu;
- 9) stan konta depozytowego w walucie polskiej i obcej;
- 10) informacje o ewentualnych potrzebach po zwolnieniu.

5. Jeżeli cudzoziemiec ma być przekazany za granicę, nie wysyła się powiadomień, o których mowa w ust. 1, oraz nie sporządza się świadectwa zwolnienia.

§ 132. 1. O każdym cudzoziemcu skazanym prawomocnym wyrokiem na podlegającą wykonaniu karę pozbawienia wolności:

- 1) będącym obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo będącym obywatelem państwa, które jest stroną Protokołu dodatkowego do Konwencji o przekazywaniu osób skazanych, sporządzonego w Strasburgu dnia 18 grudnia 1997 r. (Dz. U. z 2000 r. poz. 490) oraz nie złożyło oświadczenia określonego w art. 3 ust. 6 tego Protokołu, i
- 2) któremu pozostał do odbycia co najmniej 1 rok pozbawienia wolności

– dyrektor powiadamia wojewodę oraz komendanta oddziału Straży Granicznej właściwych miejscowo dla jednostki penitencjarnej.

2. W wypadku gdy wobec cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, toczy się postępowanie karne w kolejnej sprawie, nawet jeżeli nie zastosowano w niej tymczasowego aresztowania, powiadomienie przesyła się dopiero po uzyskaniu pisemnej informacji o zakończeniu tego postępowania.

3. W razie wątpliwości, czy w stosunku do skazanego cudzoziemca należy powiadomić organy wymienione w ust. 1, zwłaszcza gdy skazany jest obywatelem więcej niż jednego państwa, stosowne powiadomienie przesyła się.

4. Powiadomienie zawiera informacje, o których mowa w § 131 ust. 4 pkt 1–5, oraz:

- 1) oznaczenie właściwego sądu wraz z sygnaturą akt sprawy;
- 2) termin początku i końca wykonywania kary.

5. Po otrzymaniu dokumentu, z treści którego wynika, że wobec cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, została wydana decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu albo decyzja o wydaleniu, o których mowa w § 11 ust. 2 pkt 6 lit. a i b, dyrektor przesyła kopię otrzymanego dokumentu, wraz z aktualnymi informacjami, o których mowa w ust. 4, jeśli decyzja dotyczy obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej – do właściwego sądu, a w pozostałych wypadkach do właściwej komórki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości, w celu zainicjowania postępowania o przekazanie skazanego cudzoziemca do wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. W wypadku gdy wykonanie tych decyzji nastąpiło przed zakończeniem postępowania o przekazanie skazanego, dyrektor informuje o tym właściwy sąd albo właściwą komórkę organizacyjną w Ministerstwie Sprawiedliwości.

6. Przesyłanie powiadomień, o których mowa w ust. 1 i 5, nie stanowi przeszkody w przetransportowaniu skazanego cudzoziemca. Jeżeli przetransportowanie nastąpiło po przesłaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, do jednostki penitencjarnej położonej w innym województwie, dyrektor jednostki, do której przybył skazany cudzoziemiec, powiadamia organy, do których wysłano powiadomienie, o nowym miejscu pobytu skazanego. Powiadomienie to przesyła się nie później niż trzeciego dnia roboczego po przetransportowaniu skazanego. Powiadomienia nie przesyła się, jeżeli przeniesienie skazanego jest związane z czasowym pobytom, o którym mowa w § 74 ust. 5 i 7.

7. Właściwa komórka organizacyjna podległa Ministrowi Sprawiedliwości bezzwłocznie powiadamia jednostki penitencjarne, za pośrednictwem Centralnego Zarządu Służby Więziennej, o zmianach dotyczących państw stron Protokołu dodatkowego do Konwencji o przekazywaniu osób skazanych sporządzonego w Strasburgu dnia 18 grudnia 1997 r., w tym o treści oświadczeń złożonych do art. 3 tego Protokołu.

§ 133. W wypadku gdy w stosunku do osadzonego podjęto decyzję o przekazaniu go za granicę albo w wypadkach, o których mowa w § 11 ust. 2 pkt 6, w dniu zwolnienia wydaje się go organowi doprowadzającemu na podstawie pisemnego upoważnienia kierownika jednostki organizacyjnej tego organu. Dokumenty, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 4 lit. e i pkt 5, przekazuje się organowi doprowadzającemu za pokwitowaniem na obwołucie akt ewidencyjnych.

§ 134. 1. Przejęcie w celu przekazania do zakładu poprawczego lub schroniska dla nieletnich zwalnianego tymczasowo aresztowanego oraz jego dokumentów osobistych organ doprowadzający potwierdza na nakazie wydania.

2. Przepis stosuje się odpowiednio do realizacji przez organ doprowadzający polecenia doprowadzenia osadzonego.

§ 135. Jeżeli skazanego uznano za osobę stwarzającą zagrożenie, w trybie przepisów ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób, a dyrektor otrzymał odpis prawomocnego postanowienia sądu o umieszczeniu osoby stwarzającej zagrożenie w Krajowym Ośrodku Zapobiegania Zachowaniom Dysocjalnym wraz z poleceniem doprowadzenia, w dniu zwolnienia z jednostki penitencjarnej przenosi się go do tego ośrodka.

§ 136. Jeżeli wpłynie pisemna informacja sądu lub prokuratora, że Europejski Trybunał Praw Człowieka zastosował wobec skazanego środek tymczasowy, dyrektor powiadamia właściwe komórki organizacyjne w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz *Prokuraturze Generalnej*⁵⁴⁾ o wszczęciu wobec tego skazanego przed sądem penitencjarnym postępowania w sprawie o warunkowe zwolnienie, udzielenie przerwy w wykonaniu kary albo zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego.

§ 137. 1.⁵⁵⁾ Osadzonemu opuszczającemu jednostkę penitencjarną w związku z udzieloną przepustką wydaje się kartę tożsamości oraz wypełniony druk przepustki podpisany przez dyrektora albo upoważnionego kierownika wyodrębnionego oddziału zewnętrznego.

2. Osadzonym korzystającym z przepustki nie wydaje się dokumentów, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 4 lit. a–c, e i pkt 5, chyba że jest to uzasadnione okolicznościami, dla których została udzielona.

3. Osadzonego poucza się o obowiązującym go trybie zgłaszania się do właściwej jednostki organizacyjnej Policji, w celu potwierdzenia na druku przepustki miejsca pobytu, oraz informuje o obowiązku zwrotu karty tożsamości i druku po powrocie do jednostki penitencjarnej.

4. Pouczenia, o którym mowa w ust. 3, nie udziela się w wypadku przepustki, o której mowa w art. 1059 k.p.c.

§ 138. 1. Jeżeli osadzony zbiegł albo w wyznaczonym terminie nie powrócił z przepustki, należy:

- 1) powiadomić telefaksem komendę powiatową (rejonową, miejską) Policji właściwą dla miejsca stałego pobytu osadzonego, w razie potrzeby za pośrednictwem komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji;
- 2) przesłać wniosek o zatrzymanie osadzonego wraz z informacjami, które mogą ułatwić zatrzymanie, do komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji właściwej miejscowo dla jednostki penitencjarnej, a jego odpis do:
 - a) organu dysponującego – w wypadku tymczasowo aresztowanego,
 - b) właściwego sądu – w wypadku skazanego lub ukaranego,
 - c) sądu penitencjarnego;
- 3) skompletować dokumentację osadzonego, dołączając do akt ewidencyjnych teczkę osobopoznawczą, książkę zdrowia, kartę identyfikacyjną oraz kartę tożsamości, a następnie przechowywać ją w dziale ewidencji oddzielnie od pozostałych akt.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wysyła się:

- 1) natychmiast – w wypadku ucieczki;
- 2) po apelu wieczornym – w wypadku osadzonego korzystającego z przepustki;
- 3) po upływie godziny od wyznaczonego osadzonemu terminu powrotu z przepustki – jeżeli ten termin upływa po apelu wieczornym.

3. Wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 1 pkt 3, przechowuje się akta dotyczące zatrudnienia osadzonego.

4. W wypadku powrotu osadzonego lub przyjęcia go do innej jednostki penitencjarnej jednostka, w której ewidencji dotychczas pozostawał, przesyła powiadomienie i odwołanie wniosku o zatrzymanie do organów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2. Powiadomienie do organu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wysyła się natychmiast telefaksem.

5.⁵⁶⁾ Jeżeli w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne, w wypadku przyjęcia do:

- 1) wyodrębnionego oddziału zewnętrznego realizującego czynności administracyjne osadzonego ujętego w ewidencji prowadzonej w siedzibie tej jednostki,

⁵⁴⁾ Obecnie: Prokuraturze Krajowej, na podstawie art. 26 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 178), która weszła w życie z dniem 4 marca 2016 r.

⁵⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 34 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

⁵⁶⁾ Dodany przez § 1 pkt 35 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

- 2) siedziby jednostki penitencjarnej lub podległych jej innych niż wymieniony w pkt 1 wyodrębnionych oddziałów zewnętrznych osadzonego ujętego w ewidencji prowadzonej w jej wyodrębnionym oddziale zewnętrznym realizującym czynności administracyjne

– przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 139. 1. W wypadku gdy skazany lub ukarany nie zgłosił się po przerwie w wykonaniu kary, powiadomienie, o którym mowa w § 138 ust. 1 pkt 1, wysyła się pierwszego dnia, a wniosek, o którym mowa w § 138 ust. 1 pkt 2 – pierwszego dnia roboczego po upływie terminu zgłoszenia się do jednostki penitencjarnej. Przepis § 138 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

2. Powiadomienia i odwołanie wniosku, o których mowa w § 138 ust. 4, przesyła się ponadto, jeżeli po wysłaniu powiadomień i wniosków, o których mowa w ust. 1, wpłynie postanowienie sądu penitencjarnego o udzieleniu dalszej przerwy.

§ 140. 1. Jeżeli osadzony, który zbiegł albo w wyznaczonym terminie nie powrócił z przepustki, w ciągu sześciu miesięcy nie zgłosił się lub nie zostanie ujęty, jednostka penitencjarna przesyła do organu dysponującego albo właściwego sądu wniosek o wydanie postanowień w przedmiocie zawieszenia postępowania oraz poszukiwania osadzonego listem gończym, o ile nie zostały one wydane wcześniej.

2. Po otrzymaniu postanowienia organu dysponującego o zawieszeniu postępowania albo postanowienia właściwego sądu o zawieszeniu postępowania wykonawczego, osadzony skreśla się z ewidencji jednostki penitencjarnej. Przepis § 125 stosuje się odpowiednio.

3. O skreśleniu osadzonego z ewidencji powiadamia się jednostki organizacyjne Policji, o których mowa w § 138 ust. 1 pkt 1 i 2, wraz z informacją, że do ponownego przyjęcia osadzonego do aresztu śledczego niezbędne są nakaz przyjęcia oraz wystawione przez uprawniony organ odpisy dokumentów, które stanowiły podstawę prawną pobytu osadzonego w jednostce penitencjarnej do czasu skreślenia go z ewidencji.

4. Odpis powiadomienia przesyła się do:

- 1) organu dysponującego – w wypadku tymczasowo aresztowanego;
- 2) właściwego sądu – w wypadku skazanego lub ukaranego;
- 3) sądu penitencjarnego;
- 4) organu wymienionego w § 44 ust. 1, a w wypadku, o którym mowa w art. 31a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, do organu wymienionego w § 44 ust. 2.

5. Jeżeli osoba skreślona z ewidencji jednostki penitencjarnej zostanie osadzona w innej sprawie w innej jednostce, areszt śledczy, do którego została przyjęta, powiadamia o tym telefaksem, telefonicznie lub pocztą elektroniczną jednostkę penitencjarną, w której nastąpiło skreślenie, w celu przesłania przez nią powiadomienia o ponownym osadzeniu do organu, o którym mowa w ust. 1. Kopię powiadomienia, wraz z teczką osobopoznawczą, przesyła się do jednostki penitencjarnej, w której osadzony aktualnie przebywa.

§ 141. Jeżeli zawieszenie postępowania albo zawieszenie postępowania wykonawczego w jednej sprawie nie skutkuje skreśleniem osadzonego z ewidencji jednostki penitencjarnej z przyczyn określonych w § 125, w wypadku przyjęcia osadzonego przystępuje się do wykonania wszystkich orzeczeń, których wykonanie zawieszono do czasu ujęcia osadzonego.

§ 142. Jeżeli w stosunku do osadzonego, który zbiegł albo w wyznaczonym terminie nie powrócił z przepustki, wpłynie dokument informujący o jego zgonie, występuje się do organu dysponującego albo właściwego sądu z wnioskiem o przesłanie postanowienia o umorzeniu postępowania lub postępowania wykonawczego. Do wniosku dołącza się otrzymany dokument. Kopię wniosku i dokumentu włącza się do akt ewidencyjnych.

§ 143. 1. Jeżeli w stosunku do osadzonego, który zbiegł albo w wyznaczonym terminie nie powrócił z przepustki, zostanie umorzone postępowanie lub postępowanie wykonawcze w związku z jego zgonem, wpłyną dokumenty skutkujące zwolnieniem albo upłynie termin stosowania tymczasowego aresztowania, zawiadamia się o tym:

- 1) organ dysponujący oraz organ, który zarządził zwolnienie – w wypadku tymczasowo aresztowanego;
- 2) właściwy sąd oraz sąd, który zarządził zwolnienie – w wypadku skazanego lub ukaranego;
- 3) jednostki organizacyjne Policji, o których mowa w § 138 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 4) sąd penitencjarny;
- 5) organ wymieniony w § 44 ust. 1, a w wypadku, o którym mowa w art. 31a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, organ, o którym mowa w § 44 ust. 2.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, jako termin zwolnienia odnotowywany w dokumentacji przyjmuje się odpowiednio datę:

- 1) ucieczki osadzonego,
- 2) wyznaczoną osadzonemu jako termin powrotu z przepustki,
- 3) opuszczenia jednostki penitencjarnej przez ukaranego korzystającego z przepustki udzielonej na podstawie art. 1059 k.p.c.

– chyba że z dokumentów przesłanych przez sąd wynika inna data.

§ 144. 1. Jeżeli w stosunku do osadzonego, który zbiegł albo w wyznaczonym terminie nie powrócił z przepustki, zostanie umorzony postępowanie lub postępowanie wykonawcze w związku z jego zgonem, wpłyną dokumenty skutkujące zwolnieniem albo upływie terminu stosowania tymczasowego aresztowania lub gdy zostanie on skreślony z ewidencji jednostki penitencjarnej, obowiązuje tryb postępowania przewidziany przy zwalnianiu osadzonych, z tym że:

- 1)⁵⁷⁾ dokumenty, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 4 lit. a, b, f i pkt 5, przesyła się wraz z pismem wyjaśniającym do wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) właściwego dla miejsca zameldowania osadzonego, a w razie braku zameldowania – właściwego miejscowo dla jednostki penitencjarnej, a jeżeli w skład jednostki penitencjarnej wchodzi wyodrębniony oddział zewnętrzny realizujący czynności administracyjne – do wójta lub burmistrza (prezydenta) właściwego miejscowo dla siedziby tej jednostki albo tego wyodrębnionego oddziału zewnętrznego;
- 2) książeczkę żeglarską przesyła się wraz z pismem wyjaśniającym do właściwego urzędu morskiego;
- 3) książeczkę wojskową, jeżeli nie została odesłana przy przyjęciu, przesyła się do wojskowego komendanta uzupełnień prowadzącego ewidencję, którą osadzony jest objęty, a legitymację służbową żołnierza zawodowego – dowódcy jednostki wojskowej, w której osadzony pełni lub ostatnio pełnił zawodową służbę wojskową;
- 4) legitymację służbową funkcjonariusza organu powołanego do ochrony bezpieczeństwa publicznego, funkcjonariusza lub pracownika Służby Więziennej albo pracownika organu wymiaru sprawiedliwości lub organu ścigania, jeżeli nie została odesłana przy przyjęciu, przesyła się do organu, który ją wydał.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1–4 stosuje się odpowiednio do osadzonego zwolnionego w trakcie dokonywania czynności procesowych poza terenem jednostki penitencjarnej, który nie rozliczył się z tą jednostką w terminie miesiąca od daty zwolnienia.

§ 145. 1. Dokumentację zwolnionego osadzonego kompletuje się w sposób określony w § 138 ust. 1 pkt 3.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w wypadku zgonu osadzonego lub skreślenia go z ewidencji jednostki penitencjarnej.

3. Dokumentację osadzonego zwolnionego, zmarłego lub skreślonego z ewidencji jednostki penitencjarnej przekazuje się do archiwum. Przekazanie następuje po odnotowaniu faktu zwolnienia, zgonu lub skreślenia z ewidencji w centralnym zbiorze danych.

§ 146. 1. Początek przerwy w wykonaniu kary liczy się od daty zwolnienia skazanego lub ukaranego z jednostki penitencjarnej. Jeżeli sąd penitencjarny w postanowieniu nie określił terminu zgłoszenia się osadzonego, termin ten ustala się na dzień następujący po dacie, do której przerwa została udzielona.

2. Zwalnianego poucza się o obowiązku zgłoszenia się po przerwie do aresztu śledczego najbliższego dla jego miejsca stałego pobytu, chyba że ważne względy przemawiają za zgłoszeniem się do innego aresztu; przepisu § 14 nie stosuje się.

3. Jako miejsce zgłoszenia może być wyznaczony także zakład karny typu zamkniętego, jeżeli zwolnienie następuje z tego zakładu i spełnia on ponadto warunki, o których mowa w ust. 2.

4. Skompletowaną dokumentację zwolnionego na przerwę w wykonaniu kary przesyła się do aresztu śledczego, o którym mowa w ust. 2. Dokumentacji zwolnionego nie przesyła się, jeżeli jednostką penitencjarną, z której nastąpiło zwolnienie, jest areszt śledczy lub zakład karny typu zamkniętego, do którego zwalniany ma zgłosić się po przerwie.

5. Informację, w której jednostce penitencjarnej znajduje się dokumentacja, odnotowuje się w księdze głównej osadzonych oraz centralnym zbiorze danych, a ponadto przesyła do sądu penitencjarnego i właściwego sądu.

6. Dokumentację osób zwolnionych na przerwę w wykonaniu kary przechowuje się w dziale ewidencji oddzielnie od pozostałych akt.

⁵⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 36 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

7. Jeżeli w czasie przerwy w wykonaniu kary wpłyną z sądu dokumenty, z których treści wynika, że postępowanie wykonawcze zostało zawieszono albo kara nie będzie wykonywana lub postępowanie wykonawcze zostało umorzone w związku ze zgonem zwolnionego, dokumentację przekazuje się do archiwum oraz powiadamia się o tym organy, o których mowa w ust. 5. Przepis § 125 stosuje się odpowiednio.

8. W wypadku gdy właściwy sąd zawiesił postępowanie wykonawcze z powodu uchylania się skazanego lub ukaranego od wykonania kary, o przekazaniu dokumentacji do archiwum powiadamia się także jednostki organizacyjne Policji, o których mowa w § 138 ust. 1 pkt 1 i 2, wraz z informacją, że do ponownego przyjęcia zwolnionego do aresztu śledczego niezbędne są nakaz przyjęcia oraz wystawione przez uprawniony organ odpisy dokumentów, które miały stanowić podstawę prawną jego przyjęcia po przerwie w wykonaniu kary. Odpis powiadomienia przesyła się do sądów, o których mowa w ust. 5. Przepis § 125 stosuje się odpowiednio.

9. Jeżeli osoba, o której mowa w ust. 8, zostanie osadzona w innej sprawie w innej jednostce penitencjarnej, przepis § 140 ust. 5 stosuje się odpowiednio, z tym że powiadomienie o ponownym osadzeniu przesyła się do sądów, o których mowa w ust. 5.

§ 147. 1. Jeżeli w czasie przerwy w wykonaniu kary wpłynie wyrok łączny obejmujący wszystkie lub niektóre z kar wykonywanych przed zwolnieniem na przerwę:

- 1) ustala się, czy w wyniku wydania wyroku łącznego kara nie została wykonana w całości; w razie ustalenia, że kara została wykonana, dokumentację zwolnionego na przerwę w wykonaniu kary przekazuje się do archiwum oraz powiadamia się o tym sądy, o których mowa w § 146 ust. 5. Przepis § 125 stosuje się odpowiednio;
- 2) wyrok łączny wraz z nakazem przyjęcia włącza się do akt ewidencyjnych skazanego lub ukaranego zwolnionego na przerwę w wykonaniu kary;
- 3) powiadamia się o tym sąd penitencjarny, który udzielił przerwy w wykonaniu kary.

2. W wypadku gdy sąd, który przesłał wyrok łączny, wyznaczył skazanemu inny termin stawienia się do odbycia kary niż wynikający z postanowienia o udzieleniu przerwy w wykonaniu kary, powiadamia się o tym sąd penitencjarny, który udzielił przerwy i wnioskuje o ustalenie terminu stawienia się skazanego do jednostki penitencjarnej.

3. W wypadku gdy właściwy sąd powiadomił o odroczeniu wykonania kary wymierzonej wyrokiem łącznym, o którym mowa w ust. 1, otrzymanych dokumentów nie zwraca się do sądu, informując o tym na piśmie sąd penitencjarny, który udzielił przerwy w wykonaniu kary, a kopią tego powiadomienia – sąd, który skierował orzeczenie do wykonania.

Rozdział 10

Szczególne obowiązki informacyjne⁵⁸⁾

§ 148. Wniosek, o którym mowa w art. 168a § 1 k.k.w., oraz dokument zawierający dane pokrzywdzonego, przesłane przez właściwy sąd, włącza się do akt ewidencyjnych, a kserokopie tych dokumentów przekazuje się komórcie organizacyjnej bezpośrednio odpowiedzialnej za prowadzenie oddziaływań penitencjarnych wobec skazanego.

§ 149. 1. O zwolnieniu skazanego, którego dotyczy wniosek pokrzywdzonego, z jednostki penitencjarnej na skutek wykonania w całości kary, o jego ucieczce, a także o wydaniu decyzji, o których mowa w art. 168a § 1 k.k.w., z wyjątkiem wypadku, gdy decyzję taką podjął sąd penitencjarny, powiadamia się pokrzywdzonego, jego przedstawiciela ustawowego lub osobę, pod której stałą pieczęć pokrzywdzony pozostaje.

2. Pokrzywdzonego, jego przedstawiciela ustawowego lub osobę, pod której stałą pieczęć pokrzywdzony pozostaje, powiadamia się również o tym, że skazany, który opuścił jednostkę penitencjarną na podstawie decyzji, o których mowa w art. 168a § 1 pkt 1 i 2 k.k.w., w wyznaczonym terminie nie powrócił z przepustki.

3. Na wniosek pokrzywdzonego powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2, dokonuje się telefaksem, telefonicznie lub pocztą elektroniczną. W wypadku uzasadnionych wątpliwości co do skuteczności powiadomienia dokonanego telefaksem, telefonicznie lub pocztą elektroniczną, przesyła się również informację pisemną.

4. Powiadomienie przesyła się nie później niż pierwszego dnia roboczego po zaistnieniu zdarzenia stanowiącego podstawę do jego przesłania. Przepis stosuje się odpowiednio w wypadku powiadomienia telefonicznego.

⁵⁸⁾ Tytuł rozdziału w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2017 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności oraz dokumentowania tych czynności (Dz. U. poz. 1925), które weszło w życie z dniem 18 października 2017 r.

§ 150. Przepisy § 148 i § 149 stosuje się odpowiednio do świadka, o którym mowa w art. 168a § 6 k.k.w.

§ 151. 1. Przepisy § 141 ust. 1 i 4 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio do powiadamiania realizowanego w trybie art. 168a § 3 i 4 k.k.w.

2. Powiadomienia, o których mowa w art. 168a § 3 i 4 k.k.w.:

- 1) przesyła się do komendy powiatowej (rejonowej, miejskiej) Policji właściwej dla miejsca stałego pobytu skazanego, w razie potrzeby za pośrednictwem komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji;
- 2) można przysyłać za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w rozumieniu przepisów o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

§ 151a.⁵⁹⁾ Powiadomienie realizowane w trybie art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 152) zawierające informacje o faktycznym adresie pobytu, pod którym osadzony będzie przebywał po opuszczeniu jednostki penitencjarnej, przekazuje się niezwłocznie telefaksem, telefonicznie lub pocztą elektroniczną oraz przesyłką poleconą bez potwierdzenia odbioru, do jednostki organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce tego pobytu. Dokument potwierdzający dokonanie przez osadzonego zgłoszenia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, włącza się do akt ewidencyjnych.

Rozdział 11

Postępowanie w wypadku narodzin i zgonów

§ 152. Niezależnie od obowiązków wynikających z ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 463 i 695) o urodzeniu dziecka przez tymczasowo aresztowaną powiadamia się organ dysponujący.

§ 153. 1. O zgonie osadzonego powiadamia się natychmiast:

- 1) prokuratora rejonowego, a w wypadku zgonu żołnierza służby czynnej – *wojskowego prokuratora garnizonowego*⁶⁰⁾, właściwego dla miejsca zgonu;
- 2) sędziego penitencjarnego;
- 3) właściwy sąd – w wypadku skazanego lub ukaranego;
- 4) organ dysponujący – w wypadku gdy wobec osoby zmarłej było stosowane tymczasowe aresztowanie.

2. O zgonie osadzonego powiadamia się ponadto:

- 1) wojskowego komendanta uzupełnień prowadzącego ewidencję, którą zmarły jest objęty;
- 2) dowódcę jednostki wojskowej, w której zmarły ostatnio pełnił służbę – w wypadku żołnierza służby czynnej;
- 3) właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny, a w wypadku braku przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej albo gdy dotyczy to zmarłego, którego obywatelstwa nie ustalono – ministra właściwego do spraw zagranicznych, jeżeli osadzony jest cudzoziemcem;
- 4) wojewodę właściwego dla miejsca zgonu, jeżeli osadzony jest cudzoziemcem.

§ 154. W wypadku gdy zgon osadzonego nastąpił w trakcie transportowania, jednostką penitencjarną właściwą do dokonania czynności administracyjnych związanych ze zgonem jest jednostka położona najbliżej miejsca zgonu. Dowódca konwoju jest zobowiązany bezzwłocznie przekazać do tej jednostki akta ewidencyjne oraz pozostałą dokumentację zmarłego, jego dokumenty osobiste i depozyty. Przepis § 68 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 155. 1. W wypadku gdy pochowanie zwłok zleciła zakładowi pogrzebowemu jednostka penitencjarna, w aktach ewidencyjnych zmarłego odnotowuje się nazwę cmentarza, na którym pochowane zostały zwłoki.

2. Jeżeli osoby najbliższe zmarłemu albo inne osoby podjęły się pochowania zwłok, pisemne oświadczenie tych osób włącza się do akt ewidencyjnych.

3. W wypadku przekazania zwłok do celów naukowych publicznej uczelni medycznej lub publicznej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, do akt ewidencyjnych włącza się kopie wniosku do właściwego starosty wraz z jego decyzją w sprawie przekazania zwłok.

⁵⁹⁾ Dodany przez § 1 pkt 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 58.

⁶⁰⁾ Obecnie: zastępcę prokuratora rejonowego do spraw wojskowych, na podstawie art. 15 § 3 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2019 r. poz. 740), która weszła w życie z dniem 4 marca 2016 r., oraz art. 33 w związku z art. 31 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 178), który wszedł w życie z dniem 4 kwietnia 2016 r.

§ 156. 1. Dyrektor przekazuje kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwego dla miejsca zgonu, w celu sporządzenia aktu zgonu, kartę zgonu oraz dokumenty, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 4 lit. a–c, e, f i pkt 5.

2. Książeczkę wojskową, jeżeli nie została odesłana przy przyjęciu, przesyła się do wojskowego komendanta uzupełnień prowadzącego ewidencję, którą osoba zmarła jest objęta, a legitymację służbową żołnierza zawodowego – dowódcy jednostki wojskowej, w której ta osoba ostatnio pełniła zawodową służbę wojskową. Legitymację służbową funkcjonariusza organu powołanego do ochrony bezpieczeństwa publicznego, funkcjonariusza lub pracownika Służby Więziennej albo pracownika organu wymiaru sprawiedliwości lub organu ścigania, jeżeli nie została odesłana przy przyjęciu, przesyła się do organu, który ją wydał.

Rozdział 12

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 157. Nie dokonuje się ponownego obliczenia okresu wykonywania kary uprzednio w całości wykonanej przed dniem 1 lipca 2015 r.

§ 158. Obliczając w dniach okres podlegający zaliczeniu na poczet kary, którego koniec upływa przed dniem rozpoczęcia okresu pozbawienia wolności przez skazanego lub ukaranego, w związku z jego przyjęciem do jednostki penitencjarnej, które nastąpiło przed dniem 1 lipca 2015 r., oblicza się, ile dni upłynęło od dnia rozpoczęcia do dnia zakończenia okresu podlegającego zaliczeniu, przyjmując, że pierwszy dzień tego okresu rozpoczyna się o godzinie 0⁰⁰ w dacie kalendarzowej, w której nastąpiło jego rozpoczęcie, a ostatni dzień kończy się o godzinie 0⁰⁰ w dacie kalendarzowej, w której upłynęło faktyczne pozbawienie wolności w tym okresie, chyba że z treści posiadanych dokumentów wynika, że sąd, zaliczając na poczet kary okres pozbawienia wolności poza jednostką penitencjarną, inaczej obliczył liczbę dni podlegających zaliczeniu.

§ 159. Sprawdzenie prawidłowości obliczenia okresu wykonywania kary, o którym mowa w § 60 ust. 2, uprzednio w całości wykonanej, następuje w oparciu o przepisy stanowiące podstawę obliczenia, obowiązujące w chwili obliczania tego okresu.

§ 160. Jeżeli przyjęto z przyczyn określonych w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, że godzina rozpoczęcia pozbawienia wolności osadzonego upływa o godzinie 0⁰⁰, zwolnienie osadzonego z jednostki penitencjarnej powinno nastąpić w godzinach urzędowania administracji tej jednostki albo w godzinach odpowiadających tym godzinom w dacie poprzedzającej datę, w której upływa termin stosowania tymczasowego aresztowania albo termin końca kary lub środka przymusu. Przepis § 123 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 161. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2015 r.⁶¹⁾

⁶¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 października 2012 r. w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności oraz dokumentowania tych czynności (Dz. U. poz. 1153), które utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 27 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396).